

MISJONARZE NADZIEI

**Tydzień
Misyjny
2025**

Misyjne Materiały Liturgiczne

Misyjne Materiały Liturgiczne

MISJONARZE NADZIEI

TYDZIEŃ MISYJNY 2025

MATERIAŁY

MATERIAŁY

http://bit.ly/TM2025_dysk

FILM

FILM

https://cutt.ly/film_TM2025

Papieskie Dzieła Misyjne
Warszawa 2025

SPIS TREŚCI

Missio-Polonia
Wydawnictwo Papieskich Dzieł Misyjnych
Skwer kard. Stefana Wyszyńskiego 9
01-015 Warszawa
tel. (22) 838 29 44

Zespół redakcyjny:
ks. Maciej Będziński, s. Monika Juszka RMI,
Elżbieta Polkowska, Anna Sobiech,
ks. Jarosław Tomaszewski

Korekta:
Ewa Mościcka, Joanna Przypolska

Skład:
Krzysztof Kopania

ISSN 1232-6100

WPROWADZENIE

„Misjonarze nadziei”

Rok Jubileuszowy to szczególne zobowiązanie dla nas, ludzi wiary, abyśmy w powołaniu do misji odkryli radość z niesienia świata nadziei.

Co to znaczy być człowiekiem nadziei? To przede wszystkim odkryć na nowo osobę Jezusa. Spotkać się z tym, którego zapowiadali prorocy i oczekiwało stworzenie. A być misjonarzem nadziei to wyjść do świata jako świadek tego, który jest pierwszym Misjonarzem Ojca i żyje w nas. Niech cały październik będzie etapem pielgrzymki nadziei.

Dziękuję serdecznie Wam, drodzy uczniowie-misjonarze, którzy ewangelizujecie w różnych powołaniach i charyzmatach, ale cały czas pomiędzy Bogiem a człowiekiem. Dziękuję za misyjne serce, które pokonuje wszelkie przeszkody administracji, nieufności, zniechęcenia. Dziękuję za wszelkie przejawy życzliwości i Wasze niekończące się pomysły współpracy misyjnej.

Przekazujemy nowe materiały liturgiczne w przyjaznej i intuicyjnej formie. Znajdziecie w nich orędzie papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny, liturgię na Tydzień Misyjny oraz dodatek dla dzieci i statystyki, a także podsumowanie finansowe Niedzieli Misyjnej 2024. Kody QR i podane linki umożliwiają dostęp do materiałów elektronicznych. Zachęcamy do korzystania z opracowanych materiałów na ambonie, na katechezie, w czasie rozważań różańcowych.

Budujemy w sobie odpowiedzialność za Kościół powszechny. Niech Niedziela Misyjna będzie tym dniem, gdy przemówimy wspólnym głosem modlitwy, ofiary materialnej i ofiary złożonej z cierpienia. Wykorzystajmy tę szansę budowania jedności i odkrycia na nowo żaru misyjnego działania.

Ks. Maciej Będziński, dyrektor krajowy PDM

Ofiary z Niedzieli Misyjnej przekazane przez diecezje w 2024 r.

DIECEZJA	Taca z Niedzieli Misyjnej
białostocka	226 988,63
bielsko-żywiecka	50 000,00
bydgoska	116 871,00
częstochowska	40 380,00
drohiczyńska	54 802,00
elbląska	10 000,00
ełcka	75 000,00
gdańska	231 600,00
gliwicka	61 500,00
gnieźnieńska	32 780,00
kaliska	61 000,00
katowicka	225 000,00
kielecka	332 000,00
koszalińsko-kołobrzaska	131 350,08
krakowska	64 000,00
legnicka	28 156,65
lubelska	72 000,00
łomżyńska	16 150,00
łowicka	45 300,00
łódzka	150 000,00
opolska	192 487,31

pelplińska	55 000,00
płocka	205 395,05
poznańska	199 520,00
przemyska	87 790,42
radomska	189 500,00
rzeszowska	120 000,00
sandomierska	142 830,00
siedlecka	165 200,00
sosnowiecka	193 000,00
szczecińsko-kamieńska	23 998,00
świdnicka	10 000,00
tarnowska	307 000,00
toruńska	116 273,00
warmińska	143 849,96
warszawska	86 100,00
warszawsko-praska	239 468,00
włocławska	195 000,00
wrocławska	107 919,13
zamojsko-lubaczowska	97 000,00
zielonogórsko-gorzowska	49 500,00
Ordynariat Polowy	46 550,00
Inne anonimowe wpłaty	1 983,67
SUMA	5 000 242,90

MATERIAŁY PAPIESKICH DZIEŁ MISYJNYCH

S E R Y J N E

„Lumen Gentium. Zeszyty Misjologiczne”

„Misje Dzisiaj”

„Świat Misyjny”

Kalendarz

Kopertki komunijne

Mat. liturgiczne na Wielki Post, okres wielkanocny, Białą Tydzień

Materiały formacyjne dla dzieci

Materiały liturgiczne na Tydzień Misyjny

Materiały liturgiczne: Kolędnicy Misyjni

Nabożeństwa misyjne

Obrazki komunijne

Pamiętka kolędowania

Papieskie Intencje Modlitewne

Papieskie Dzieła Misyjne

SOLIDARNI DLA CAŁEGO ŚWIATA

LEON XIV

kard. L.J.A. Tagle

DYKASTERIA
ds. Ewangelizacji Narodów

Papieskie Dzieła Misyjne w Polsce

ks. M. Będziński

PDRW

PDPA

PDMD

PUM

DYREKTORZY DIECEJALNI

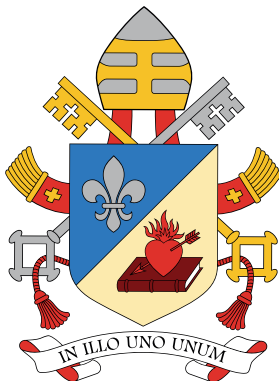

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY

19 października 2025 r.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA NA 99. ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY 2025

19 października 2025 r.

Misjonarze nadziei pośród narodów

Drodzy Bracia i Siostry!

Na Światowy Dzień Misyjny w Roku Jubileuszowym 2025, którego centralnym przesłaniem jest nadzieja (por. *Spes non confundit*, 1), wybrałem następujące motto: „Misjonarze nadziei pośród narodów”. Przypomina ono poszczególnym chrześcijanom i Kościołowi, będącemu wspólnotą ochrzczonych, o podstawowym powołaniu, aby, na wzór Chrystusa, być posłańcami i budowniczymi nadziei. Życzę wszystkim czasu łaski z Bogiem wiernym, który odrodził nas w zmarłych Chrystusie „do żywej nadziei” (por. 1 P 1,3-4). Chciałbym też przypomnieć pewne istotne aspekty chrześcijańskiej tożsamości misyjnej, abyśmy pozwolili się prowadzić Duchowi Bożemu i zapłonęli świętą gorliwością o nową epokę ewangelizacyjną Kościoła, posłanego, aby ożywić nadzieję w świecie, nad którym krążą ciemne chmury (por. *Fratelli tutti*, 9-55).

1. Śladami Chrystusa, naszej nadziei

Obchodząc pierwszy zwyczajny Jubileusz Trzeciego Tysiąclecia po Jubileuszu Roku 2000, wpatrujemy się w Chrystusa, który jest centrum historii, „wczoraj i dziś, ten sam także na wieki” (Hbr 13,8). On, w synagodze w Nazarecie, ogłosił spełnienie się słów Pisma w „dziś” swojej historycznej obecności. W ten sposób objawił się jako Posłany przez Ojca, namaszczony Duchem Świętym, aby przynieść Dobrą Nowinę

o królestwie Bożym i zainauguować „rok łaski Pana” dla całej ludzkości (por. Łk 4,16-21).

W tym mistycznym „dziś”, które trwa aż do skończenia świata, Chrystus stanowi pełnię zbawienia dla wszystkich, zwłaszcza dla tych, których jedyną nadzieją jest Bóg. W swoim ziemskim życiu „przeszedł dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich” od zła i od Złego (por. Dz 10,38), przywracając potrzebującym oraz innym ludziom nadzieję w Bogu. Doświadczył też wszystkich ludzkich słabości, z wyjątkiem grzechu, a nawet momentów krytycznych, które mogły prowadzić do rozpacz, jak podczas agonii w Getsemani i na krzyżu. Jezus jednak powierzał wszystko Bogu Ojcu, z pełnym zaufaniem poddając się Jego zbawczemu planowi dla ludzkości – planowi pokoju na przyszłość pełną nadziei (por. Jr 29,11). W ten sposób stał się Boskim Misjonarzem nadziei, najdoskonalszym wzorcem dla tych, którzy na przestrzeni wieków realizują misję otrzymaną od Boga, nawet w najtrudniejszych próbach.

Pan Jezus kontynuuje swoją posługę nadziei dla ludzkości poprzez swoich uczniów, posłanych do wszystkich narodów, którym mistycznie towarzyszy. Także i dzisiaj pochyla się On nad każdą osobą ubogą, cierpiącą, zrozwyczajoną i przytłoczoną złem, aby obmywać „jej rany oliwą pocieszenia i winem nadziei” (Prefacja *Jezus Dobry Samarytanin*). Kościół, będący wspólnotą uczniów-misjonarzy Chrystusa, posłuszny swojemu Panu i Mistrzowi oraz w Jego duchu służby, kontynuuje tę misję, ofiarując prawdziwe życie ludziom wszystkich narodów. Chociaż, z jednej strony, musi stawiać czoła prześladowaniom, uciskom i trudnościom, a z drugiej własnym niedoskonałościom i upadkom wynikającym ze słabości poszczególnych jego członków, Miłość Chrystusa nieustannie motywuje Kościół, aby podążał, w jedności z Nim, tą misyjną drogą i słuchał, tak jak On i wraz z Nim, wołania ludzkości, a nawet jęku każdego stworzenia oczekującego ostatecznego odkupienia. Oto Kościół, który Pan od zawsze i na zawsze

wzywa do podążania Jego śladami: „nie Kościół statyczny, [ale] Kościół misyjny, kroczący z Panem po drogach świata” (Homilia podczas Mszy św. na zakończenie Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów, 27 października 2024 r.).

Poczujmy się zatem również zainspirowani do wyruszenia śladami Pana Jezusa, aby stać się, z Nim i w Nim, znakami i posłańcami nadziei dla wszystkich, w każdym miejscu i okolicznościach, w których Bóg daje nam życie. Niech wszyscy ochrzczeni, uczniowie-misjonarze Chrystusa, sprawiają, by Jego nadzieja zajaśniała w każdym zakątku ziemi!

2. Chrzęścianie, niosący i budujący nadzieję pośród narodów

Chrzęścianie, idąc za Chrystusem Panem, są wezwani do przekazywania Dobrej Nowiny, dzieląc konkretne warunki życia tych, których spotykają, stając się w ten sposób niosącymi i budującymi nadzieję. Rzeczywiście, „radość i nadzieja, smutek i lęk ludzi w naszych czasach, szczególnie ubogich i wszelkich uciskanych, są również radością i nadzieją, smutkiem i lękiem uczniów Chrystusa i nie można znaleźć nic prawdziwie ludzkiego, co nie odbijałoby się echem w ich sercach” (*Gaudium et spes*, 1).

To słynne stwierdzenie Soboru Watykańskiego II, które wyraża uczucia i styl wspólnot chrześcijańskich każdej epoki, nadal inspiruje ich członków i pomaga im podążać wraz z braćmi i siostrami w świecie. Myślę w szczególności o was, misjonarzach i misjonarkach *ad gentes*, którzy udaliście się do innych narodów, idąc za Bożym wezwaniem, aby mogły one poznać miłość Boga w Chrystusie. Dziękuję wam z głębi serca! Wasze życie jest konkretną odpowiedzią na nakaz Chrystusa Zmartwychwstałego, który posłał swoich uczniów, aby nieśli Ewangelię wszystkim narodom (por. Mt 28,18-20). W ten sposób przypominacie o powszechnym powołaniu ochrzczonych, aby mocą Ducha Świętego i codziennym zaangażowaniem stawać się pośród

narodów misjonarzami wielkiej nadziei danej nam przez Pana Jezusa.

Horyzont tej nadziei wykracza poza przemijające rzeczywistości doczesne i otwiera się na rzeczywistość boską, której przedsmaku już teraz doświadczamy. Istotnie, jak przypominał św. Paweł VI, zbawienie w Chrystusie, które Kościół ofiaruje wszystkim jako dar Bożego miłosierdzia, nie tylko „nie jest jakimś zbawieniem doczesnym, polegającym na zaspokojeniu wielkiej ilości potrzeb materialnych albo też duchowych, które [...] równają się w pełni pragnieniom, życzeniom, zabiegom i walkom doczesnym, ani nawet nie jest to zbawienie wykraczające poza te wszystkie granice, by dopełnić się w jakimś zespoleniu z jedynym «Absolutem», czyli z Bogiem: jest to zbawienie nadprzyrodzone i eschatologiczne, które z całą pewnością zaczyna się w tym życiu, a wypełnia w wieczności” (*Evangelii nuntiandi*, 27).

Wspólnoty chrześcijańskie, ożywione tak wielką nadzieją, mogą być znakami nowego człowieczeństwa w świecie, który, w najbardziej „rozwinętych” obszarach wykazuje poważne objawy kryzysu tego, co ludzkie: powszechne poczucie zagubienia, samotność i opuszczenie osób starszych oraz niechęć do zaangażowania w pomoc potrzebującym wokół nas. W krajach najbardziej zaawansowanych technologicznie zanika bliskość: wszyscy jesteśmy ze sobą powiązani, ale nie mamy ze sobą relacji. Pogoń za wydajnością, przywiązanie do rzeczy i ambicje prowadzą do koncentrowania się na sobie i powodują niezdolność do altruizmu. Ewangelia, przeżywana we wspólnocie, może przywrócić nam integralne, zdrowe, odkupione człowieczeństwo.

Ponawiam zatem zachętę do podejmowania działań wskazanych w bulli ogłaszającej Jubileusz (7-15), ze szczególnym uwzględnieniem najuboższych i najsłabszych, chorych, starszych, wykluczonych z materialistycznego i konsumpcyjnego społeczeństwa. I aby czynić to w stylu Bożym – z bliskością, współczuciem i czułością – troszcząc się o osobistą relację z braćmi i siostrami w ich konkretnej sytuacji (por. *Evangelii gaudium*, 127-128). Często to właśnie oni uczą nas, jak żyć

z nadzieją. A poprzez osobisty kontakt będziemy mogli przekazywać miłość współczującego Serca Pana. Doświadczymy, że „Serce Chrystusa [...] jest żywym rdzeniem pierwszego przepowiadania” (*Dilexit nos*, 32). Czerpiąc z tego źródła, można bowiem z prostotą ofiarować nadzieję otrzymaną od Boga (por. 1 P 1,21), niosąc innym to samo pocieszenie, którym my jesteśmy pocieszani przez Boga (por. 2 Kor 1,3-4). W ludzkim i boskim Sercu Jezusa Bóg pragnie przemawiać do serca każdego człowieka, przyciągając wszystkich do swojej Miłości. „Jesteśmy posłanni, aby kontynuować misję [Jezusa]: być znakiem Serca Chrystusa i miłości Ojca, obejmując cały świat” (*Przemówienie do uczestników Zgromadzenia Ogólnego Papieskich Dzieł Misyjnych*, 3 czerwca 2023 r.).

3. Odnowić misję nadziei

Dziś, w obliczu pilnej potrzeby misji nadziei, uczniowie Chrystusa są wezwani przede wszystkim do formowania siebie, aby stać się budowniczymi nadziei oraz odnowicielami często podzielonej i nieszczęśliwej ludzkości.

W związku z tym konieczne jest odnowienie w nas duchowości paschalnej, którą przeżywamy w każdej celebracji eucharystycznej, a zwłaszcza w Triduum Paschalnym, stanowiącym centrum i kulminację roku liturgicznego. Jesteśmy ochrzczeni w odkupieńczej śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa, w Passze Pana, która wyznacza wieczną wiosnę historii. Jesteśmy wówczas „ludem wiosny”, zawsze pełnym nadziei, którą możemy dzielić się ze wszystkimi, ponieważ w Chrystusie „wierzymy i wiemy, że śmierć i nienawiść nie są ostatnimi słowami w odniesieniu do ludzkiej egzystencji” (Katecheza, 23 sierpnia 2017 r.). Zatem z misterii paschalnych, sprawowanych w celebacjach liturgicznych i sakramentach, nieustannie czerpiemy moc Ducha Świętego, aby z gorliwością, determinacją i cierpliwością pracować na rozległym polu ewangelizacji świata. „Zmartwychwstały i chwalebny Chrystus jest głębokim źródłem naszej nadziei i nie zabraknie

nam Jego pomocy, by wypełnić powierzona nam przez Niego misję” (*Evangelii gaudium*, 275). W Nim żyjemy i świadczymy o tej świętej nadziei, która jest „darem i zadaniem dla każdego chrześcijanina” (*La speranza è una luce nella notte*, Watykan 2024, 7).

Misjonarze nadziei są mężczyznami i kobietami modlitwy, ponieważ „osoba, która żywi nadzieję, jest osobą, która się modli”, jak podkreślił kard. Van Thuan, który zachował żywą nadzieję pomimo długiego uwięzienia dzięki sile, jaką otrzymywał z wytrwałej modlitwy i Eucharystii (por. F.X. Nguyen Van Thuan, *Il cammino della speranza*, Rzym 2001, n. 963). Nie zapominajmy, że modlitwa jest pierwszym działaniem misyjnym i jednocześnie „pierwszą siłą nadziei” (Katecheza, 20 maja 2020 r.).

Odnówmy zatem misję nadziei, zaczynając od modlitwy, zwłaszcza słowem Bożym, a szczególnie psalmami będącymi wielką symfonią modlitwy, której kompozytorem jest Duch Święty (por. Katecheza, 19 czerwca 2024 r.). Psalmi uczą nas nadziei w przeciwnościach, rozpoznawania znaków nadziei i nieustannego „misyjnego” pragnienia, aby Bóg był wychwalany przez wszystkie narody (por. Ps 41,12; 67,4). Modląc się, podtrzymujemy iskrę nadziei rozpaloną w nas przez Boga, aby stała się wielkim ogniem, który oświeca i ogrzewa wszystkich wokół nas, także poprzez konkretne działania i czyny inspirowane modlitwą.

Wreszcie, ewangelizacja jest zawsze procesem wspólnotowym, podobnie jak charakter chrześcijańskiej nadziei (por. *Spe salvi*, 14). Proces ten nie kończy się wraz z pierwszym głoszeniem i chrztem, ale jest kontynuowany wraz z budowaniem wspólnot chrześcijańskich poprzez towarzyszenie każdemu ochrzczoneму na drodze Ewangelii. We współczesnym społeczeństwie przynależność do Kościoła nigdy nie jest rzeczywistością nabytą raz na zawsze. Dlatego misyjne działanie, polegające na przekazywaniu i kształtowaniu dojrzałej wiary w Chrystusa, jest „wzorcem każdego dzieła Kościoła” (*Evangelii*

gaudium, 15), dzieła, które wymaga komunii modlitwy i działania. Chciałbym jeszcze raz podkreślić znaczenie tej misyjnej synodalności Kościoła, a także posługi Papieskich Dzieł Misyjnych, promujących misyjną odpowiedzialność ochrzczonych oraz wspieranie nowych Kościołów partykularnych. I zachęcam was wszystkich, dzieci, młodzież, dorosłych, osoby starsze, do aktywnego udziału we wspólnej misji ewangelizacyjnej poprzez świadectwo waszego życia i poprzez modlitwę, wasze poświęcenie i waszą hojność. Dziękuję wam za to!

Drodzy siostry i bracia, zwróćmy się do Maryi, Matki Jezusa Chrystusa, naszej nadziei. Jej powierzamy modlitwę na czas tego Jubileuszu i na nadchodzące lata: „Oby światło chrześcijańskiej nadziei dotarło do każdego człowieka, jako orędzie Bożej miłości skierowane do wszystkich! Niech Kościół będzie wiernym świadkiem tego orędzia na całym świecie!” (*Spes non confundit*, 6).

Rzym, u św. Jana na Lateranie, 25 stycznia 2025 r., w święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła.

A handwritten signature in black ink that reads "Franciscus". The script is cursive and elegant, with a large initial 'F'.

Franciscus

MODLITWA NA KAŻDY DZIEŃ

Proponujemy, by każdego dnia października dodawać do modlitwy wiernych jedno misyjne wezwanie.

- 1 X Za kobiety konsekrowane, aby ich obecność i świadectwo życia ożywiały nadzieję w naszych wspólnotach.
- 2 X O dary Ducha Świętego dla osób opiekujących się chorymi i potrzebującymi.
- 3 X Za osoby cierpiące, aby w żywej relacji z Chrystusem znalazły pocieszenie i umocnienie.
- 4 X Za wszystkich ludzi na Ziemi, aby nauczyli się mądrze korzystać z jej piękna i zasobów, z pokorą i wdzięcznością wobec Stwórcy, poszanowaniem praw natury i troską o najuboższych.
- 5 X O łaskę nadziei dla osób przeżywających ból rozstania i żałoby.
- 6 X O światło Ducha Świętego dla wątpiących.
- 7 X Za pielgrzymów, aby doświadczyli przemieniającego spotkania z Chrystusem.
- 8 X O wsparcie i pojednanie dla rodzin rozdartych konfliktami i przeżywających kryzys.
- 9 X O dary Ducha Świętego dla spowiedników.
- 10 X O gorliwość w misyjnej współpracy dla wszystkich wierzących.
- 11 X Za młodych ludzi, aby w kluczowych momentach życia mogli znaleźć światło i umocnienie we wspólnocie Kościoła.

- 12 X O szczególną opiekę Ducha Świętego dla papieża i wszystkich biskupów świata.
- 13 X O dobre przygotowanie do kapłaństwa dla beneficjentów Papieskiego Dzieła św. Piotra Apostoła w seminariach w Peru, Indiach i na Madagaskarze.
- 14 X Za wychowawców, nauczycieli i animatorów Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, aby przekazali najmłodszym fundamentalne wartości i drogowskazy.
- 15 X O dobre przygotowanie w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie dla przyszłych misjonarzy.
- 16 X O łaskę rozeznania i przyjęcia powołania do kapłaństwa lub życia zakonnego.
- 17 X Za chrześcijan żyjących w strefie konfliktów, zwłaszcza na Bliskim Wschodzie, aby byli siewcami nadziei, pokoju i pojednania.
- 18 X O dobre przygotowanie dla osób przystępujących do sakramentów.

TYDZIEŃ MISYJNY

- 19 X** O rozwój Papieskich Dzieł Misyjnych w diecezjach i parafiach na całym świecie.
- 20 X** O miłość i pokój w naszych rodzinach.
- 21 X** O umiłowanie prawdy dla dziennikarzy i pracowników środków społecznego przekazu.
- 22 X** Za chorych i cierpiących, którzy przez Misyjne Apostolstwo Chorych wspierają Kościół w głoszeniu Ewangelii na krańcach świata.

- 23 X** Za członków róż Żywego Różańca, aby na wzór bł. Pauliny Jaricot pociągali ludzi do wiary i misyjnego zaangażowania.
- 24 X** Za rodziny zaangażowane misyjnie, aby ich wiara i świadectwo wierności były czytelnym znakiem nadziei dla dzieci, młodzieży, małżeństw i osób starszych.
- 25 X** O coraz głębszą dojrzałość w wierze dla młodzieży zaangażowanej w wolontariat.
-

- 26 X O łaskę nawrócenia dla czyniących zło.
- 27 X Za dzieci, aby otoczone troską i miłością najbliższych dojrzewały do samodzielności i odpowiedzialności.
- 28 X Za dobroczyńców i współpracowników Papieskich Dzieł Misyjnych.
- 29 X Za kobiety oczekujące dziecka, aby ciesząc się wsparciem najbliższych mogły doświadczyć radości macierzyństwa.
- 30 X O jedność i „misyjną wiosnę” dla całego Kościoła.
- 31 X Za wszystkich ochrzczonych, aby w chwilach trudności i przesładowań nie utracili nadziei.

Anna Sobiech

NIEDZIELA MISYJNA 19 PAŹDZIERNIKA

MISJONARZE NADZIEI

LITURGIA MSZY ŚW. DLA DOROSŁYCH

Komentarz na wejście

Przedostatnia niedziela października to od 99 lat Niedziela Misyjna. Przypominając chrześcijanom, że wciąż jeszcze na świecie są terytoria, gdzie Ewangelia nie dotarła, ta niedziela ma obudzić każdego ochrzczonego do duchowej i materialnej odpowiedzialności za braci i siostry na krańcach świata. Ma również przypomnieć o odpowiedzialności za realizację osobistej misji powierzonej mu przez Pana Boga w chwili chrztu świętego.

Czytania liturgii słowa pokazują, jak realizować tę podwójną odpowiedzialność. Przede wszystkim modląc się jak Mojżesz, wspierając innych jak Aaron i Chur oraz trwając w wierze tak mocno, by – jak prosi Święty Paweł – tę wiarę głosić życiem i słowami.

Akt pokuty

Przepróśmy szczerze za te myśli, słowa i uczynki, które pokazały, że nie trwaliśmy wiernie przy słowach Pisma Świętego i nauce Chrystusa:

– Panie, który dajesz nam łaskę wiary, byśmy się nią dzielili z innymi, *zmiłuj się nad nami...*

– Chryste, który w swoim Kościele wciąż nauczasz, upominasz i wychowujesz w sprawiedliwości, *zmiłuj się nad nami...*

– Panie, który wybrałeś nas na swoich uczniów-misjonarzy, *zmiłuj się nad nami...*

Niech się zmiłuje nad nami Bóg Wszechmogący...

Homilia dla dorosłych

W 1926 r. papież Pius XI postanowił, aby każda przedostatnia niedziela października obchodzona była jako Światowy Dzień Misyjny. Są dwa zasadnicze cele tego dnia. Ma on obudzić wszystkich ochrzczonych do animacji i współpracy misyjnej oraz przypomnieć, że sakrament chrztu zobowiązuje do bycia świadkami Jezusa. Jest to również dzień jedności z Ojcem Świętym i solidarności z młodymi i biednymi wspólnotami Kościoła.

O wsparciu, pomocy i wstawiennictwie słyszeliśmy dzisiaj w czytaniach liturgii słowa. Starotestamentalne wspomnienie bitwy z Amalekitami pod Refidim pokazuje, że do zwycięstwa potrzebna była zarówno walka Jozuego i dobrze przygotowanych mężczyzn, jak i modlitwa Mojżesza. Co więcej, nie bez znaczenia byli też Aaron i Chur, którzy podtrzymywali ręce Mojżesza. Mogłoby się komuś wydawać, że mało ważnym zajęciem w czasie bitwy jest podtrzymywanie ramion. A jednak, gdy „Mojżesz wznosił ręce, szala zwycięstwa przechylała się na stronę Izraelitów, a gdy je opuszczał, górą byli Amalekici”.

Nie ma w Kościele zadań czy powołań ważniejszych i mniej ważnych. Tak jak w układaniu puzzli nie ma mniej lub bardziej ważnych kawałków, w konstrukcji silnika ważniejszych lub mniej ważnych śrubek i nakładek, a w przygotowaniu wyśmienitego obiadu ważniejszych lub mniej ważnych przypraw w przepisie. Wszystko jest potrzebne, na swoim miejscu i w odpowiedniej ilości. Wszystko przyczynia się do ostatecznego efektu.

Zadaniem Kościoła jest ewangelizacja. Chrystus przed wniebowstąpieniem nie posłał uczniów, żeby leczyli czy edukowali, ale żeby głosili Ewangelię. Kościół nie jest organizacją charytatywną, tylko strażnikiem i nośnikiem wiary w miłość Boga do ludzi tak wielką, że z tej miłości Bóg-Człowiek za nas umarł i dla nas zmartwychwstał.

Mimo że żyjemy w XXI w., wciąż jeszcze na świecie są terytoria, do których imię Jezusa Chrystusa i prawda o Nim jeszcze nie dotarły.

Są też takie – jakby powiedział papież Franciszek – „peryferia”, i terytorialne, i duchowe, gdzie choć teoria o Bogu Miłości jest znana, to jednak brakuje osobistego i osobowego spotkania z Nim. Tym samym brakuje doświadczenia bezwarunkowej miłości, a przez to przykładu jak kochać. Nieustannie toczy się ewangelizacyjna walka pomiędzy przyjęciem Boga Drogi, Prawdy i Życia a odrzuceniem Go na koszt zagubienia, kłamstwa i śmierci.

Na pierwszej linii ewangelizacyjnego frontu pracują setki tysięcy misjonarzy, między innymi 1662 Polaków. To piękna i wartościowa posługa, ale nie tylko oni są odpowiedzialni za to, by Ewangelia pokoju zakrólowała w świecie. Żyjący na przełomie XIX i XX w. włoski kapłan misjonarz bł. Paweł Manna pisał do współczesnych mu chrześcijan: „Na wojnie są zawsze ci na froncie i ci na tyłach. Co robią ci na tyłach dla walczących żołnierzy? Mówią o nich z wielkim podziwem! A czy chrześcijanie mówią o misjonarzach? Czy czują wobec nich podziw i sympatię? Na zapleczu modlą się za żołnierzy i posyłają im różne rzeczy. A wy, czy modlicie się za żołnierzy Jezusa Chrystusa, za misjonarzy, aby Pan dawał im siłę, odwagę, cierpliwość i wszelkie łaski? Co im wysyłacie?”

To, że było nam dane usłyszeć o Jezusie, że mamy Pismo Święte i łatwy dostęp do sakramentów, to niezасłużona łaska. A każda łaska jest zadaniem, bo nie została nam dana dla własnej pychy i samozadowolenia. Od kogoś o Chrystusie w naszym życiu usłyszeliśmy. Ktoś był dla nas misjonarzem Dobrej Nowiny. Naszym zadaniem jest teraz nieść ją dalej. Święty Paweł, jak słyszeliśmy w drugim czytaniu, przypominał Tymoteuszowi, swojemu uczniowi, a później współpracownikowi i przyjacielowi: „Trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, wiedząc, kim byli twoi nauczyciele! Już od dzieciństwa znasz Pisma Święte, które mogą napełnić cię mądrością prowadzącą do zbawienia przez wiarę w Chrystusie Jezusie. Błagam cię, [...] głoś słowo, nalegaj w porę i nie w porę, upominaj, karć i zachęcaj, nauczając z wielką cierpliwością”.

Niedziela Misyjna ma nie tylko przypomnieć, że nasi bracia i siostry „w dalekich krajach” potrzebują pomocy. Byłoby głęboko niewłaściwym, gdybyśmy przeżywanie tego dnia zakończyli na kilku wzruszeniach nad „biednymi afrykańskimi dziećmi”, wrzucili na tacę ofiarę na misje i uznali, że na tym kończy się nasza misyjna współpraca. Takie podejście po pierwsze, odbiera godność osobom żyjącym na terytoriach misyjnych, bo traktujemy je wtedy jak gorszych od nas samych, a po drugie, splota, a wręcz fałszuje obraz i pojęcie Kościoła, który nie jest przecież inny w naszej parafii, a inny na Madagaskarze czy w Amazonii. Chrześcijananie w różnych częściach świata modlić się dzisiaj będą słowami *Ojciec nasz* w setkach tysięcy języków i dialektów. Mówić będą do jednego i tego samego Ojca, co my. A zatem jesteśmy rodziną. W rodzinie ludzie sobie pomagają. Wszystkie ofiary pieniężne zbierane dzisiaj na całym świecie należą do papieża i przez jego ręce za pośrednictwem Papieskich Dzieł Misyjnych dotrą do najbardziej potrzebujących na terytoriach misyjnych. Mają być one owocem pragnienia pomocy braciom i siostram z poczucia odpowiedzialności za nich, a nie datkiem rzuconym z litości.

Nieodzownie wraz z ofiarą materialną dla misji musi iść ofiara duchowa, czyli przede wszystkim modlitwa. Jak wdowa z dzisiejszego fragmentu Ewangelii mamy nieustannie „naprzykrzać się” Panu Bogu, prosząc o siły dla misjonarzy i to, by Jezusowa Ewangelia dobra, pokoju i miłości ogarnęła cały świat. Dokumenty Kościoła w wielu miejscach przypominają, że modlitwa jest pierwszym i najważniejszym środkiem współpracy misyjnej. Co więcej, jest to środek osiągalny dla wszystkich, nic nie kosztuje i każdy, niezależnie od wieku, ilości czasu wolnego czy stanu zdrowia, może w ten sposób realizować swoje chrzcielne, a więc misyjne powołanie do odpowiedzialności za dzieło misyjne Kościoła. Każdy też może (i powinien) być dobrym świadkiem, czyli uczniem misjonarzem Jezusa tam, gdzie żyje, mieszka, uczy się czy pracuje.

Pamiętajmy w tym tygodniu słowa papieża Franciszka: „W każdym ochrzczonym, od pierwszego do ostatniego, działa uświęcająca moc

Ducha, skłaniająca do ewangelizowania". Módlmy się szczególnie za braci i siostry na terytoriach misyjnych oraz za pracujących wśród nich misjonarzy.

Modlitwa wiernych

Do Boga, który zawsze bierze człowieka w obronę, zanieśmy nasze prośby.

– Za Kościół, aby docierał z Ewangelią do najdalszych zakątków świata. *Ciebie prosimy...*

– Za młode i biedne wspólnoty Kościoła, aby wzrastały w wierze i aby znaleźli się ludzie, którzy im w tym pomogą modlitwą i ofiarą materialną. *Ciebie prosimy...*

– Za tych, którzy wspierają dzieło misyjne Kościoła pomocą duchową i materialną, w szczególności za Róże Żywego Różańca, które powstały dla modlitewnego wsparcia misji. *Ciebie prosimy...*

– Za dobroczyńców, pracowników i współpracowników Papieskich Dzieł Misyjnych, które od ponad stu lat w imieniu Ojca Świętego budzą do formacji, animacji i współpracy misyjnej. *Ciebie prosimy...*

– Za misjonarzy pracujących na terenach *ad gentes*, aby czuli Bożą pomoc i wsparcie ludzi w ich trudnej posłudze. *Ciebie prosimy...*

– Za nas, ochrzczonych, byśmy „obudzili się” do misji. Byśmy byli świadkami Chrystusa w codzienności i pamiętali o naszej odpowiedzialności duchowej i materialnej za wspólnoty Kościoła na terenach misyjnych. *Ciebie prosimy...*

Ojcze, który pragniesz, aby wszyscy ludzie Cię poznali i pokochali, prosimy, byś wysłuchał prośb, które do Ciebie zanieśliśmy przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Procesja z darami

Do ołtarza przynosimy chleb, wino i wodę niezbędne do odprawienia Mszy Świętej. Wraz z nimi przynosimy duchowo i nas samych, nasze troski i radości minionego tygodnia. Prosimy Cię, Panie, abyś

przemieniał nas w przejrzystych i wyraźnych świadków Twojej miłości, tak jak przemienisz przyniesione przez nas dary w samego siebie. Obyśmy przez kolejny tydzień, umocnieni Twoim Ciałem, szli odważnie przez świat, niosąc innym nadzieję, byśmy byli pielgrzymami nadziei.

S. Monika Juszka RMI, PDM Warszawa

Homilia dla młodzieży

Moi Drodzy!

Cóż to znaczy mieć nadzieję? W jaki sposób ją zdobyć? Jak ofiarować ją drugiej osobie? Dziś, kiedy obchodzimy Światowy Dzień Misyjny, warto postawić właśnie takie pytania. Pomogą one odkryć znaczenie słów papieża Franciszka, że mamy stać się „Misjonarzami nadziei”. To hasło jest swego rodzaju zaproszeniem do poszukiwania nadziei, nie tylko dla siebie, ale może przede wszystkim dla drugiego człowieka. Abyśmy odkryli, że słowo Boże oraz wspólnota Kościoła mogą być dla nas sposobem na doświadczenie umacniającej łaski nadziei – obecności żywego i prawdziwego Boga.

Stajemy przed Chrystusem z naszym życiem, codziennością, by doświadczyć pocieszenia, umocnienia, przekonania, że Jego Miłość jest nieodwołalna.

Drodzy Młodzi Przyjaciele! Poszukiwanie nadziei w dzisiejszym świecie jest bardzo ważnym, ale także często pomijanym lub marginalizowanym etapem. Świat, który proponuje karierę, pieniądze, popularność, zasięgi na Instagramie czy TikToku, nie proponuje Wam jednego – pokoju serca i spełnienia najgłębszych pragnień. Święty Augustyn mówił: „Niespokojne jest serce człowieka, dopóki nie spocznie w Bogu”. Przecież właśnie tym „sercem” są Wasze pragnienia, dążenia, myśli, cała Wasza codzienność. Bóg chce, by życie było pełne miłości i nadziei – doświadczenia niezwykle bliskości, która płynie

z sakramentów, ze wspólnoty, z przeżywania wiary. Potwierdzi to, gdy za chwilę przyjmiesz Komunię Świętą. Będzie to najwyższy dowód miłości i znak nadziei dla każdego z nas.

Poszukiwanie swojej drogi w życiu polega na wyrażaniu siebie, swoich uczuć, emocji. Jednocześnie trzeba postawić fundamentalne pytanie – czy widzę w tym nieodwołalną miłość Boga. Myślę, że warto przywołać tu słowa św. Jana Pawła II, które wypowiedział na Światowych Dniach Młodzieży w 2000 roku w Rzymie: „Wiem, jak bardzo wam zależy na miłości i dlatego chcę wam powiedzieć: każda ludzka miłość jest jakoś zawodna. Ale jest Miłość, która cię nie zawiedzie. To jest spotkanie z Jezusem”. Doświadczenie takiej miłości – nieodwołalnej i pełnej – daje nadzieję, że świat, w którym jestem, moje relacje, zajęcia, praca, otwiera i wyzwala z egoizmu. Jednocześnie możemy doświadczyć, że świat w takiej perspektywie to miejsce, w którym mogę wzrastać i doświadczyć nadziei – że to wszystko ma sens, że jest dla mnie, dla każdego z nas szansą i wyzwaniem od Boga w celu budowania królestwa Bożego na ziemi. Wejście w relacje z Bogiem i ludźmi jest zachętą „przede wszystkim do formowania siebie, aby stać się *budowniczymi* nadziei oraz odnowicielami często roztargnionej i nieszczęśliwej ludzkości” (*Orędzie na Światowy Dzień Misyjny 2025*, 3). Dzisiejszy człowiek bardzo tego potrzebuje. Pytanie Jezusa z Ewangelii „Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?” jest przejmujące, jednak widząc wytrwałość wielkiej rzeszy ludzi, którzy swoje życie wiążą z modlitwą, którzy starają się żyć ewangelicznymi błogosławieństwami, możemy mieć w sercu nadzieję. Bóg nie zostawi swojego ludu – jest dla Ciebie tu i teraz. Przez Maryję prosimy: „Oby światło chrześcijańskiej nadziei dotarło do każdego człowieka, jako orędzie Bożej miłości skierowane do wszystkich! Niech Kościół będzie wiernym świadkiem tego orędzia na całym świecie!” (Bulla *Spes non confundit*, 6).

Ks. Paweł Łęcki

Parafia NMP Królowej Polski w Pionkach, diec. radomska

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

Przeżywamy Jubileuszowy Rok Nadziei. Rozważając tajemnice chwalebne *Różańca*, modlić się będziemy, aby – jak napisał papież Franciszek – Pan Bóg „pomógł nam odkryć na nowo niezbędną ufność, zarówno w Kościele, jak i w społeczeństwie, w relacjach międzyludzkich, w stosunkach międzynarodowych, w promowaniu godności każdej osoby i w szacunku dla stworzenia”.

Towarzyszyć nam będą przy rozważaniu kolejnych tajemnic fragmenty papieskiej bulli *Spes non confundit*.

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

„Jezus, który umarł i zmartwychwstał, jest centrum naszej wiary. Dla nas przeszedł przez dramat śmierci. Miłość Ojca wskrzesiła Go w mocy Ducha. Chrześcijańska nadzieja polega właśnie na tym: w obliczu śmierci, gdzie wszystko wydaje się kończyć, otrzymujemy pewność, że dzięki Chrystusowi, dzięki Jego łasce przekazanej nam w chrzcie, «życie zmienia się, ale się nie kończy» na zawsze” (SNC 20).

Panie Jezu zmartwychwstały, prosimy Cię, byś rozbudzał w nas na nowo nadzieję w Twoje zmartwychwstanie, szczególnie wtedy, kiedy jest trudno. Umacniaj w nas nadzieję, że dzięki naszej modlitwie i wsparciu Twoja Ewangelia może zakręlować na całym świecie, a wraz z nią pokój między narodami i osobami.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

„Niech jubileusz będzie dla wszystkich wydarzeniem żywego i osobistego spotkania z Panem Jezusem, «bramą» zbawienia; z Tym, którego Kościół ma misję głoszenia zawsze, wszędzie i wszystkim jako «naszą nadzieję»” (SNC 1).

Panie Jezu, który przed wniebowstąpieniem posłałeś uczniów na krańce świata, aby głosili Ewangelię, prosimy Cię, żeby każdy ochrzczony jak najczęściej chciał spotykać się z Tobą. Oby każde takie spotkanie napełniało nadzieją do tego stopnia, że będzie ona widoczna dla

wszystkich, do których codziennie nas posyłasz, i będą mogli się nią wesprzeć w chwilach trudności.

3. Zesłanie Ducha Świętego

„To właśnie Duch Święty, swoją nieustanną obecnością na drodze Kościoła, promieniuje w wierzących światłem nadziei: podtrzymuje ją jak pochodnię, która nigdy nie gaśnie, aby wspierać i ożywiać nasze życie” (SNC 3).

Panie Jezu, który Apostołom zamkniętym w Wieczerniku posłałeś wraz z Ojcem Ducha Pocieszyciela, Ducha mądrości i mocy, prosimy Cię o łaskę współpracy z tym Duchem, który mieszka w każdym z nas od dnia chrztu świętego. Obyśmy potrafili uwierzyć, że On uzdalnia każdego z nas do ewangelizacji i obyśmy zaufali Jego prowadzeniu w naszym życiu osobistym, w całym Kościele i świecie.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

„Na mocy nadziei, w której zostaliśmy zbawieni, patrząc na upływający czas, mamy pewność, że dzieje ludzkości i każdego z nas nie biegną w kierunku ślepego zaułka czy ciemnej otchłani, ale są ukierunkowane na spotkanie z Panem chwały” (SNC 19).

Panie Jezu, biorąc swoją Matkę z ciałem i duszą do chwały nieba, pokazałeś, że życie wieczne z Tobą jest rzeczywistością prawdziwą i osiągalną. Nie zależy od naszych starań, ale od współpracy z Twoją łaską i odpowiedzi na Twoją uprzedzającą miłość. Prosimy Cię o łaskę nadziei i mocne przekonanie, że śmierć niczego nie kończy, ale jest początkiem czegoś piękniejszego.

5. Ukoronowanie NMP na Królową nieba i ziemi

„Nadzieja znajduje swoje najwznioślejsze świadectwo w Matce Bożej. W Niej widzimy, że nadzieja nie jest łatwowiernym optymizmem, lecz darem łaski w realizmie życia. [...] Matka Boża przychodzi nam na pomoc, wspiera nas i zaprasza do ufności i do zachowania nadziei” (SNC 24).

Panie Jezu, Ty, który jesteś Królem, uczyniłeś swoją Matkę Królową. Zasłużyła na koronę chwały cierpliwym i pełnym zaufania Bogu znoszeniem codziennych przeciwności, a nie spektakularnymi cudami. Prosimy Cię o łaskę zaufania w zwykłości, szarości i codzienności. Udziel ufności w Twoją obecność i bliskość również wtedy, kiedy dookoła nas nie dzieje się nic nadzwyczajnego.

Czytanka różańcowa

Wśród wielu słów, którymi określamy Maryję w modlitwie litanii loretańskiej do NMP, mówimy między innymi: „Matko nadziei”. Matka to ta, która rodzi, która daje życie. Maryja jest Matką nadziei, bo przede wszystkim jest Matką Tego, Który przyniósł światu największą nadzieję – zbawienie i życie wieczne. Ale też Maryja sama w sobie jest znakiem nadziei dla nas, żyjących na tym świecie jak niegdyś Ona. Maryja знаła obowiązki, radości i trudności normalnego, zwyczajnego życia. I to życia niezwykle prostego i ubogiego. Ale potrafiła we wszystkim zauważać Bożą obecność i Boże działanie, ufając, że to On prowadzi.

W dokumencie ogłaszającym trwający Rok Jubileuszowy papież Franciszek napisał między innymi: „Oprócz czerpania nadziei z łaski Bożej jesteśmy wezwani do odkrywania jej także w znakach czasu, które daje nam Pan. Jak stwierdza Sobór Watykański II, «Kościół zawsze jest zobowiązany do badania znaków czasu i ich interpretowania w świetle Ewangelii, tak aby w sposób dostosowany do każdego pokolenia mógł odpowiedzieć na odwieczne pytania ludzi o sens życia doczesnego i przyszłego oraz o ich wzajemną relację». Konieczne jest zatem zwrócenie uwagi na wiele dobra obecnego w świecie, aby nie ulec pokusie przekonania o byciu pokonanym przez zło i przemoc. Jednak znaki czasu, które zawierają tęsknotę ludzkiego serca, potrzebującego zbawczej obecności Boga, domagają się, by zostały przekształcone w znaki nadziei”.

Zadaniem każdego z nas, uczniów-misjonarzy Chrystusa, jest bycie świadkami nadziei. Jeżeli poznaliśmy i spotkaliśmy Chrystusa, wierzymy i ufamy w Jego dobroć i pragnienie szczęścia dla każdego człowieka, to nie możemy tej prawdy zachować dla siebie. Potrzeba, żebyśmy naszym życiem, modlitwą, słowem i uczynkiem przekazywali innym nadzieję, pogodę ducha, zaufanie w trudnościach. A to wszystko nie w wielkich przemowach i spektakularnych działaniach, ale w małych gestach codziennego dnia. Przez jedno *Zdrowaś Maryjo* w czyjejś intencji, przez uśmiech, niewypowiedzenie złośliwości cisnącej się na usta, odłożenie smartfona i spojrzenie komuś w oczy, przez ugotowanie obiadu, naprawienie szafki w kuchni, zrobienie prania, przeczytanie dzieciom bajki, pójście na spacer z kimś bliskim...

Wielka działalność misyjna Kościoła zaczyna się od osoby, która właśnie teraz jest najbliżej. Jeśli każdy człowiek pomoże tylko jednej osobie doświadczyć Bożej miłości i pokoju, doświadczy jej cały świat.

Bądźmy pielgrzymami nadziei.

S. Monika Juszka RMI, PDM Warszawa

LITURGIA MSZY ŚW. DLA DZIECI

MISJONARZE NADZIEI

Komentarz na wejście

Na co dzień napotykamy różne trudności i przeszkody na drodze do Boga. Teraz jednak przychodzimy na Mszę św., aby być blisko Boga. Pan Bóg daje nam nadzieję, że nawet trudne momenty naszego życia mają sens. Tą nadzieją chcemy dzielić się z innymi, dlatego w Tygodniu Misyjnym pamiętajmy w modlitwie o tych, którzy jeszcze nie znają prawdziwego Boga, aby i oni dzięki wierze mogli napędzać swoje życie nadzieją.

Akt pokuty

Abysmy mogli złożyć Najświętszą Ofiarę z czystym sercem, przeprosimy Boga za nasze grzechy, za to, że czasami bardziej skupiamy się na złu w naszym życiu niż na Bogu.

- Panie, który dajesz nam wiarę, *zmiłuj się nad nami.*
- Chryste, który dajesz nam nadzieję, *zmiłuj się nad nami.*
- Panie, który uzdalniasz nas do miłości, *zmiłuj się nad nami.*

Myśli do homilii

Często jest tak, że używamy słów, ale ciężko jest nam jednym czy dwoma zdaniem powiedzieć, co oznaczają. Dziś zastanowimy się nad tym, co to właściwie jest nadzieja. Czy ktoś z was, drogie dzieci, ma pomysł? Z czym wam się kojarzy to słowo?

Nadzieja często towarzyszy nam w codzienności. Uczeń, który pisze sprawdzian, ma nadzieję, że dostanie dobrą ocenę. Na boisku piłkarz napastnik ma nadzieję, że strzeli bramkę, a bramkarz ma nadzieję, że obroni wszystkie strzały. Kiedy wracamy do domu ze szkoły lub pracy, mamy nadzieję, że zjemy dobry obiad i spotkamy naszą rodzinę.

Wasze odpowiedzi nakierowały nas na to, co oznacza słowo nadzieja. Najprościej mówiąc, nadzieja to przekonanie, że Bóg się o mnie troszczy, że Bóg o mnie dba, że Bóg pomoże mi w drodze do nieba, bo to jest nasz cel w życiu. Nadzieja nie do końca oznacza myślenie o tym, że wszystko będzie dobrze. Raczej polega ona na tym, że wszystko, co się dzieje w naszym życiu, ma sens, nawet trudne i nieprzyjemne sytuacje. Każde wydarzenie – dobre czy złe – może nas prowadzić do Boga, jeśli mamy w sercu nadzieję.

Powiedzcie mi teraz, czy można żyć bez nadziei? Teoretycznie jest to możliwe, ale można powiedzieć, że życie bez nadziei jest beznadziejne. Takie życie musi być smutne i przykre.

Dlaczego nasza nadzieja jest możliwa? Dzięki temu, że jesteśmy wierzący. Wiara umożliwia nam nadzieję.

Pewnie wiecie, że nie wszyscy ludzie na całym świecie mieli okazję usłyszeć o Panu Bogu. Dziś zachęcam wszystkich do tego, żebyśmy byli misjonarzami nadziei. Wspierajmy ludzi, którzy głoszą Pana Boga w różnych egzotycznych krajach, ale nie zapominajmy także o tym, że wśród nas – w naszej klasie, w naszej pracy, może nawet w naszej rodzinie – są ludzie, którzy nadziei potrzebują. Bądźmy dla nich misjonarzami nadziei.

Modlitwa wiernych

Zanieśmy nasze wspólne prośby do Boga, który jest naszym najlepszym Ojcem i daje nam nadzieję.

– Módlmy się za papieża Leona i wszystkich księży, aby przez swoje nauczanie wlewali w serca ludzi nadzieję opartą na Bogu. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarzy na całym świecie, aby skutecznie i wytrwale głosili wiarę, nadzieję i miłość oraz aby nie zrażali się niepowodzeniami. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rządzącymi na całym świecie, aby dbali o pokój i sprawiedliwość. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za Polskę, naszą ojczyznę, aby były w niej przestrzegane Boże zasady oraz aby ludzie się wzajemnie szanowali. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za ludzi cierpiących, chorujących oraz za tych, którzy stracili nadzieję, aby doświadczyli w swoim życiu potężnego działania Pana Boga. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych, aby spełniła się ich nadzieja na życie wieczne. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy coraz lepiej potrafili zaufać Panu Bogu. *Ciebie prosimy...*

Nasz najlepszy Ojciec, wysłuchaj nas, przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Ks. Daniel Lubański, diec. warszawsko-praska

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

Nie ma takiej chwili w naszym życiu, w której bylibyśmy sami. Jest z nami zawsze Anioł Stróż, który prowadzi nas i pomaga nam się modlić. Jest też Pan Jezus i nasza najlepsza Mama – Maryja. Dlatego z radością rozważamy wydarzenia z życia Jezusa i Maryi.

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Cieszymy się, gdy coś wydawało się stracone na zawsze, a jednak to odzyskałimy. Uczniowie Pana Jezusa nie mogli uwierzyć, że ich Mistrz jednak żyje. Byli tak pogrążeni w smutku, że zapomnieli o wszystkim, co im wcześniej powiedział. A potem zapanowała wielka radość, że ich Mistrz i Nauczyciel żyje i śmierć nie ma nad Nim władzy.

Dziękuję Ci, Panie Jezu, za Twoje zmartwychwstanie.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Smutno nam, gdy ktoś przez nas kochany, nasz przyjaciel, wyjeżdża gdzieś daleko. Apostołowie też byli smutni, gdy Pan Jezus opuścił ich, wstępując do nieba. Jednak obiecał im, że nie będą sami, że będzie

zawsze przy nich. Nakazał im także, aby poszli na cały świat i mówili, że On żyje, kocha każdego z nas i nigdy nas nie opuści.

Panie Jezu, dziękuję Ci, że jesteś w niebie i wysłuchujesz moich prośb.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Czasami jesteśmy smutni, bo nie wiemy, co nas czeka, co będzie dalej. Boimy się. Podobnie Apostołowie nie wiedzieli, co mają robić, jak spełnić nakaz Pana Jezusa, aby głosić Dobrą Nowinę. Wtedy otrzymali ogromne wsparcie, łaskę Ducha Świętego i wszystko się zmieniło. Pozbyli się lęku i z radością zaczęli mówić o swoim ukochanym Mistrzu.

Panie Jezu, dziękuję Ci, że posłysz do nas Ducha Świętego.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Są takie osoby, co do których mamy pewność, nawet jeśli nie stoją tuż obok, że zawsze możemy na nie liczyć. Tak jest z Maryją. Chociaż jej nie widzimy, to zawsze możemy prosić ją o pomoc. Zrozumie nas, nie nakrzyczy, tylko z miłością wysłucha naszej prośby czy żalu.

Maryjo, dziękuję Ci, że troszczysz się o mnie.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową Nieba i Ziemi

Większość z nas nigdy nie poznała żadnego króla czy królowej, ale jednak mamy piękną królową w niebie – jest nią Maryja. Jest to Królowa najsprawiedliwsza na świecie, jest Królową nie tylko Ziemi, ale i Nieba.

Maryjo, moja Królowo, bądź zawsze przy mnie.

Czytanka różańcowa

Emilia bardzo chciała pojechać z rodzicami na wakacje nad morze. Rodzice zaplanowali pobyt i zarezerwowali miejsce nad samym morzem na całe dwa tygodnie. Emilia oczyma wyobraźni widziała wschody i zachody słońca, budowanie z piasku, zabawę z falami morskimi, gofry i lody, długie spacery. Już nie mogła się doczekać. I nagle

tata powiedział, że musi w pracy zrobić coś ważnego, że jeśli zdąży, to pojedzie, a jeśli nie, będą musieli przełożyć pobyt. Emilii było bardzo smutno, ale miała nadzieję, że tata zdąży zrealizować swoje zadanie. Ta nadzieja jej nie opuszczała. Na szczęście w pracy taty wszystko się ułożyło i wyjechali na wymarzone wakacje.

Wspaniale jest, kiedy mamy nadzieję, ponieważ nawet kiedy jest trudno, to wierzymy, że wszystko dobrze się skończy. Uda się wyzdrowieć, znaleźć dobrą pracę, dostać upragnioną zabawkę... Mamy na co czekać.

Trudno jest, kiedy brakuje nam nadziei, wtedy nasze życie staje się bardzo smutne. Bez nadziei trudno jest o wiarę, że nastąpi dobre zakończenie.

Podobnie było z uczniami Pana Jezusa. Kiedy Jezus umarł na krzyżu, zwątpili, ale potem, kiedy zmartwychwstał i spotykał się z nimi, zaczęli mieć nadzieję, chociaż jeszcze się bali. Kiedy jednak otrzymali Ducha Świętego, Jego dary, których jest siedem – mądrość, rozum, rada, męstwo, umiejętność, pobożność i bojaźń Boża – wszystko się zmieniło. Zniknął lęk, pojawiła się nadzieja.

Ludziom bardzo potrzebna jest nadzieja, dlatego misjonarze jadą tam, gdzie jej brakuje, aby mówić o miłości Pana Jezusa, Jego obietnicy, że pozostanie z nami na zawsze: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20).

Elżbieta Polkowska, PDM

PONIEDZIAŁEK – 20 PAŹDZIERNIKA

MISJONARZE NADZIEI W PARAFII

Komentarz na wejście

Tegoroczny Tydzień Misyjny jest wyjątkowy, ponieważ odbywa się w Roku Jubileuszowym pod hasłem „Pielgrzymi nadziei”. Te słowa towarzyszą nam w tym szczególnym czasie łask Pana. W dzisiejszej mszy św. naszą modlitwą ogarnijmy wszystkich misjonarzy oraz tych, którzy tworzyli i tworzą wspólnotę naszej parafii. Niech modlitwy i śpiewy budują w nas wiarę, nadzieję i miłość, które przeprowadzą nas przez czas Tygodnia Misyjnego i poprowadzą w przyszłość Kościoła.

Modlitwa wiernych

Do naszego Ojca w niebie zanieśmy modlitwy.

– Módlmy się za Kościół święty, w którym uczymy się chrześcijańskiej nadziei, by był wspólnotą serc zjednoczonych w budowaniu Królestwa życia i prawdy. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za małżeństwa i rodziny, za rodziców i dziadków, aby otaczali troską każde życie oraz wspierali młodych w wielkodusznym podejmowaniu powołania rodzicielskiego. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarzy, aby Bóg wynagrodził ich poświęcenie dla głoszenia Dobrej Nowiny. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rządzących i stanowiących prawo, za ludzi nauki i kultury, by tworzyli i umacniali chrześcijańską tożsamość naszego narodu i naszych małych ojczyzn. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych, którzy przez wieki tworzyli historię i budowali wiarę naszych wspólnot parafialnych, by mogli cieszyć się spotkaniem z Miłosiernym Ojcem. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nasze zgromadzenie liturgiczne, byśmy pielgrzymując w nadziei, często i chętnie przychodzili do źródła sakramentów. *Ciebie prosimy...*

Rozważania różańcowe (tajemnice radosne)

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Anioł zwiastuje Maryi niezwykłą nowinę: Bóg przychodzi do świata, aby go zbawić. W Jej pokornym „fiat” objawia się prawdziwa nadzieja – Bóg jest wierny swojemu słowu. Każdy chrześcijanin wezwany jest, by na wzór Maryi stał się zwiastunem nadziei – przez słowo, życie i gotowość do służby w parafii.

Czy wierzę, że moje codzienne „fiat” może stać się świadectwem Ewangelii dla innych?

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Maryja idzie z gotowością, aby pomóc swojej krewnej. Nie zatrzymuje dla siebie otrzymanego daru, ale dzieli się nim z innymi. W ten sposób staje się misjonarką radości i nadziei. W naszej parafii także potrzebni są ludzie, którzy nie zatrzymują Ewangelii dla siebie, ale z miłością dzielą się nią z bliźnimi.

Czy jestem gotowy, by jak Maryja przynosić innym radość spotkania z Bogiem?

3. Narodzenie Pana Jezusa

W ubóstwie betlejemskiej groty objawia się niepojęta wielkość Boga – Słowo stało się ciałem, aby zamieszkać między nami. Jezus jest światłem na drodze każdego człowieka. Parafia jest miejscem, gdzie to światło powinno płonąć najmocniej – przez sakramenty, słowo Boże, wspólnotę wiary.

Czy swoim życiem sprawiam, że Jezus rodzi się w sercach innych ludzi?

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Maryja i Józef przynoszą Jezusa do świątyni, aby przedstawić Go Bogu. Symeon i Anna rozpoznają w Nim obiecaną nadzieję Izraela. Również dzisiaj w świątyniach parafialnych odbywają się spotkania, które dają ludziom światło i otuchę. Jako wspólnota wiary jesteśmy powołani, by ukazywać Chrystusa światu.

Czy moje zaangażowanie w parafii przybliży innych do Boga?

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Maryja i Józef odnajdują Jezusa w świątyni, gdzie naucza mędrców. Jezus, nawet jako dziecko, objawia się jako Nauczyciel Prawdy. W parafii ciągle jesteśmy zaproszeni do odkrywania i zgłębiania Jego nauki. Katecheza, modlitwa, lektura Pisma Świętego pomagają nam stawać się autentycznymi misjonarzami nadziei.

Czy szukam Jezusa tam, gdzie mogę Go odnaleźć?

Panie Jezu, spraw, aby nasza parafia była miejscem, gdzie Twoja nadzieja płonie jasno, a my sami stajemy się misjonarzami Twojej miłości.

Czytanka różańcowa

Wiara chrześcijańska to przede wszystkim świadectwo nadziei. „Bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest” – pisał św. Piotr (1 P 3,15). Nadzieja chrześcijańska nie jest jedynie optymizmem ani mglistym oczekiwaniem lepszego jutra. Jest ona zakorzeniona w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa, który zwyciężył śmierć i otworzył nam drogę do życia wiecznego.

W tym świetle każdy wierzący jest wezwany do bycia misjonarzem nadziei, zwłaszcza w swojej parafii. Parafia jest niczym lampa, która ma rozjaśniać ciemności świata (por. Mt 5,15). W niej dokonuje się przekaz wiary, celebrowanie sakramentów, ale także dzieło miłości – caritas, które jest konkretnym znakiem nadziei dla tych, którzy doświadczają trudności.

Misjonarz nadziei to nie tylko ten, kto wyjeżdża na krańce świata. To także ten, kto w codziennym życiu swojej wspólnoty parafialnej staje się świadkiem Chrystusa. Misjonarz nadziei to kapłan, który z miłością sprawuje sakramenty i umacnia swoją owczarnię. To katecheta, który przekazuje młodym pokoleniom prawdę wiary. To świecki wierny, który poprzez swoje życie rodzinne, zawodowe i społeczne daje świadectwo o Chrystusie.

Nasze czasy naznaczone są niepewnością i lękiem. Wielu ludzi czuje się zagubionych i przytłoczonych ciężarem życia. Tym większa jest dziś potrzeba autentycznych misjonarzy nadziei – ludzi, którzy nie głoszą jedynie pięknych słów, ale poprzez swoje życie ukazują moc Chrystusa.

Jak zatem parafia może stać się miejscem, gdzie rozbrzmiewa Ewangelia nadziei? Przede wszystkim poprzez modlitwę i sakramenty, które są źródłem prawdziwej nadziei. Eucharystia, która uobecnia paschalne zwycięstwo Chrystusa, daje nam pokarm na drodze życia. Sakrament pojednania przywraca człowiekowi radość i daje nowy początek. Adoracja Najświętszego Sakramentu otwiera serca na Bożą miłość, pozwalając nam zakorzenić nadzieję w tym, który jest Alfą i Omegą.

Misjonarze nadziei to także ci, którzy niosą pomoc potrzebującym, okazują troskę o samotnych, cierpiących, ubogich. Św. Jan Paweł II przypominał, że „wiara, która nie staje się kulturą, nie jest wiarą przyjętą w pełni” (*List do artystów*, 1999).

Jezus mówi: „Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20). To zapewnienie jest fundamentem chrześcijańskiej nadziei. To On posyła nas, byśmy byli światłem dla świata, zaczynając od naszych rodzin, sąsiadów, wspólnoty parafialnej.

Niech każda parafia staje się prawdziwym domem nadziei – miejscem, gdzie każdy człowiek znajdzie światło, pocieszenie i siłę do dalszej drogi. Niech stanie się wspólnotą, która swoim życiem głosi Chrystusa, ukazując, że w Nim nasze życie ma sens, nasza przyszłość jest pewna, a nadzieja nigdy nie zawiedzie.

Ks. Krzysztof Ruciński
proboszcz par. św. Stanisława BM w Głinojecku, diec. płocka

WTOREK – 21 PAŹDZIERNIKA

MISJONARZE NADZIEI W MEDIACH

Komentarz na wejście

Dzięki posłuszeństwu Jezusa Chrystusa otrzymaliśmy łaskę, która pokonała grzech i śmierć i dała nam nadzieję życia wiecznego. Bóg wzywa nas do czuwania, byśmy byli gotowi na spotkanie w wieczności. Otwórzmy swoje serca na Boże wezwanie i prośmy, byśmy nie strudzenie tu na ziemi nieśli światło nadziei i Dobrą Nowinę tym, do których jeszcze nie dotarli.

Modlitwa wiernych

Chrystus przez swoje posłuszeństwo Ojcu przyniósł światu odkupienie i nowe życie. Pełni ufności w moc Jego łaski, która przewyższa wszelki grzech i słabość, zanieśmy do Niego nasze prośby.

– Módlmy się za Kościół święty i jego pasterzy, aby wiernie pełniali wolę Bożą, nie ustawiali w dawaniu świadectwa o Jego miłości. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za osoby sprawujące władzę, aby w swoich decyzjach kierowali się sprawiedliwością i troską o dobro wspólne. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich zmagających się z życiowymi trudnościami, aby doświadczili Bożego pokoju i nadziei w swoim cierpieniu. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych, aby miłosierny Bóg przyjął ich do swojego Królestwa. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas, zgromadzonych na Świętej Uczcie, abyśmy potrafili czuwać i z radością oczekiwać ponownego przyjścia Pana. *Ciebie prosimy...*

Boże, który w swoim nieskończonym miłosierdziu obdarzasz nas łaskami, przyjmij nasze modlitwy i spraw, abyśmy zawsze wiernie pełnili Twoją wolę. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice bolesne)

Wtorek Tygodnia Misyjnego przeżywamy pod hasłem „Misjonarze nadziei w mediach”. W rozważaniach towarzyszyć nam będą myśli z dziennika młodego błogosławionego, Carla Acutisa, który swoim życiem ukazał, że nowe technologie mogą stać się narzędziem ewangelizacji i dzielenia się miłością Boga z innymi.

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Panie, uczyn mnie świętym w taki sposób, w jaki chcesz.

W Ogródzie Oliwnym Jezus przeżywa ogromną trwogę, świadomy nadchodzącego cierpienia i męki. Mimo że wie, co Go czeka, w pełnej wolności oddaje swoją wolę Ojcu, mówiąc: „Nie moja, ale Twoja wola niech się stanie”. To pełne zjednoczenie z Bogiem w obliczu lęku staje się źródłem nadziei, która pochodzi z głębokiej ufności w Boży plan zbawienia.

Prośmy, abyśmy umieli, tak jak Jezus, z pokorą przyjmować Bożą wolę w każdym trudnym doświadczeniu.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Szczęście to spojrzenie skierowane ku Bogu. Smutek to spojrzenie skierowane na siebie samego.

Jezus, choć mógł uwolnić się od cierpienia, pozwala, by Go biczowano. Jego milczenie i cierpliwość są wyrazem całkowitej wolności, która wypływa z miłości i nadziei na zbawienie świata. Jezus nie koncentruje się na sobie, ale na woli Ojca, odnajdując szczęście w zaufaniu Bogu. Kiedy patrzymy na nasze trudności, często skupiamy się na własnym cierpieniu, zapominając o tym, który może dać nam siłę, by je przezwyciężyć.

Prośmy, abyśmy potrafili przyjmować trudności z pokorą i nadzieją, kierując nasz wzrok ku Bogu.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Naszym celem powinna być wieczność, a nie doczesność. Wieczność jest naszą prawdziwą ojczyzną. Niebo czeka na nas od zawsze.

Jezus przyjmuje koronę cierniową jako znak pogardy, choć jest Królem wszechświata. Jego pokora staje się wyrazem najczystszej miłości, która prowadzi do zbawienia. Każda trudność, z którą przychodzi nam się zmierzyć, może stać się okazją do zbliżenia się do wieczności, gdy przyjmiemy ją z miłością i pokorą, tak jak Jezus.

Prośmy, abyśmy potrafili dostrzegać w naszych cierpieniach drogę do pełnej wolności w Bogu i by nasze życie na ziemi było świadectwem tej miłości, która otwiera drzwi do nieba.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Odnajdźcie Boga, a odnajdziecie sens życia.

Postawa Jezusa w czasie drogi krzyżowej jest świadectwem miłości, która ofiarowuje się do końca. Jego cierpienie i pokora są wyrazem nieskończonej troski o każdego z nas. W chwilach słabości i cierpienia Bóg jest bliżej, niż nam się wydaje. To On wskazuje właściwą drogę i sens, oczekując od nas jedynie zaufania i poddania się Jego woli.

Prośmy, abyśmy w naszych codziennych zmaganiach umieli dostrzec obecność Boga, który nadaje sens życiu i prowadzi do pełni szczęścia.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Uświęcanie się to nie dodawanie, lecz odejmowanie: to mniej „mnie”, aby zostawić miejsce Bogu.

Jezus oddał swoje życie na krzyżu, abyśmy my mogli żyć wiecznie. Jego śmierć jest aktem miłości, który ukazuje, że prawdziwa wolność polega na rezygnacji z własnych pragnień i oddaniu się w pełni Bogu. Jezus, jako pokorny sługa, pokazuje, że droga do uświęcenia wiedzie przez służbę i ofiarę. To w pokorze i oddaniu się Bogu odkrywamy prawdziwe życie.

Prośmy, abyśmy potrafili naśladować postawę Jezusa, oddając całkowicie nasze życie służbie Bogu i bliźnim.

Czytanka różańcowa

Misjonarze nadziei są sercem misyjnego Kościoła, niosą nadzieję, miłość i Ewangelię. Oddają swoje życie, aby głosić Dobrą Nowinę i zbliżyć innych do Boga. Współczesny świat pełen technologii stawia przed nami niełatwe wyzwania, ale i ogromne możliwości. Media stały się narzędziem docierania do rzeszy ludzi, a jednocześnie mogą prowadzić do dezinformacji, rozproszenia, a nawet podziałów. Jak mówił papież Franciszek w orędziu na Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu 2024: „W zależności od nastawienia serca, wszystko w rękach człowieka staje się szansą lub zagrożeniem. Jego ciało, stworzone, aby było miejscem komunikacji i komunii, może stać się środkiem agresji. Podobnie, każde techniczne poszerzenie możliwości człowieka może być narzędziem miłującej posługi lub wrogiej dominacji”.

Te słowa są wezwaniem do odpowiedzialnego korzystania z mediów, które mają być narzędziem miłości i pokoju, a nie podziałów i agresji. Mądrość serca, o której mówił papież, pozwala na właściwe rozeznanie, w jaki sposób media i technologie mogą służyć misji Kościoła. „To człowiek decyduje, czy stać się pokarmem dla algorytmów, czy też karmić swoje serce wolnością, bez której nie wzrastamy w mądrości”.

Właśnie ta wolność, która prowadzi do autentycznego spotkania z Bogiem i drugim człowiekiem, jest kluczem do skutecznej misji w dzisiejszym świecie. Każdy z nas jest powołany do niesienia nadziei, nawet w obliczu największych trudności. Nasza misja opiera się na przekonaniu, że Boża miłość ma moc przemieniać serca, a nadzieja, którą niesiemy, jest realną siłą zdolną do zmiany życia każdego człowieka. Media, odpowiedzialnie wykorzystywane, mogą stać się przestrzenią, w której ta nadzieja dotrze do serc ludzi na całym świecie. Przypomniat nam o tym papież Franciszek w tytule orędzia na Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu 2025: „Dzielcie się z łagodnością nadzieją, która jest w waszych sercach”. Jako misjonarze nadziei bądźmy świadkami tej wolności.

Weronika Brendel, PDM

ŚRODA – 22 PAŹDZIERNIKA

CHORZY MISJONARZAMI NADZIEI

Komentarz na wejście

Eucharystia wprowadza nas w tajemnicę życia, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Przybliża nam Jego życie, pozwala odkrywać misterium Baranka pośród naszej własnej, niekiedy bardzo trudnej historii.

W Ewangeliach widzimy, że chorzy byli wielką troską Jezusa, byli przez Niego uzdrawiani. Doświadczenie cierpienia jest bolesnym wyzwaniem. Przyjmując dar pochylającego się z miłosierdziem Boga, każdy chory staje się światłem dla świata, a przeżywając własne cierpienie w zjednoczeniu z Chrystusem, ukazuje zwycięstwo ducha nad cielesnością.

Gdy opiekujemy się chorymi, rodzi się w nas nadzieja. Każdy człowiek w oczach Boga jest ważny. Następuje przedziwna wymiana łaski między chorym a jego bliskimi. Nadzieja staje się misją, a nasza wiara wspiera tę nadzieję, że wszystko w Chrystusie ma sens – każde ludzkie życie niesie niezwykłą wartość. Czy to możliwe, by chorzy byli misjonarzami nadziei? Tak, jest to możliwe i tak się dzieje.

Modlitwa wiernych

Do Boga Ojca, który widzi każde cierpienie, skierujmy nasze prośby.

– Panie Boże, powierzamy Ci cały Kościół święty, aby dawał światu świadectwo miłości Chrystusa Zmartwychwstałego. *Ciebie prosimy...*

– Ojciec najlepszy, prosimy, aby Duch Święty oświecał umysły i serca tych, którym została powierzona władza, aby mieli wzgląd na najsłabszych. *Ciebie prosimy...*

– Boże Ojciec, pomóż chorym przyjmować cierpienie i łączyć je z cierpieniem Chrystusa, tak jak pokazali nam papieże Jan Paweł II, Benedykt XVI i Franciszek. *Ciebie prosimy...*

– Boże Ojczy, pomóż nam stać się misjonarzami miłości i radości płynącej z naszego wnętrza. *Ciebie prosimy...*

– Boże Ojczy, polecamy Ci wszystkich zgromadzonych wokół stołu eucharystycznego, abyśmy nie zmarnowali Twojej ofiary i umieli jednoczyć się z Tobą. *Ciebie prosimy...*

Najlepszy Ojczy, wysłuchaj naszych prośb, przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Oczywa wiary widzimy Apostołów, którzy o poranku Zmartwychwstania mają bardzo chore dusze. Utracili żywą wiarę, a przecież deklarowali ją w tych chwilach, kiedy Chrystus czynił cuda lub nauczał. Uczniowie nie umieli ponieść tajemnicy krzyża, dlatego o poranku, kiedy grób jest pusty, cierpią duchowo, niechętnie idą w stronę Getsemani. Człowiek cierpiący, które swoje zmagania przeżywa z wiarą, biegnie przez świat z Ewangelią. Wystarczy na niego spojrzeć i już rośnie nadzieja.

Prośmy podczas medytacji tej tajemnicy, abyśmy nigdy nie upadali na duchu. Zawsze, gdy ufamy Ci bezgranicznie, sprawiasz, że zmartwychwstajemy.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Oczywa wiary widzimy Chrystusa, który podniesiony jest do chwały Ojca. Męka i śmierć trwały krótko, a tryumf wywyższonego Pana nie będzie miał końca, jest dany światu na wieki. Apostołowie na moment przed wstąpieniem Chrystusa do nieba zostają rozesłani do wszystkich kultur i narodów ziemi. Nadzieja zbawienia nie rozpoczyna się od wielkich faryzeuszy w Jerozolimie, lecz od pokornych, słabych i cierpiących na krańcach świata.

Prośmy podczas medytacji tej tajemnicy, abyśmy nie lękali się doczesnych sił nieprzyjaznych Ewangelii.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Oczyrna wiary widzimy maleńki Kościół, który zbiera się w Wieczerniku. Apostołowie boją się i nie wiedzą, co dalej – czy będzie jakaś przyszłość? Są jednak tacy świadkowie wiary, którzy labiryntem cierpienia zawsze przechodzą ufni. Nawet najbardziej bolesne dni uczą ich wewnętrznej mądrości, że Bóg zawsze wyprowadza ku przyszłości tych, którzy w Nim pokładają nadzieję. Także ludzką śmierć Chrystus traktuje jak moment, który ma przyszłość w życiu wiecznym.

Prośmy podczas medytacji tej tajemnicy o wiarę w to, że Ojczyzna, Kościół i nasze ubogie życie mają wielką przyszłość.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Oczyrna wiary widzimy ciało Maryi zachowane od zepsucia i posłańców Boga – aniołów, którzy towarzyszą Matce Zbawiciela podczas Jej wejścia do niebieskiej chwały. Maryja przeżyła doczesne życie w ciszy Nazaretu, który w Jej czasach był miastem małym i biednym. Osoby chore i cierpiące nie dokonują spektakularnych czynów. Nieraz dużo ich kosztuje wykonanie maleńkiego dobra, ale właśnie najmniejsze dobro, gest miłości i znak pokoju są większe niż zło tego świata.

Prośmy podczas medytacji tej tajemnicy o wytrwałość w dobrym.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi

Oczyrna wiary widzimy Maryję, do niedawna jeszcze cierpiącą matkę, która trzymała w ramionach martwego Syna. Teraz Matka Boga jest ukoronowana chwałą. Gigantyczne cierpienie można nie tylko pokonać wielką siłą nadziei. Są osoby cierpiące i chore, które z bólu i dramatu wyprowadzają jeszcze większe dobro i jeszcze więcej miłości. Cierpienie dąży do źródeł nadziei, gdy powoduje w duszy nawrócenie, zmianę myślenia.

Prośmy podczas medytacji tej tajemnicy o umiejętność wydobywania większego dobra z najgorszych okoliczności życia.

Czytanka różańcowa

Różaniec jako modlitwa medytacyjna otwiera nas na tajemnice życia Jezusa, które ma charakter zbawczy. Powierzmy nasze troski miłosiernemu sercu Chrystusa i sercu Jego Matki. Otwórzmy się na owoce wydarzeń z życia Jezusa i wraz z Maryją wspomnijmy historię naszego zbawienia.

Jezu cichy i pokornego serca, pomóż mi nieść mój krzyż i moje cierpienie. Pragnę nadziei, że to Bóg jest ostatecznie Panem historii i prowadzi mnie do pełni. Pozwól mi znaleźć sens mojego cierpienia. Spraw, bym stał się świadectwem dla innych, że każde ludzkie życie ma niepowtarzalną wartość. Tak bardzo pragnę uznać zwycięską miłość Chrystusa w moim życiu.

Chryste, pozwól, bym otworzył się na łaskę, jaką zyskałeś dla nas przez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie, bym umiał zaufać i mówić 'tak' na każdy Boży plan wobec mnie. Wszak wszystko, co przychodzi z zewnątrz, służy kształtowaniu we mnie obrazu Jezusa Chrystusa.

Bóg przekazał nam, byśmy swoim życiem objawili Jego obecność światu, który potrzebuje nadziei. Spraw, Panie, bym umiał swoją postawą poruszać serca innych i kierować je ku Tobie.

Jezu, spraw, bym był misjonarzem miłości i radości płynącej z mojego wnętrza. Pozwól, bym mógł nieść Twoją miłość w każdy zakątek ziemi. Życie ludzkie bez cierpienia i śmierci jest niekompletne. Największa nadzieja rodzi się na dnie serca. Pełni wiary i miłości podążamy zatem z ufnością za Jezusem Zmartwychwstałym.

Kazek, Gabriela, Irmina i Izabella, wolontariusze Fundacji „Jestem”

CZWARTEK – 23 PAŹDZIERNIKA

MISJONARZE NADZIEI PRZEZ RÓŻANIEC

Komentarz na wejście

„Wszystko, czym jesteśmy, zawdzięczamy obecności Jezusa w naszym życiu” – słowa bł. Pauliny Jaricot podkreślają, że człowiek wierzący patrzy na swoje życie z wdzięcznością, dostrzegając w tym, czego doświadcza, Bożą Miłość. Sens życia chrześcijanina to trwanie przy Chrystusie, oczekiwanie i kroczenie ku Niebu. Pokarmem na tej drodze jest Eucharystia – źródło życia.

Dzisiejsza liturgia słowa mówi o oddaniu się Bogu na służbę i zaufaniu mocy Jego łaski. Jezus rozpala w naszych sercach ogień miłości, uzdrawia nas i uzdalnia do tego, by służyć i głosić Dobrą Nowinę: być misjonarzem nadziei. Ogień jest symbolem zbawczej obecności Boga. Karmiąc się Jego słowem i Ciałem, otwierajmy nasze serca, aby mogły zapłonąć jeszcze większą miłością do Boga i ludzi.

Modlitwa wiernych

Zanieśmy nasze prośby do Pana.

– Panie Jezu, który uzdalniasz powołanych do służby, prosimy za Kościół św., aby w pokorze i z miłością realizował swoją misję, głosząc całemu światu zbawcze orędzie nadziei. *Ciebie prosimy...*

– Panie Jezu, który znasz ludzkie serca i powołujesz je do służby, prosimy za ludzi młodych, aby odpowiadając na Twoje wezwanie, z oddaniem głosili, że w Tobie jest źródło wiary, nadziei i miłości. *Ciebie prosimy...*

– Panie Jezu, który kierujesz powołanych na wszystkie krańce ziemi, prosimy, aby ci, do których zostają posłani, otwierali serca na Twoją miłość. *Ciebie prosimy...*

– Panie Jezu, który jesteś Królem Pokoju, prosimy za rządzących narodami, aby podejmując decyzje, kierowali się Bożym prawem, bronili godności każdego człowieka i otaczali szczególną troską najuboższych i najuboższych. *Ciebie prosimy...*

– Panie Jezu, który posyłasz Ducha Pocieszyciela, prosimy za tych, którzy przeżywają trudności, szczególnie w krajach misyjnych, aby doświadczali głębokiej pociechy i nadziei w Tobie. *Ciebie prosimy...*

– Panie Jezu, który przez chrzest św. czynisz nas uczestnikami Twojego zbawczego posłannictwa, prosimy za nas samych, abyśmy z miłością włączali się w ewangelizacyjną działalność Kościoła. *Ciebie prosimy...*

Panie Jezu Chryste, usłysz nasze prośby. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice światła)

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

„Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie” (Mk 1,11).

W tej tajemnicy każdy człowiek może zobaczyć siebie. Zanurzenie w wodzie chrztu św. to prawda o miłości Boga do człowieka. Jesteśmy umiłowanymi córkami i synami Pana, który uzdalnia, aby tę nowinę głosić tym, do których nas posyła.

Być misjonarzem nadziei to uwielbiać Boga za dar wiary i dzielić się tym doświadczeniem.

2. Objawienie Pana Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej

„Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5).

W tej tajemnicy każdy człowiek może doświadczyć czułości, z jaką Matka Boża prowadzi do swojego Syna. Poznanie Jezusa i Jego miłości to dar i zadanie. Doświadczenie miłości inspirowane, by dawać temu świadectwo wśród tych, do których Bóg posyła.

Być misjonarzem nadziei to uwielbiać Boga za dar obecności Maryi jako Matki każdego człowieka i dawać świadectwo posłuszeństwa słowu Jezusa.

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

„I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszystkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu” (Mt 4,23).

W tej tajemnicy każdy człowiek może odnaleźć na nowo sens życia. Obietnica Nieba to radość i siła stawiania kolejnych kroków w trudnej nieraz codzienności. Poznanie prawdy o Bożym miłosierdziu i zbawieniu uzdalnia do głoszenia jej aż po krańce ziemi.

Być misjonarzem nadziei to uwielbiać Boga za dar Jego Miłości, która ogarnia zranionych, słabych i grzesznych, i świadczyć o tej prawdzie.

4. Przemienienie Pana Jezusa na Górze Tabor

„Panie, dobrze, że tu jesteśmy” (Mt 7,14).

W tej tajemnicy każdy człowiek może doświadczyć zachwyty przebywania w obecności Jezusa. Ukazując swoje przemienione oblicze, umocnił wiarę uczniów, a także wszystkich, którzy otwierają serca na Jego dary. Przeżywanie radości trwania przy Jezusie nie pozwala milczeć, motywuje, by mówić o Nim tym, którzy jeszcze Go nie poznali, a do których nas posyła.

Być misjonarzem nadziei to uwielbiać Boga za dar bycia uczniem Zbawiciela i prowadzić innych ku szczęściu poznania Stwórcy.

5. Ustanowienie Eucharystii

„A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał i dał im mówiąc: «Bierzcie, to jest Ciało moje»” (Mk 14,22).

W tej tajemnicy każdy człowiek może doświadczyć absolutnej Bożej miłości, która objawia się za każdym razem, gdy w dłoniach kapłana rodzi się Bóg. Eucharystia jest obietnicą życia wiecznego. Uczestnictwo w Najświętszej Ofierze jest posłannictwem, aby być żywą monstrancją, pośród tych, których Bóg stawia na drodze naszego życia.

Być misjonarzem nadziei to uwielbiać Boga za dar sakramentu Jego bliskości na wszystkich ołtarzach świata i głosić, że w Nim jest sens naszej codzienności.

Czytanka różańcowa

Różaniec jest modlitwą na wskroś biblijną, poszczególne tajemnice przebiegają przez karty Ewangelii. To modlitwa, która towarzyszy życiu, bo wielu ludzi doświadcza w swojej codzienności tego, co było udziałem Jezusa i Maryi. Jesteśmy często na różnych etapach życia: towarzyszy nam radość, ale także ból, doświadczamy obecności Boga, kroczymy ku zbawieniu. Różaniec jest modlitwą prośby, dziękczynienia i uwielbienia Boga. Wartością tej modlitwy jest również uświęcenie każdego modlącego się i piękno doświadczenia wspólnoty Ludu Bożego.

Różaniec wymaga wierności i zaangażowania. Jest formą wyrażania miłości i miłosierdzia wobec bliźnich. Prosząc za naszych bliskich, ale również podejmując ofiarę w intencji misji i innych dzieł Kościoła, jesteśmy świadkami prawdy o zbawieniu i pomnażamy owoce tej modlitwy: „Łaskawość i wierność spotkają się z sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój” (Ps 85,11).

Podejmując modlitwę różańcową, jesteśmy krzewicielami wiary i głosicielami Królestwa Bożego.

Bł. Paulina Jaricot, nazywana matką Żywego Różańca, swoim życiem uwrażliwia nas, jak ważnym jest, aby realizować misyjne posłannictwo Chrystusa w Kościele. Ona sama całe swoje życie ofiarowała Bogu. W ufnej i wiernej modlitwie dostrzegała moc jedności Kościoła w świecie. Mówiła, że przez modlitwę różańcową „stopniowo stajemy się zjednoczeni w modlitwie ze wszystkimi ludami świata”. Jej słowa są inspiracją, aby z gorliwością podejmować modlitwę i ofiarę w intencji misji. Bóg zaprasza nas do tego, aby nieść światu nadzieję. Przesuwając poszczególne paciorki różańca, rozważając kolejne tajemnice, powierzając Bogu sprawy rzeczywistości, w której żyjemy, stajemy się misjonarzami nadziei.

Ks. Zbigniew Kocoń, diecezjalny moderator Żywego Różańca, archidiec. katowicka

PIĄTEK – 24 X PAŹDZIERNIKA

NADZIEJA ZAWIEŚĆ NIE MOŻE

Komentarz na wejście

„Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w której trwamy i chluby się nadzieją chwały Bożej – tak umacniał Rzymian św. Paweł, zapewniając: [...] chluby się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, a wytrwałość – wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś – nadzieję. A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5, 1-5).

Modlitwa wiernych

Przez Chrystusa, w którego imieniu, jak mówi prorok Izajasz, „naro-
dy nadzieję pokładać będą”, zanieśmy nasze prośby.

– Módlmy się o Ducha Świętego dla pasterzy Kościoła, aby z Nim śmiało szli do ludzi, którzy nie znają Ewangelii.. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o wypełnienie serc misjonarzy wiarą, nadzieją i miłością. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się, by sprawujący władzę uczyli się jej pełnienia od Jezusa i odważnie wprowadzali Boże prawo w życie społeczne. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o nawrócenie tych, którzy odeszli od wiary, stracili nadzieję i nie potrafią kochać. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o rozpoznanie i przyjęcie Chrystusa dla tych, którzy jeszcze w Niego nie wierzą. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o łaskę rozeznawania duchowego dla nas, abyśmy szli drogą Bożego planu zbawienia. *Ciebie prosimy...*

Boże, wysłuchaj również modlitw, które nosimy w naszych sercach. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice bolesne)

W tajemnicach bolesnych polecamy Bogu szczególnie te obszary misyjne, na których ludzie z powodu konfliktów i prześladowań stracili nadzieję, że ktokolwiek może zmienić ich sytuację.

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Jezus uczy nas, że podtrzymanie jedności z Ojcem poprzez modlitwę daje siłę. Umacnia nadzieję i pozwala rozeznąć, jak przyjąć cierpienie.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Jezus daje nam nadzieję, że – w jedności z Ojcem – można przyjąć i przetrwać niesprawiedliwie zasądzone kary bez poczucia nienawiści i szukania zemsty.

3. Ukoronowanie cierniem Pana Jezusa

Jezus jako Król Wszechświata uczy nas, że „[...] kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem waszym, tak jak Syn Człowieczy, który nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu” (Mt 20, 26-28).

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Jezus idąc ostatnią drogą ziemskiego życia, przyniesiony ciężarem, uczy nas, że może być w każdym, któremu otrzesz twarz jak św. Weronika, pomożesz jak Cyrenejczyk, będziesz towarzyszył jak Maryja.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Jezus umarł. Śmierć zostawia pustkę, osamotnienie, bezradność, podobnie jak grzech. Pomyśl, czego nauczyło cię to, że On umarł za twój grzech i daje nadzieję na zupełnie nowe życie.

Czytanka różańcowa

Twoja rodzina ma szczególne powołanie. To powołanie do bycia misjonarzami nadziei. Co? – zapytasz – Moja? Przecież to niekoń-

cząca się droga krzyżowa. Z taką historią, problemami, cierpieniami, warunkami... Tak. Właśnie tak. Dla Boga nie ma przeszkód. Gdy Jezus uzdrawiał niewidomego, wysłał go do sadzawki Siloam (J 9, 1-40). Najpierw jeszcze nałożył mu błoto na oczy. Sama sadzawka nawet dziś nie wygląda zjawiskowo. Natomiast jej nazwa znaczy tyle co „posłany”. Gdy niewidomy od urodzenia odzyskuje wzrok, zdumieni faryzeusze dokonują szeregu przesłuchań, próbując zaprzeczyć ewidentnemu cudowi. Cudowi, który według nich mógł dokonać tylko Mesjasz. Nie wierzyli. Ktoś, kogo znają, kto pochodzi z przeciętnej rodziny, uzdrowiony? Przez Mesjasza? A jednak. Uzdrawiony dojrzałe staje w krzyżowym ogniu pytań. Nie zasłania się rodzicami. Nawet wobec nich staje się świadkiem. W końcu zapytany o Jezusa, odpowiada uczonym wprost: „W tym wszystkim to jest dziwne, że wy nie wiecie, skąd pochodzi, a mnie oczy otworzył”.

Pozwól sobie otworzyć oczy. Pozwól się posłać, by mogły wydarzyć się cudowne rzeczy. Żebyś dojrzał ty, twoja rodzina i otoczenie. Żeby mogło się to wydarzyć, potrzebny jest twój wysiłek.

Jezus nie siedział w jednym miejscu, zamknięty w domu. Jezus wychodził naprzeciw różnym sytuacjom. Posłany przez Ojca wciąż był w drodze. Wciąż wychodził do ludzi. Wciąż był w ich codziennych problemach, pytaniach, świętach i pogrzebach. Pójdź za tym. Stań się Jego naśladowcą.

Nie trać nadziei, ale stań się jej misjonarzem. Nadzieja jest tym, co przyjmujemy z wiarą, wpatrując się w Bożą obietnicę. To też wybór, którego dokonujemy każdego dnia. Idąc jednak za Bożymi obietnicami, przemieniamy siebie, a dzięki temu także nasze rodziny. Rodzina misjonarzy nadziei nie musi być idealna. To taka, która buduje codzienność małymi czynami. Troską, odwagą, miłosierdziem, przebaczeniem, otwartością, wsparciem, życzliwością, również umiejętnym stawianiem granic. To ta, która trzyma się razem, niezależnie od przeciwności, i która pokazuje innym, że warto wierzyć w lepszą przyszłość, nawet

gdy wszystko wokół wydaje się wątpliwe. Żyjąc w duchu nadziei, rodzina może zmieniać świat wokół siebie, pokazując innym, że Bóg jest zawsze z nami, On daje nam pokorę i siłę, by stawić czoła wszelkim wyzwaniom.

Niewidomy poszedł za posłaniem. Gdy przeszedł już wszystkie doświadczenia, zapytany przez Jezusa: „Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?“, odpowiedział „Wierzę, Panie!“.

Olga i Krzysztof Kopania, PDM

SOBOTA – 25 PAŹDZIERNIKA

WOŁONTARIUSZE MISJONARZAMI NADZIEI

Komentarz na wejście

„Pielgrzymi nadziei” to hasło, które w tym roku liturgicznym wybrzmiewa bardzo często. Nie możemy pominąć go w Tygodniu Misyjnym. Każdy z misjonarzy – kapłani, osoby konsekrowane, świeccy, ale również wolontariusze, codziennie decyduje się, by wyruszyć w drogę, niosąc ze sobą Dobrą Nowinę o łasce wiary w Chrystusa. Są niczym ogrodnicy z dzisiejszej Ewangelii, którzy dbają o każdą, nawet najśłabszą, roślinę, by w przyszłości wydała owoc. Prośmy w czasie tej Eucharystii o siły i mądrość Bożego Ducha, abyśmy nigdy nie ustali w trudzie głoszenia nadziei o Zbawieniu.

Modlitwa wiernych

Bóg jest tym, który zawsze niesie nadzieję. Z głęboką wiarą w tę prawdę przedstawmy Mu nasze prośby.

– Módlmy się za papieża, biskupów i kapłanów, aby w obliczu trudności oraz kryzysów przypominali wiernym o miłości Boga i nadziei, do jakiej wzywa nas Ewangelia. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarzy oraz wolontariuszy, którzy każdego dnia głoszą Ewangelię w najdalszych zakątkach świata, aby ich wysiłki przyniosły dobre owoce w sercach ludzi. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za dzieci i młodzież, aby wśród współczesnych wyzwań umiały odnaleźć w sobie odwagę do pielgrzymowania ku nadziei, a ich serca były otwarte na Boże powołanie do służby Kościołowi. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za tych, którzy przeżywają trudności, aby wszyscy, którzy niosą im bezinteresowną pomoc, stali się dla nich źródłem otuchy. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych misjonarzy, którzy poświęcili swoje życie w służbie innym, aby cieszyli się wieczną radością w Królestwie Bożym. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nasze wspólnoty parafialne, aby były miejscem otwartym na sprawy misji. Niech świadectwo wiary i udzielane wsparcie staną się znakiem nadziei w świecie. *Ciebie prosimy...*

Boże, którego dobroć jest znana na każdym kontynencie, wysłuchaj naszych modlitw, jeśli są zgodne z Twoją wolą. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice radosne)

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Do Maryi Bóg posyła archanioła Gabriela. Spotkanie w nazaretańskim domu u Dziewicy przepełnia nadzieją tego, kto z uwagą kontempletuje tę tajemnicę różańca.

Czasem wolontariusze misyjni są jak aniołowie, którzy swój własny czas i siły ofiarują na służbę drugiemu. Nawet jeśli nie ma przy Tobie na stałe innego człowieka, ufaj, że Bóg będzie ci towarzyszył przez swoich aniołów.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Do Elżbiety zostaje posłana Matka Boga. Spotkanie w Ain Karim, gdzie mieszkała rodzina starszej krewnej Maryi, napędza nadzieją tych, którzy rozważają tę tajemnicę różańca.

Wolontariusze misyjni to ludzie różnych pokoleń i różnych wrażliwości, których łączy jeden i ten sam duch Dobrej Nowiny. Bądź duszą otwartą, bo czasem Bóg przyniesie ci pociechę przez ludzi z odległych kontynentów, mentalności lub kultur.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Do ubogiej groty lub stajenki w Betlejem zostają posłani tak mędrcy, jak i ubodzy pasterze. Scena z Betlejem tchnie duchem pojednania, którego doświadczą wszyscy modlący się jej obrazem.

Wolontariuszem misyjnym, który usiłuje pomóc potrzebującym na krańcach świata, może stać się każdy z wierzących w Chrystusa – profesor i rzemieślnik, bogacz i ubogi. Nie skupiaj się na podziałach społecznych, lecz nabywaj ducha, który przekracza bariery.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Do Anny oraz Symeona czuwających dniem i nocą w świątyni przybywa niespodziewanie Święta Rodzina z Jezusem. Scena ofiarowania przemawia nadzieją do modlących się nią, wskazując, jak Bóg zaskakująco prowadzi losy każdego człowieka.

Wolontariusze misyjni wychodząc do ludzi pozostawionych bez opieki, muszą być osobami twórczymi, aktywnymi, szukającymi rozwiązań, a nie pasywnymi, tchórzliwymi czy zamkniętymi. Jesteś odkupiony przez Boga, który przyjął ludzką naturę w Chrystusie. Zawsze szukaj rozwiązania, nie poddawaj się do końca.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Do strapionych Maryi i Józefa, którzy trzy dni błądzą wśród taborów pielgrzymich, powraca Jezus. Scena odnalezienia dwunastoletniego Mesjasza w świątyni daje nowe światło tym, którzy ją medytują.

Wolontariusze misyjni to ludzie, którzy kochają świat, dom, wartości i miejsce życia swoich podopiecznych i nigdy nie osądzają kontekstu ich istnienia albo braków. Nie bój się, że masz za mało, aby iść na spotkanie Boga oraz ludzi.

Czytanka różańcowa

Wolontariusz to osoba, która dobrowolnie i bez wynagrodzenia oddaje swoje siły i czas, aby służyć innym. Na początku jest zawsze wezwanie do takiej służby, jest gotowość i radość. Właśnie taka, jaką przeżywała Maryja, gdy anioł przyniósł Jej niezwykłą wiadomość. Taka radość rodzi się również w sercach tych, którzy decydują się zostać wolontariuszami – ludzi młodych i starszych, kobiet i mężczyzn, którzy porzucają codzienne schematy, by nieść nadzieję tam, gdzie jej brakuje.

Ich misja nie zawsze polega na głoszeniu słowa – często jest to opieka nad chorymi czy niepełnosprawnymi, pomoc w edukacji, zwykajne wsparcie w codziennych obowiązkach czy zwykłe świadectwo milczącej obecności. Wolontariuszami kieruje miłość, dzięki której mogą zaangażować się w swoją pracę, służyć i dawać nadzieję. Każdy ich gest, każdy uśmiech, każde wyciągnięcie dłoni – to jakby współczesne zwiastowanie.

W radosnych tajemnicach różańca odnajdujemy klucz do ich powołania. Maryja nie zatrzymała radości dla siebie – poszła z pośpiechem do Elżbiety, by jej służyć. Podobnie wolontariusze: nie zatrzymują dobra w sobie. Wyjeżdżają do Zambii, Tanzanii, Boliwii, Kazachstanu, Papui-Nowej Gwinei... Tam, gdzie często brakuje wody, lekarstw, szkół, ale nie brakuje pragnienia obecności drugiego człowieka.

Narodzenie Jezusa w ubogiej stajni to symbol ich misji. Wolontariusze nie przychodzą jako ci, którzy mają wszystko, ale jako ci, którzy są gotowi być z ubogimi, dzielić ich los. W duchu ofiarowania ich praca jest darem. Nie oczekują wdzięczności, wiedząc, że prawdziwa radość nie przychodzi z zewnątrz – rodzi się w sercu, które służy.

Tak jak w tajemnicy odnalezienia Jezusa – misje to także czas osobistego odkrywania Boga. Wielu wolontariuszy po powrocie mówi wprost: „Tam spotkałem Jezusa naprawdę”. Czasem w śmiechu dzieci, czasem w cierpieniu chorych, a czasem w samotnej modlitwie.

Nie każdy z nas pojedzie na misje. Ale każdy może stać się misjonarzem nadziei – poprzez modlitwę, ofiarę, wsparcie duchowe i materialne. Wolontariusze misyjni są przedłużeniem naszych rąk – a my, wspierając ich, stajemy się częścią ich misji.

Monika Lisiecka, wolontariuszka

DODATEK DLA DZIECI

WSTĘP

Światowy Dzień Misyjny (Niedziela Misyjna) obchodzony już od 99 lat w przedostatnią niedzielę października to świetna okazja obudzenia na nowo w sobie i w innych zapału misyjnego i odpowiedzialności misyjnej. Ten dzień oraz cały następujący po nim Tydzień Misyjny można wspaniale wykorzystać, aby przekazać treści misyjne i przypomnieć o misyjnej naturze całego Kościoła oraz o naszym chrzcielnym powołaniu do bycia uczniem-misjonarzem.

Aby pomóc Państwu jak najlepiej przygotować się i przeżyć ten czas z dziećmi i młodzieżą w szkołach i parafiach, przygotowaliśmy jak co roku „Dodatek dla dzieci” do „Misyjnych Materiałów Liturgicznych na Tydzień Misyjny”. To taka „skrzynka narzędzi”, które mają być pomocą w misyjnej animacji tego wyjątkowego tygodnia w ciągu roku.

Znajdziecie tu Państwo: teksty, które mogą się przydać w czasie Mszy Świętej w Niedzielę Misyjną (komentarz na rozpoczęcie, wezwania modlitwy wiernych oraz przykładową procesję z darami i myśli do homilii), konspekty katechez (dla klas I–III, która jest jednocześnie katechezą dla dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych na wszystkich poziomach nauczania, oraz dla klas IV–VI), rozważania różańcowe dla dzieci oraz załączniki z modlitwami, grafikami, łamigłówkami, zdjęciami z różnych kontynentów i misyjnymi bajkami.

Wszystkie teksty zostały opracowane w taki sposób, aby jak najprzystępniej przekazać uczniom i wychowankom temat tegorocznego Światowego Dnia Misyjnego, pogłębić w nich świadomość bycia misjonarzami oraz chęć pomocy rówieśnikom i misjonarzom pracującym na całym świecie. Przede wszystkim zaś chcemy obudzić w nich

pragnienie spotkania z Chrystusem, napelnienia się Jego nadzieją i bycia znakami tej nadziei dla wszystkich wokół.

Temat tegorocznego Tygodnia Misyjnego brzmi: „MISJONARZE NADZIEI” i nawiązuje do tematu przewodniego aktualnie przeżywanego Jubileuszowego Roku Nadziei.

Jak napisał papież Franciszek, ogłaszając ten wyjątkowy rok: „Nadzieja, wraz z wiarą i miłością, tworzy tryptyk «cnót teologalnych», które wyrażają istotę życia chrześcijańskiego. W ich nierozzerwalnym dynamizmie nadzieja jest tą, która niejako nadaje orientację, wskazuje kierunek i cel chrześcijańskiej egzystencji. Dlatego Paweł Apostoł zachęca nas: «Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi, w modlitwie – wytrwali!» (Rz 12,12). Tak, musimy «być bogaci w nadzieję» (por. Rz 15,13), aby w sposób wiarygodny i pociągający dawać świadectwo wiary i miłości, które nosimy w naszych sercach; aby wiara była radosna, miłość entuzjastyczna; aby każdy był w stanie podarować choćby tylko uśmiech, gest przyjaźni, braterskie spojrzenie, szczere wysłuchanie, bezinteresowną posługę, wiedząc, że w Duchu Jezusa może to się stać owocnym ziarnem nadziei dla tych, którzy je przyjmują”.

Staraliśmy się, aby tegoroczne materiały właśnie do tego się przyczyniały – do dawania radosnego świadectwa wiary i miłości oraz do rozsiewania nadziei, dokądkolwiek Pan Bóg każdego dnia nas posyła.

Zachęcamy do zorganizowania i przeprowadzenia KOLOROWEGO TYGODNIA MISYJNEGO, który z roku na rok cieszy się coraz większą popularnością. Kolorujcie misyjnie miejscowości, w których mieszkaacie! Więcej na ten temat na następnych stronach.

Zapraszamy na stronę internetową Papieskich Dzieł Misyjnych www.missio.org.pl do zakładki Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, na profile FB, X i Instagram oraz na nasz kanał YT PDM.

Dobrego misyjnego posługiwania wśród dzieci i młodzieży!

Z modlitwą

S. Monika Juszka RMI, sekretarz krajowy PDMD

WSZYSTKIE KOLORY MISJI

DLA KAŻDEGO COŚ KOLOROWEGO!

**Zróbmy razem coś dobrego, coś fajnego, misyjnego!
Kolorowo niechaj będzie, a duch misji gości wszędzie!**

Zapraszamy do kolorowego przeżywania Tygodnia Misyjnego w szkołach, przedszkolach i parafiach!

Pomysł polega na tym, aby w Tygodniu Misyjnym w szkole czy parafii każdy dzień przeznaczyć na poznawanie jednego kontynentu. Ponieważ w symbolice misyjnej każdemu kontynentowi odpowiada konkretny kolor, proponujemy, żeby w danym dniu ubrać się zgodnie z tymi kolorami. Oczywiście podział kolorów na dni tygodnia jest całkowicie dowolny. Na przykład:

poniedziałek – Afryka – zielony,
wtorek – Azja – żółty,
środa – Ameryka – czerwony,
czwartek – Ocenia – niebieski,
piątek – Europa – białe.

Każdego dnia warto również zorganizować „misyjną przerwę”, na której odmówimy jedną tajemnicę *Różańca* za misjonarzy posługujących na danym kontynencie. Do każdego kontynentu „przyporządkowana” jest również krótka modlitwa napisana przez abpa Fultona Sheena oraz wizerunek Matki Bożej. W czasie modlitwy możemy wykorzystać też zdjęcia z danego kontynentu. Zarówno jedno, jak i drugie pomoce są do pobrania.

ZAŁĄCZNIKI

<https://cutt.ly/TM2025>

Wszelkie inne pomysły, zgodne
z nauką Kościoła i duchem misyjnym,
DOZWOLONE!

Zachęcamy także do wcześniejszego przygotowania gazetek ściennych i przeprowadzenia lekcji lub spotkań na temat Tygodnia Misyjnego, wyjaśnienia kolorów misyjnych, przypomnienia nazw kontynentów itp. Można włączyć w tę akcję nauczycieli innych przedmiotów: geografii, biologii, języków obcych, języka polskiego (bajki misyjne do pobrania z załącznika powyżej).

Zgody poszczególnych rodziców ZOSTAJĄ u opiekuna grupy, który przesyła do nas TYLKO JEDEN dokument – potwierdzenie o posiadaniu pojedynczych zgód.

Dziękujemy!

Jeśli zorganizujecie ten TYDZIEŃ WE WSZYSTKICH KOLORACH MISJI, podzielcie się z nami, z innymi nauczycielami i animatorami owocami waszej pracy. Czekamy na zdjęcia i krótkie relacje, przysyłajcie je na adres: dziecidzieciommisji@gmail.com.

– Ze względów wydawniczych prosimy o przesyłanie zdjęć drogą mailową. Inaczej tracą na jakości.

– Zgodnie zaś z prawem obowiązującym w naszym kraju do zachowania Państwa danych w naszym archiwum oraz do publikacji zdjęć osób niepełnoletnich potrzebne są zgody RODO. Należy je pobrać z załącznika: <https://cutt.ly/TM2025>, podpisać i skan lub zdjęcie przesłać wraz z fotografiami na wyżej podany adres.

Chodźcie, pomalujmy świat, w którym brata wspiera brat!
Kolorami niech się mienią nasze szkoły i parafie,
każdy z serca wspiera misje najlepiej, jak tylko potrafi.

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS I–III ORAZ DLA DZIECI O SPECJALNYCH POTRZEBACH EDUKACYJNYCH NA WSZYSTKICH POZIOMACH NAUCZANIA

TEMAT: Z JEZUSEM IDZIEMY, NADZIEJĘ NIESIEMY

Cele katechetyczne:

(wymagania ogólne)

- zapoznanie z tematem Roku Jubileuszowego;
- ukazanie prawdy o naturze misyjnej Kościoła;
- kształtowanie postawy odpowiedzialności za dzieło misyjne.

Cele szczegółowe:

- wyjaśnienie tematu Roku Jubileuszowego;
- zapoznanie z biblijnymi tekstami dotyczącymi działalności Jezusa;
- kształtowanie postaw wdzięczności za obecność Jezusa w naszym życiu;
- ukazanie konkretnych zachowań, w których naśladować Jezusa, wypełniamy powołanie misyjne;
- uwrażliwienie na potrzeby dzieci w krajach misyjnych i misjonarzy;
- nauczanie daty Tygodnia Misyjnego i zachęcenie do modlitwy za misjonarzy w tym czasie.

Treści – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- samodzielnie potrafi wyjaśnić temat Roku Jubileuszowego;
- samodzielnie wymienia sposoby na to, co robić, by być pielgrzymami nadziei;
- ma pragnienie włączenia się w przeżywanie Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego;

- umie podać datę Niedzieli Misyjnej i/lub Tygodnia Misyjnego;
- wie, kim są misjonarze, oraz ma świadomość swojego powołania misyjnego.

Metody:

- Rozmowa kierowana, pokaz, film, kolorowanka, śpiew, zabawa ruchowa.

Pomoce:

- wydruki z załączników;
- kartki A4 (po dwie dla każdego dziecka), flamastry, kredki...
- komputer do odtworzenia piosenek z YT;
- kalendarz na 2025 rok.

PRZEBIEG LEKCJI

1. Rozpoczęcie

Modlitwa, powitanie dzieci, czynności organizacyjne.

2. Wprowadzenie

Nauczyciel pokazuje logo jubileuszu 2025. Wydruk z załącznika nr 1.

Czy widzieliście może w tym roku w kościele, na murach kościoła, w telewizji albo w „Świecie Misyjnym” czy jeszcze gdzieś indziej taki znak? Kto widział? Gdzie widziałeś? To bardzo szczególny znak. Przypomina nam on, że trwa w Kościele bardzo szczególny rok, Rok Święty, Rok Jubileuszowy. To czas, kiedy Pan Jezus chce nam o czymś przypomnieć, ale też daje nam wiele łask, czyli wiele darów.

Kiedy patrzycie na logo jubileuszu, to według was o czym Pan Jezus chce nam przypomnieć? Kogo lub czego mamy się trzymać? Macie rację, krzyża i Pana Jezusa. Pamiętacie, jak się nazywają osoby, które wierzą w Pana Jezusa i gromadzą się wokół Niego? Tak, to Kościół. Czy waszym zdaniem w Kościele da się być samemu, w pojedynkę? Oczywiście, że nie,

do nieba zawsze idzie się we wspólnocie. Spójrzcie, co jest napisane na logo. To hasło tego Roku Jubileuszowego. PIELGRZYMI NADZIEI! To my mamy być pielgrzymami nadziei.

3. Rozwinięcie

a) Swobodna rozmowa z dziećmi.

Co to znaczy mieć nadzieję? Na co można mieć nadzieję? Czy kiedy odrobiliście zadanie, to możecie mieć nadzieję na dobrą ocenę? A czy po dobrym obiedzie można mieć nadzieję na dobry deser? Tak! Mieć nadzieję, to znaczy czekać na coś z zaufaniem, że się wydarzy. To znaczy z radością, prawie z pewnością, że tak się stanie. To nam pomaga i dodaje siły. Dobra ocena czy deser to ważne sprawy, ale nie najważniejsze. Najważniejsze, że Pan Jezus nam obiecał, że On będzie zawsze z nami. Nawet wtedy, kiedy jest nam trudno i jesteśmy smutni, On nam przypomina, że za nas umarł i dla nas zmartwychwstał. Pomaga nam i pomoże dojść do nieba, do życia wiecznego, gdzie całą wieczność będziemy superszczęśliwi.

Ci, którzy ufają Panu Jezusowi, mają mnóstwo siły nawet w trudnościach. Zaśpiewajmy o tym!

b) Nauka piosenki z pokazywaniem. Można wydrukować tekst z załącznika nr 2 i rozdać dzieciom do wklejenia do zeszytu.

C a

Ci, co zaufali Panu, odzyskują siły,

F G C

Otrzymują skrzydła jak orły, biegną bez zmęczenia.

https://www.youtube.com/watch?v=R_WdT1QCBQY
<https://www.youtube.com/watch?v=FcDwSDYvZkc>

c) Swobodna rozmowa z dziećmi.

Wiemy już, co to znaczy NADZIEJA, co to znaczy UFAĆ. Całe hasło Roku Jubileuszowego brzmi: PIELGRZYMI NADZIEI. Co to znaczy pielgrzymować? Jak myślicie?

Pielgrzymować to znaczy iść w jakimś celu, iść z Panem Jezusem. Iść do jakiegoś ważnego, świętego miejsca. Całe nasze życie to pielgrzymowanie, bo idziemy do nieba! Do życia wiecznego! Pielgrzymujemy w Kościele i z Kościołem. Czy znacie drogę do nieba? Czy zawsze wiecie, w jakimś kierunku iść? Gdzie jest to niebo? Co robimy wtedy, kiedy nie znamy drogi? Można wspomóc się GPS-em, można kogoś zapytać... Na szczęście na drodze do nieba mamy świetny GPS! Mamy kogo zapytać o właściwy kierunek. Sam Pan Jezus dał nam Kościół, Pismo Święte, sakramenty, żebyśmy się nie zgubili. Co więcej, sam Pan Jezus zostawił nam ślady, jak iść bezpiecznie do nieba z nadzieją, że tam dotrzemy! Pokażę wam, jakie to ślady.

d) Zabawa ze śladami.

Nauczyciel z załącznika nr 3 drukuje wszystkie pomoce. Kolejno w czasie opowiadania i pogadanki z dziećmi układa kolejno to, o czym mówi. Najpierw ślady Jezusa, pod nimi odpowiednie fragmenty z Pisma Świętego, pod nimi nasze ślady, nasze zachowania.

- Ślady Jezusa -

Zobaczcie i posłuchajcie, co robił Pan Jezus, kiedy żył na ziemi.

– *Pan Jezus, kiedy żył na ziemi, pokazał nam, jak ważna jest modlitwa. On sam często się modlił, czyli rozmawiał ze swoim Ojcem.*

– *Pan Jezus, kiedy żył na ziemi, czytał Pismo Święte, przyznawał się do swojej wiary. Dawał świadectwo swojej wiary.*

– *Pan Jezus, kiedy żył na ziemi, troszczył się o najłabszych. Zauważał dzieci i bardzo je kochał. Nikogo nie wyśmiewał, na nikogo się nie obrażał.*

– *Pan Jezus, kiedy żył na ziemi, zauważał też osoby chore. Pocieszał je, uzdrawiał, dodawał siły.*

– Pan Jezus, kiedy żył na ziemi, w Wielki Czwartek odprawił Eucharystię, połamał chleb, przemienił w swoje Ciało i polecił Apostołom, żeby sprawowali ją na Jego pamiątkę.

– Pan Jezus oddał za nas życie, umierając na krzyżu, żeby żaden człowiek już więcej nie umarł na zawsze.

– Pan Jezus po śmierci dla nas zmartwychwstał. Przyniósł światu wiele radości. Dał nam pewność, że życie i dobro zawsze zwyciężają. Dał każdemu człowiekowi nadzieję życia wiecznego.

- Fragmenty z Pisma Świętego -

Dla młodszych dzieci odcytujemy tylko po jednym fragmencie i we właściwej kolejności. Dla dzieci starszych czytamy więcej fragmentów w przypadkowej kolejności i prosimy, żeby zdecydowały, do którego śladu Pana Jezusa pasuje usłyszane zdanie. Dzieci mogą też pojedynczo lub parami wylosować jeden fragment i samodzielnie dopasować do śladu.

- Modlitwa -

– Mk 6,45: „Zaraz potem polecił swoim uczniom, aby wsiedli do łodzi i przepawili się przed Nim na drugi brzeg, do Betsaidy. Kiedy rozstał się z nimi, poszedł na górę, aby się modlić”.

– Mk 14,32: „Gdy przyszli do posiadłości zwanej Getsemani, Jezus powiedział do swoich uczniów: «Usiądźcie tutaj, a Ja będę się modlił»”.

– Łk 9,18: „Kiedy pewnego razu Jezus modlił się na osobności, a uczniowie byli razem z Nim, zapytał ich: «Co mówią tłupy? Kim według nich jestem?»”.

– Łk 11,1: „Jezus modlił się w pewnym miejscu. Kiedy skończył, jeden z Jego uczniów poprosił Go: «Panie, naucz nas modlić się, jak Jan nauczył swoich uczniów». Wtedy powiedział im: «Gdy się modlicie, mówcie:

Ojcze, niech będzie uświęcone Twoje imię. Niech przyjdzie Twoje królestwo.

Chleba naszego powszedniego daj nam każdego dnia. I odpuść nam nasze grzechy, gdyż i my darujemy każdemu, kto wobec nas zawinił. I nie dopuszczaj do nas pokusy»”.

- Pismo Świąte -

– Łk 4,14: „Jezus powrócił w mocy Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej krainie. On zaś nauczał w ich synagogach i był wychwalany przez wszystkich. Przyszedł też do Nazaretu, gdzie się wychował. Zgodnie ze swym zwyczajem wszedł w dzień szabatu do synagogi i wstał, aby czytać. Podano Mu zwój proroka Izajasza. Gdy go rozwinął, znalazł miejsce, gdzie było napisane:

«Duch Pana nade mną, bo mnie namaścił, abym ubogim głosił dobrą nowinę.

Posłał mnie, abym ogłosił więźniom wyzwolenie, a niewidomym przejrzenie, abym zniewolonych uczynił wolnymi, abym ogłosił rok łaski od Pana».

Zwinął zwój, oddał go słudze i usiadł. A oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Zaczął więc mówić do nich: «Dziś wypełniło się Pismo, które słyszeliście»”.

– Łk 8,20: „Lecz On im odpowiedział: «Moją matką i moimi braćmi są ci, którzy słuchają słowa Bożego i wprowadzają je w czyn»”.

- Dzieci i słabi -

– Mt 19,13: „Wtedy przyniesiono do Niego dzieci, żeby nałożył na nie ręce i modlił się, ale uczniowie stanowczo im zabraniali. Lecz Jezus powiedział: «Dopuszczcie dzieci! Nie przeszkadzajcie im przyjść do Mnie, bo do takich jak one należy królestwo niebieskie». I kładł na nie ręce. Potem odszedł stamtąd”.

– Mk 10,13: „Przynoszono do Niego dzieci, aby je dotknął, ale uczniowie stanowczo tego zabraniali. Kiedy Jezus to zobaczył, oburzył się i powiedział: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im, bo do takich jak one należy królestwo Boże. Zapewniam

was: Kto nie przyjmuje królestwa Bożego jak dziecko, nie wejdzie do niego». Potem brał je w objęcia i błogosławił, kładąc na nie ręce”.

- Chorzy -

Mt 9,27: „Gdy Jezus odchodził stamtąd, poszli za Nim dwaj niewidomi i krzyczeli: «Zmiłuj się nad nami, Synu Dawida!». Kiedy wszedł do domu, niewidomi podeszli do Jezusa, a On ich zapytał: «Czy wierzycie, że mogę to uczynić?». Odpowiedzieli Mu: «Tak, Panie!». Wtedy dotknął ich oczu i powiedział: «Niech się wam stanie według waszej wiary». I odzyskali wzrok”.

Łk 4,38: „Po wyjściu z synagogi przyszedł do domu Szymona. Teściowa Szymona miała wysoką gorączkę. I wstawiali się za nią. On stanął nad nią i rozkazał gorączce, by ją opuściła. Uzdrawiona natychmiast wstała i usługiwała im. A kiedy zachodziło słońce, wszyscy, którzy mieli u siebie cierpiących na rozmaite choroby, prowadzili ich do Niego. On zaś na każdego kładł ręce i uzdrawiał”.

Łk 13,10: „W szabat Jezus nauczał w jednej z synagog. Była tam kobieta, która od osiemnastu lat chorowała. Była pochylona i nie mogła się wyprostować. Jezus zobaczył ją, przywołał i powiedział: «Kobieto, jesteś uwolniona od swojej dolegliwości». I położył na nią ręce. Natychmiast wyprostowała się i chwaliła Boga”.

- Ustanowienie Eucharystii -

Mk 14,22: „Podczas posiłku wziął chleb, odmówił modlitwę uwielbienia, połamał i dał im, mówiąc: «Bierzcie, to jest ciało moje». Następnie wziął kielich, odmówił modlitwę dziękczynną i podał im. I pili z niego wszyscy. Potem powiedział do nich: «To jest moja krew przymierza, która wylewa się za wielu. Zapewniam was: Odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu aż do dnia, kiedy będę go pił nowy w królestwie Bożym». Potem, śpiewając hymny, wyszli w stronę Góry Oliwnej”.

– Łk 22,14: „Gdy nadeszła godzina, zajął miejsce przy stole, a wraz z Nim apostołowie. Wtedy powiedział do nich: «Tak bardzo pragnąłem

spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Bo mówię wam: Już więcej nie będę jej spożywał, aż wypełni się w królestwie Bożym». I wziął kielich, odmówił modlitwę dziękczynną i powiedział: «Weźcie go i rozdzielcie między siebie. Bo oświadczam wam: Odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże». Następnie wziął chleb, odmówił modlitwę dziękczynną, połamał i dał im, mówiąc: «To jest moje ciało, za was wydane. Czyńcie to na moją pamiątkę». Podobnie po wieczerzy wziął kielich, mówiąc: «Ten kielich jest nowym przymierzem w mojej krwi, która jest wylewana za was»”.

- Śmierć -

Łk 23,44: „Była już prawie godzina szósta, a ciemność ogarnęła całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Gdy słońce się zaćmiło, zasłona w świątyni rozdarła się przez środek. A Jezus zawołał donośnym głosem: «Ojcze, w Twoje ręce oddaję mego ducha». Gdy to powiedział, skonał. Wtedy setnik, widząc, co się stało, chwalił Boga, mówiąc: «Naprawdę ten człowiek był sprawiedliwy».

- Zmartwychwstanie -

Mt 28,5: „Anioł powiedział do kobiet: «Wy się nie bójcie! Wiem, że szukacie Jezusa ukrzyżowanego. Nie ma Go tutaj! Zmartwychwstał, jak zapowiedział. Podejdźcie i zobaczcie miejsce, gdzie Go położono. Potem idźcie szybko powiedzieć Jego uczniom: Powstał z martwych i podąża przed wami do Galilei. Tam Go zobaczycie»”.

Łk 24,1: „W pierwszym dniu tygodnia, wczesnym rankiem, przyszły do grobu, niosąc wonności, które przygotowały. Zastały kamień odsunięty od grobu. Gdy tam weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa i poczuły się bezradne. Wtedy obok nich stanęli dwaj mężczyźni w błyszczących szatach. Ogarnął je strach i schyliły głowy ku ziemi, a oni powiedzieli do nich: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tu! Zmartwychwstał!»”.

- Nasze zachowanie -

Będziemy PIELGRZYMAMI NADZIEI, kiedy:

- będziemy pamiętać o spotkaniu z Panem Bogiem na modlitwie;*
- będziemy czytać i słuchać słów Pisma Świętego i żyć według nich;*
- będziemy troszczyć się o najłabszych, o tych, których w klasie nikt nie lubi, którzy nie mają drogich ubrań, którzy słabiej się uczą... Nie będziemy ich przezywać, wyśmiewać czy hejtować;*
- będziemy troszczyć się o chorych, nie będziemy hałasować w domu, kiedy ktoś jest chory, ma gorączkę i boli go głowa, zadzwonimy do chorej koleżanki czy kolegi i opowiemy, co było w szkole, pomożemy choremu na tyle, na ile możemy i potrafimy;*
- będziemy uczestniczyć we Mszy Świętej w każdą niedzielę i uroczystości;*
- będziemy potrafili to, co smutne i trudne, przeżywać razem z Panem Jezusem, nie będziemy marudzić, tylko ofiarowywać nasze trudy w intencji innych;*
- będziemy potrafili to, co radosne i piękne, przeżywać z Panem Jezusem, dziękować Mu za piątki i szóstki, za ładne ubrania i zabawki, za jedzenie, za to, co nas cieszy, co się udało...*

e) *Tyle wspaniałych darów Pan Jezus nam daje każdego dnia. Dodaje nam siły. Przypomnijmy poznaną dzisiaj piosenkę!*

Śpiew z pokazywaniem na różne sposoby: jak najciszej, jak najgłośniej, wysokim i niskim głosem itp.

f) *Swobodna rozmowa z dziećmi. Potrzebny kalendarz i wydruki z załącznika nr 4.*

Czy wiecie, że znam takich wyjątkowych PIELGRZYMÓW NADZIEI? To misjonarze! Pamiętajcie, kto to jest misjonarz? Co robi misjonarz?

Nauczyciel kontynuuje wypowiedź, układając nad „śladami Jezusa” w odpowiednich momentach zdjęcia misjonarzy.

Misjonarz to osoba, która się modli i uczy innych modlitwy.

Misjonarz to osoba, która czyta Pismo Święte, opowiada o nim innym, żyje jak uczeń Pana Jezusa.

Misjonarz to osoba, która troszczy się o najbiedniejszych i najsłabszych.

Misjonarz to osoba, która troszczy się o chorych, leczy, opiekuje się nimi.

Misjonarz to osoba, która jak najczęściej jest na Mszy Świętej i uczy innych, jak w niej uczestniczyć.

Misjonarz to osoba, której czasem jest trudno i smutno, ale jest obok tych, którzy są jeszcze smutniejsi i którym jest trudniej.

Misjonarz to osoba, która cieszy się, kiedy ludzie są szczęśliwi, kiedy poznają Pana Jezusa, mają co jeść, są zdrowi. Misjonarz potrafi za wszystko dziękować!

Misjonarz bardzo kocha Pana Boga i ludzi!

Czy myślicie, że takie zachowanie jest łatwe? Ja myślę, że nie. I dlatego misjonarze bardzo potrzebują naszej modlitwy i pamięci. Pewności, że nie są sami.

W Kościele w ciągu roku obchodzimy TYDZIEŃ MISYJNY, który rozpocznie się w NIEDZIELĘ MISYJNĄ. To takie dni, kiedy szczególnie staramy się pamiętać o misjonarzach i modlić się za nich.

Nauczyciel pokazuje dzieciom kalendarz. Odnajdujemy październik. Wyjaśniamy, co to znaczy „przedostatni”, znajdujemy przedostatnią niedzielę. Przypominamy, co oznacza słowo „tydzień”. Odnajdujemy przedostatnią niedzielę i przedostatni tydzień. Zaznaczamy.

Mam dla was jeszcze jedną ważną wiadomość! Nie trzeba wyjeżdżać do dalekich krajów, żeby być misjonarzami! Każdy z was też może być misjonarzem! Jeśli pomodlicie się za misjonarzy, będziecie odpowiadać na zaproszenie Jezusa na Mszy Świętej i przychodzić do Niego, a po Mszy zachowywać się jak prawdziwi uczniowie Jezusa, już będziecie MISJONARZAMI! Spójrzcie na te ślady, które Pan Jezus nam zostawił! Jeżeli będziemy szli po tych śladach, to znaczy zachowywali się tak jak Pan Jezus, to już będziemy MISJONARZAMI! I Pan Jezus doda nam do tego siły!

Zaśpiewajmy: Ci, co zaufali Panu...

g) Praca dzieci.

Dzieci wklejają do zeszytu mniejszą wersję kalendarza na październik 2025 i kolorują TYDZIEŃ MISYJNY.

Na kartkach A4 (każde dziecko ma dwie kartki) dzieci odrysowują swoje stopy prawą i lewą (lub buty). Można je też wyciąć lub wydrukować.

Nauczyciel tłumaczy:

Spójrzcie raz jeszcze na ślady, które zostawił nam Pan Jezus. Spójrzcie, co możemy zrobić, żeby być Jego misjonarzami, by nieść innym nadzieję i być PIELGRZYMAMI NADZIEI. Pomyślcie, co postaracie się z tych rzeczy zrobić w Tygodniu Misyjnym w intencji misji i misjonarzy i żeby same-mu być dzielnym misjonarzem. Narysujcie po jednej rzeczy na każdym waszym śladzie. Kiedy skończycie, powiesimy je w klasie, żeby przez cały tydzień przypominały o naszym misyjnym zobowiązaniu!

W czasie pracy dzieci można odtworzyć w tle nagranie Hymnu jubileuszu 2025 w wykonaniu Dziecięco-młodzieżowej scholi „Źródło” z Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Osieku nad Wisłą, pod opieką pani Eweliny Mytlewskiej.

<https://www.youtube.com/watch?v=Zil0jAbmHIY>

4. Podsumowanie

Bardzo wam dziękuję. Pięknie dzisiaj pracowaliście. Myślę, że będziecie świetnymi PIELGRZYMAMI NADZIEI, czyli prawdziwymi misjonarzami Pana Jezusa w waszych rodzinach i środowiskach. Pamiętajcie o modlitwie za misjonarzy, którzy pracują daleko, w innych krajach i na innych kontynentach. Teraz też się za nich pomodlimy. Popatrzcie na ich zdjęcia, które znajdują się przy śladach, i prosimy dla nich o dużo siły i nadziei:

Zdrowaś Maryjo...

Zaśpiewajmy też: Ci, co zaufali Panu...

Załącznik 1

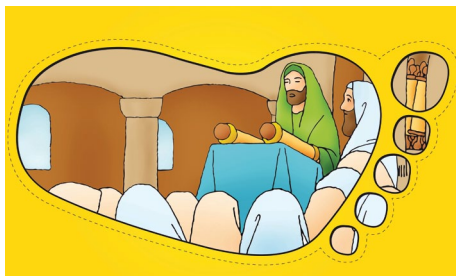
Załącznik 2

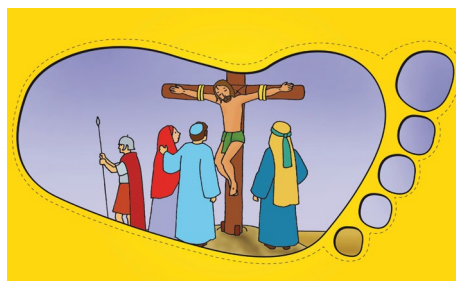
Ci, co zaufali Panu, odzyskują siły,
otrzymają skrzydła jak orły,
biegną bez zmęczenia.

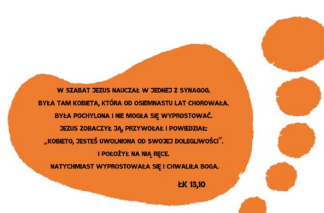
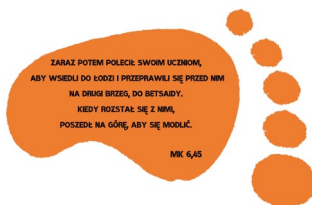
Załącznik 3

3a

3b

MSK 14,22

EK 22.14

LK 23,44

MT 28.5

EK 24.1

MK 14.32

PK 9 18

PK 11.1

PK 430

LK 8,20

MT 19,13

MK 10,13

MT 9.27

MODLITWA

ŚWIADECTWO

POMOC NAJSŁABSZYM

Załącznik 4

4a

19 PAŹDZIERNIKA 2025 roku NIEDZIELA MISYJNA

Wzrost: 2025
Październik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

PAŹDZIERNIK 2025

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Twój adres

Wzrost: 2025
Październik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

PAŹDZIERNIK 2025

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Wzrost: 2025
Październik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

PAŹDZIERNIK 2025

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Wzrost: 2025
Październik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

PAŹDZIERNIK 2025

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Wzrost: 2025
Październik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

PAŹDZIERNIK 2025

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Wzrost: 2025
Październik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS IV–VI

TEMAT: MISJONARZE NADZIEI NIE BOJĄ SIĘ ZAWIEI!

Cele katechetyczne:

(wymagania ogólne)

- zapoznanie z tematem Roku Jubileuszowego;
- ukazanie prawdy o naturze misyjnej Kościoła;
- kształtowanie postawy odpowiedzialności za dzieło misyjne.

Cele szczegółowe:

- wyjaśnienie tematu Roku Jubileuszowego;
- zapoznanie z biblijnymi tekstami dotyczącymi chrześcijańskiej nadziei;
- kształtowanie postaw wdzięczności za obecność Jezusa w naszym życiu;
- uwrażliwienie na potrzeby dzieci w krajach misyjnych i misjonarzy;
- nauczenie daty Tygodnia Misyjnego i zachęcenie do modlitwy za misjonarzy w tym czasie.

Treści – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- samodzielnie potrafi wyjaśnić temat Roku Jubileuszowego;
- ma pragnienie włączenia się w przeżywanie Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego;
- umie podać datę Niedzieli Misyjnej i/lub Tygodnia Misyjnego;
- wie, kim są misjonarze, oraz ma świadomość swojego powołania misyjnego.

Metody:

- Praca z Pismem Świętym, rozmowa kierowana, pokaz, modlitwa, origami.

Pomoce:

- wydruki z załączników;
- komputer do odtworzenia modlitwy z YT;
- Słownik Języka Polskiego;
- kalendarz na 2025 rok.

PRZEBIEG LEKCJI

1. Rozpoczęcie

Modlitwa, powitanie dzieci, czynności organizacyjne.

2. Wprowadzenie

Swobodna rozmowa z dziećmi.

Może widzieliście już w tym roku taki znak? Nauczyciel pokazuje logo Roku Jubileuszowego z załącznika nr 1. To jest logo obecnie trwającego Roku Świętego w Kościele. Inaczej mówimy: Roku Jubileuszowego. Taki wyjątkowy rok pełen łask i Bożych darów ogłasza zawsze i tylko Ojciec Święty. On też wybiera temat. Widzicie, jaki jest temat w tym roku?

Co to jest nadzieja? Kiedy mówimy, że coś jest „beznadziejne”, że to taka „beznadzieja”? BEZ NADZIEI, to znaczy tam, gdzie tej nadziei brakuje, gdzie jej nie ma...

Według definicji Słownika Języka Polskiego (nauczyciel przynosi na zajęcia SJP i prosi uczniów o poszukanie hasła „nadzieja”) NADZIEJA to:

- 1. «oczekiwanie spełnienia się czegoś pożądanego i ufność, że to się spełni, urzeczywistni»*
- 2. «możliwość spełnienia czegoś».*

Spójrzcie na zdjęcia (załącznik nr 1). Kiedy patrzycie na emocje tych osób, na to, co przeżywają, to według was które osoby mają nadzieję, niosą nadzieję, a które żyją w beznadziei, którym nadziei brakuje?

Dokładnie tak. Osoby pełne nadziei są radosne, uśmiechnięte, mocne duchowo, patrzą na świat z optymizmem. Osoby, którym brakuje nadziei,

są smutne, przygnębione, przybite... Papież Franciszek zauważył, że wielu osobom na świecie brakuje nadziei. Ogłaszając Rok Jubileuszowy, napisał: „Często spotykamy osoby zniechęcone, które patrzą w przyszłość ze sceptycyzmem i pesymizmem, jakby nic nie mogło dać im szczęścia”. I dodał, że to właśnie my, chrześcijanie, mamy przynosić innym nadzieję, bo jak pisze św. Paweł, „nadzieja zawieść nie może” (Rz 5,5). W imię nadziei Paweł Apostoł napędza odwagą chrześcijańską całą wspólnotę Kościoła.

3. Rozwinięcie

- a) Praca z Pismem Świętym w parach lub grupach. Jeżeli dzieci znają sigła biblijne, potrafią się nimi posługiwać i mają przy sobie egzemplarze Nowego Testamentu, nauczyciel rozdaje kartki (z załącznika nr 2) tylko z sigłami i zdaniem do dokończenia. Jeśli nie, nauczyciel rozdaje kartki z całymi wydrukowanymi fragmentami. Uczniowie, po wyjaśnieniu przez nauczyciela, co mają zrobić, pracują przez pewien czas samodzielnie, później przedstawiają wszystkim efekty swojej pracy, przypinając kolejno wypełnione kartki do tablicy.

W Piśmie Świętym znajdujemy wiele powodów do tego, by nie tracić nadziei. By nasza nadzieja była mocna i silna. Wylosujcie teraz po jednym fragmencie z Pisma Świętego i postarajcie się odkryć, na czym opiera się nasza nadzieja. Dlaczego ten, kto wierzy w Chrystusa, ma powody do nadziei.

- Rz 5,5: „A nadzieja nie może zawieść, ponieważ miłość Boga wypełniła nasze serca przez Ducha Świętego, który jest nam dany”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO NIE JEST SAM. JEST PEWNY, ŻE BÓG GO BARDZO (kocha) i ZAWSZE JEST Z NIM (Duch Święty), KTÓRY POMAGA.

- Rz 8,24: „Bo w nadziei już zostaliśmy zbawieni. A nadzieja na to, co się już ogląda, nie jest nadzieją. Bo jakże może ktoś mieć nadzieję tego, co już ogląda? Jeśli jednak mamy nadzieję na to, czego nie widzimy, to wytrwale tego oczekujemy”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE ZOSTAŁ
(zbawiony) i CZEKA NA NIEGO ŻYCIE (wieczne).

- Rz 8,35–37: „Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa? Nieszczęście czy ucisk, prześladowanie czy głód, nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? A w tym wszystkim odnosimy wielkie zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE JEZUS GO
(kocha) i ZAWSZE (zwycięża). NIKT I NIC NIE JEST
SILNIEJSZE OD (Jezusa).

- Mt 28,16–20: „Jedenastu uczniów poszło do Galilei, na górę, tak jak im Jezus nakazał. Gdy Go zobaczyli, oddali Mu hołd. Niektórzy jednak nie dowierzali. A Jezus podszedł do nich i powiedział: «Otrzymałem pełną władzę w niebie i na ziemi. Idźcie więc i pozyskujcie uczniów we wszystkich narodach! Udzielajcie im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego! Nauczajcie ich, aby zachowywali wszystko, co wam nakazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata»”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE JEZUS JEST Z NIM
ZAWSZE, CZYLI (przez wszystkie dni, aż do
końca świata).

- Mt 7,7–11: „Proście, a otrzymacie, szukajcie, a znajdziecie, pukajcie, a otworzą wam. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka,

znajduje; a temu, kto puka, otwierają. Czy jest wśród was ktoś taki, kto swojemu synowi, proszącemu o chleb, poda kamień? Albo gdy poprosi o rybę, czy poda mu węża? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, to tym bardziej wasz Ojciec, który jest w niebie, da to, co dobre, tym, którzy Go proszą”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE PAN BÓG ZAWSZE WYSŁUCHUJE (prośb) I DAJE NAM TO, CO DLA NAS (dobre).

- Mt 9,12–13: „Gdy On to usłyszał, powiedział: «Lekarz nie jest potrzebny zdrowym, lecz chorym. Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Miłosierdzia chcę, a nie ofiary. Bo nie przyszedłem powoływać sprawiedliwych, ale grzeszników»”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE JEZUS ZNA NASZE (grzechy) I ZAWSZE JE (przebacza).

- Łk 12,7: „Jeśli zaś chodzi o was, to nawet wasze włosy na głowie są wszystkie policzone. Nie bójcie się więc! Wy jesteście warci więcej niż wiele wróbli. Kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, do tego i Ja się przyznam przed moim Ojcem, który jest w niebie”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE BÓG ZAWSZE SIĘ O NAS (troszczy) I DO NAS (przyznaje).

- Mt 10,42: „Zapewniam was: Jeśli ktoś poda choćby kubek zimnej wody jednemu z tych najmniejszych ze względu na to, że jest moim uczniem, nie utraci swojej zapłaty”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE PAN BÓG ZAWSZE DOCENIA KAŻDY, NAWET NAJMNIEJSZY (dobry uczynek).

b) Nauczyciel podsumowuje:

Świetnie! Zobaczcie, odkryliście, że my, chrześcijanie, to znaczy osoby wierzące w Jezusa, nie wpadniemy w beznadzieję. Mamy pewność, że Pan Bóg bardzo nas kocha. Daje nam Ducha Świętego Pocieszyciela. Obiecał nam życie wieczne w niebie, nikt i nic nie są od Niego silniejsze. On zawsze zwycięża, jest z nami każdego dnia i będzie aż do końca świata. Wysłuchuje wszystkich naszych prośb, jeśli są dla nas dobre, zna nasze grzechy, ale się nimi nie brzydzi, nie boi się ich. Zawsze nam wybacz, nieustannie się o nas troszczy i docenia wszystko, co robimy, choćby najmniejszą rzecz.

Przygotowałam dla was jeszcze jeden tekst z Pisma Świętego, z Listu do Hebrajczyków. Ten fragment potwierdza, że Pan Bóg nigdy nie kłamie, i to, co obiecał, czyni i wypełnia. Posłuchajcie uważnie.

c) Uroczysta lektura z Hbr 6,18–19 i omówienie:

*„**Bóg**, chcąc dobitnie ukazać dziedzicom obietnicy niezmiennność swej decyzji, **zagwarantował ją przysięgą**. Przez to – a **niemożliwe, żeby Bóg skłamał** – otrzymaliśmy silną zachętę, aby uciec się do **Niego**, chwytając się rzuconej nam **nadziei**. Jest ona jakby **niezawodną i mocną kotwicą dla duszy**, przenikającą poza wewnętrzną zasłonę”.*

Słuchaliście uważnie? Bóg nigdy nie kłamie. Dlatego pewność Jego obecności jest porównana w naszym życiu do jakiej części łodzi czy statku? DO KOTWICY! Kościół porównywany jest do łodzi. Nazywany jest łodzią Piotrową. Na tej łodzi są wszyscy należący do Kościoła, czyli wszyscy ochrzczeni. My wszyscy. Sternikiem, który pewnie prowadzi, jest sam Pan Bóg. Ale zdarzają się trudności. Pomyślcie sami. Czy na jeziorze albo na morzu zawsze jest spokojnie? Czy bywają też duże fale? Pewnie, że tak! Spójrzcie jeszcze raz na logo Roku Jubileuszowego. Na nim też są fale... Ale wszystkie postacie, które trzymają się razem, stoją pewnie, bo... czego się trzymają? Trzymają się krzyża Chrystusa!

Widzicie, czym jest zakończony? Kotwicą! To jest dowód naszej pewności i nadziei.

Kotwica służy do tego, by łódź była bezpieczna.

By bezpieczne było sumienie, Boża nadzieja jest konieczna.

d) Praca w zeszytach.

Uczniowie zapisują temat. Pod tematem wklejają fragmenty z Listu do Hebrajczyków (załącznik nr 3) i uzupełniają brakujące wyrazy. Poniżej zapisują wierszyk o kotwicy, który też wspólnie czytają na głos i uczą się go na pamięć.

e) Tydzień Misyjny. Potrzebne wydruki z załącznika nr 4.

Czy myślicie, że wszyscy ludzie na ziemi wierzą w Pana Jezusa i ufają Mu? Czy wszyscy poznali już, o czym dzisiaj mówimy, czyli to, że warto mieć nadzieję? Niestety nie...

Wiele osób na świecie albo nigdy nie słyszało o Jezusie i nadziei, którą On nam daje, albo nawet jeśli o tym słyszeli, to nie chcą albo nie potrafią w to wierzyć. Dlatego w Kościele jest taki szczególny czas, kiedy możemy się modlić za tych wszystkich, którzy o Jezusie jeszcze nie słyszeli. To TYDZIEŃ MISYJNY, który rozpocznie się w NIEDZIELĘ MISYJNĄ, w przedostatnią niedzielę października.

Nauczyciel pokazuje dzieciom kalendarz. Odnajdujemy październik. Przypominamy, co to znaczy „przedostatni”, znajdujemy przedostatnią niedzielę i przedostatni tydzień. Zaznaczamy.

Na krańcach świata pracują misjonarze, czyli ci, którzy poznali Jezusa, poznali nadzieję, którą On daje, i chcą się tą nadzieją dzielić z innymi! Dlatego głoszą Ewangelię, uczą modlitwy, zaufania Panu Bogu, leczą, pocieszają, uczą, pomagają w zdobywaniu jedzenia, opiekują się i troszczą. Niosą nadzieję wszędzie tam, gdzie docierają.

Mam dla was ważną wiadomość! Nie trzeba wyjeżdżać do dalekich krajów, żeby być misjonarzem! Każdy z was też może nim zostać, jeśli będziecie nieść nadzieję tam, gdzie jesteście: w domu, w klasie, na

zajęciach pozalekcyjnych. Jeśli nie będziecie marudzić, że „nic nie ma sensu”, tylko uwierzycie, że Pan Bóg jest, żyje i wszystko może – wtedy będziecie MISJONARZAMI NADZIEI. Jeśli pomodlicie się za misjonarzy, będziecie odpowiadać na zaproszenie Jezusa na Mszy Świętej i przychodzić do Niego, a po Mszy zachowywać się jak prawdziwi uczniowie Jezusa, już będziecie MISJONARZAMI NADZIEI!

f) Modlitewna dynamika. Wydruki z załącznika nr 5. Kartki do złożenia łódki i kotwicy, po jednej dla każdego ucznia.

Żebyśmy pamiętali, że Kościół jest jak łódź i my też na tej łodzi z Jezusem jesteśmy, spróbujemy złożyć łódki. Ale zanim je złożycie, pomyślcie, gdzie teraz najbardziej wam brakuje nadziei... Może w waszej rodzinie albo w waszych myślach czy pragnieniach...? Co w was jest jeszcze smutne? Kiedy trudno wam uwierzyć Jezusowi? Czy są w was „wzburzone fale”? Co jest trudne? Oddajcie to Panu Jezusowi i poproście Go o pomoc. Na kartkach jest ramka złożona z kotwic. Napiszcie tam albo narysujcie, co oddajecie Jezusowi, w czym albo w jakich przestrzeniach prosicie Go o więcej nadziei. Nikt tego nie będzie widział ani czytał. To list tylko do Jezusa. To też wasza modlitwa, chwila osobistego spotkania z Nim.

Uczniowie pracują w ciszy. Ewentualnie w tle można odtworzyć w tle nagranie Hymnu jubileuszu 2025 w wykonaniu Dziecięcómłodzieżowej scholi „Źródło” z Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Osieku nad Wisłą, pod opieką pani Eweliny Mytlewskiej.

<https://www.youtube.com/watch?v=Zil0jAbmHIY>

Po wykonaniu zadania dzieci składają łódkę. Wzór w załączniku nr 6. WAŻNE, ŻEBY SKŁADANIE KARTKI ROZPOCZĄĆ NAPISAMI DO ŚRODKA! Wtedy po złożeniu łódki modlitwa dzieci będzie ukryta, a na burtach pozostają widoczne napis i logo. Po złożeniu łódki dzieci dokleją kotwicę z napisem: JEZUS.

4. Podsumowanie

Świetnie, moi kochani! Życzę wam, żeby nigdy nie zabrakło wam zaufania Panu Bogu i nadziei, którą On nam daje. Żeby nie ogarniała was beznadzieja.

Złożone przez was łódki po przyjeździe do domu postawcie w widocznym miejscu. Niech przypominają wam o tym, że Pan Jezus jest z nami i się o nas troszczy. Że obdarza nas nadzieją. Ale też o tym, że wy sami macie być misjonarzami nadziei. Z uśmiechem i życzliwością, bez marudzenia opowiedzieć o tej nadziei swoim bliskim. I pamiętajcie o modlitwie za misje i misjonarzy, żeby mieli dużo siły i nieśli wszystkim nadzieję Ewangelii.

Na zakończenie pomódlmy się razem w tych intencjach, a także w tych, o które prosiliście Pana Jezusa i macie schowane w waszych łódkach. Pomodlimy się modlitwą, którą Ojciec Święty dał nam na ten Jubileuszowy Rok Nadziei. Zachęcam, módlcie się nią również w domu.

(Teksty w załączniku nr 7).

Można też odtworzyć nagranie modlitwy z:

<https://www.youtube.com/watch?v=d5626GROGql&t=7s>

<https://www.youtube.com/watch?v=LjDgjitehQQ>

Modlitwa jubileuszu

Ojcze, który jesteś w niebie, niech wiara, którą nam dałeś w Twoim Synu, Jezusie Chrystusie, naszym Bracie, i płomień miłości rozlany w naszych sercach przez Ducha Świętego obudzą w nas błogosławioną nadzieję na przyjście Twojego królestwa. Niech Twoja łaska przemienia nas w pracowitych siewców ewangelicznych ziaren, które będą zaczynem ludzkości i kosmosu, w ufnyim oczekiwaniu nowego nieba i nowej ziemi, gdy moce zła zostaną pokonane, a Twoja chwała objawi się na wieki. Niech łaska jubileuszu ożywi

w nas, pielgrzymach nadziei, pragnienie dóbr niebieskich i rozleje po całej ziemi radość i pokój naszego Odkupiciela. Tobie, Boże błogosławiony po wsze czasy, niech będzie cześć i chwała na wieki. Amen. Matko nadziei, módl się za nami!

ks. Maciej Będziński, PDM Warszawa

Załącznik 1

Załącznik 2

Rz 5,5: „A nadzieja nie może zawieść, ponieważ miłość Boga wypełniła nasze serca przez Ducha Świętego, który jest nam dany”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO NIE JEST SAM. JEST PEWNY,
ŻE BÓG GO BARDZO _____ I ZAWSZE JEST Z NIM
_____, KTÓRY POMAGA.

Rz 8,24: „Bo w nadziei już zostaliśmy zbawieni. A nadzieja na to, co się już ogląda, nie jest nadzieją. Bo jakże może ktoś mieć nadzieję tego, co już ogląda? Jeśli jednak mamy nadzieję na to, czego nie widzimy, to wytrwale tego oczekujemy”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE ZOSTAŁ _____
I CZEKA NA NIEGO ŻYCIE _____.

Rz 8,35–37: „Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa? Nieszczęście czy ucisk, prześladowanie czy głód, nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? A w tym wszystkim odnosimy wielkie zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE JEZUS GO
_____ I ZAWSZE _____.
NIKT I NIC NIE JEST SILNIEJSZE OD _____.

Mt 28,16–20: „Jedenastu uczniów poszło do Galilei, na górę, tak jak im Jezus nakazał. Gdy Go zobaczyli, oddali Mu hołd. Niektórzy jednak nie dowierzali. A Jezus podszedł do nich i powiedział: «Otrzymałem pełną władzę w niebie i na ziemi. Idźcie więc i pozyskujcie uczniów we wszystkich narodach! Udzielajcie im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego! Nauczajcie ich, aby zachowywali wszystko, co wam nakazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do końca świata»”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE JEZUS JEST Z NIM
ZAWSZE, CZYLI _____.

Mt 7,7–11: „Proście, a otrzymacie, szukajcie, a znajdziecie, pukajcie, a otworzą wam. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a temu, kto puka, otwierają. Czy jest wśród was ktoś taki, kto swojemu synowi, proszącemu o chleb, poda kamień? Albo gdy poprosi o rybę, czy poda mu węża? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, to tym bardziej wasz Ojciec, który jest w niebie, da to, co dobre, tym, którzy Go proszą”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE PAN BÓG ZAWSZE
WYSŁUCHUJE _____ I DAJE NAM TO, CO DLA
NAS _____.

Mt 9,12–13: „Gdy On to usłyszał, powiedział: «Lekarz nie jest potrzebny zdrowym, lecz chorym. Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Miłosierdzia chcę, a nie ofiary. Bo nie przyszedłem powoływać sprawiedliwych, ale grzeszników»”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE JEZUS ZNA NASZE
_____ I ZAWSZE JE _____.

Łk 12,7: „Jeśli zaś chodzi o was, to nawet wasze włosy na głowie są wszystkie policzone. Nie bójcie się więc! Wy jesteście wartej więcej niż wiele wróbli. Kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, do tego i Ja się przyznam przed moim Ojcem, który jest w niebie”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE BÓG ZAWSZE SIĘ O NAS
_____ I DO NAS _____.

Mt 10,42: „Zapewniam was: Jeśli ktoś poda choćby kubek zimnej wody jednemu z tych najmniejszych ze względu na to, że jest moim uczniem, nie utraci swojej zapłaty”.

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE PAN BÓG ZAWSZE
DOCENIA KAŻDY, NAWET NAJMNIEJSZY _____
_____ .

Rz 5,5

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO NIE JEST SAM. JEST PEWNY, ŻE
BÓG GO BARDZO _____ I ZAWSZE JEST Z NIM
_____, KTÓRY POMAGA.

Rz 8,24:

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE ZOSTAŁ _____
I CZEKA NA NIEGO ŻYCIE _____.

Rz 8,35–37

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE JEZUS GO
_____ I ZAWSZE _____. NIKT I NIC NIE
JEST SILNIEJSZE OD _____ .

Mt 28,16–20

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE JEZUS JEST Z NIM
ZAWSZE, CZYLI _____.

Mt 7,7–11

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE PAN BÓG ZAWSZE
WYSŁUCHUJE _____ I DAJE NAM TO, CO DLA
NAS _____ .

Mt 9,12–13

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE JEZUS ZNA NASZE _____ I ZAWSZE JE _____ .

Łk 12,7

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE BÓG ZAWSZE SIĘ O NAS _____ I DO NAS _____ .

Mt 10,42

CHRZEŚCIJANIN MA NADZIEJĘ, BO WIE, ŻE PAN BÓG ZAWSZE DOCENIA KAŻDY, NAWET NAJMNIEJSZY _____ .

Załącznik 3

Hbr 6,18–19

„**Bóg**, chcąc dobitnie ukazać dziedzicom obietnicy niezmiennność swej decyzji, **zagwarantował ją przysięgą**.

Przez to – a **niemożliwe, żeby Bóg skłamał** – otrzymaliśmy silną zachętę, aby uciec się do **Niego**, chwytając się rzuconej nam **nadziei**.

Jest ona jakby **niezawodną i mocną kotwicą dla duszy**, przenikającą poza wewnętrzną zasłonę”.

19 PAŹDZIERNIKA 2025 roku NIEDZIELA MISYJNA

Wzrostni 2025
PaŹdziernik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

PAŹDZIERNIK 2025

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Tworzenie.com

Wzrostni 2025
PaŹdziernik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

PAŹDZIERNIK 2025

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Tworzenie 2025
PaŹdziernik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

Wzrostni 2025
PaŹdziernik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

PAŹDZIERNIK 2025

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Tworzenie 2025
PaŹdziernik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

Wzrostni 2025
PaŹdziernik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

PAŹDZIERNIK 2025

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Tworzenie 2025
PaŹdziernik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

Wzrostni 2025
PaŹdziernik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

PAŹDZIERNIK 2025

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Tworzenie 2025
PaŹdziernik 2025
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30

PIELGRZYMI NADZIEI

Co jest smutne? Trudne? Gdzie brakuje mi nadziei?

TWÓRCZOŚĆ DLA MISJI

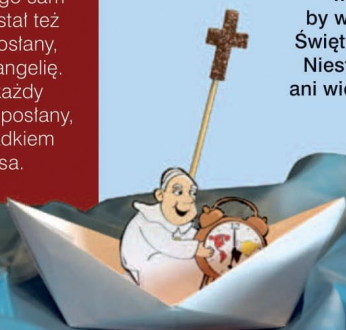

W łodzi św. Piotra

misyjna dekoracja na każdą okazję

Kościół nazywany
jest Łodzią Piotrową.
Ten Kościół narodził się
w Azji i założył go sam
Pan Jezus. Został też
przez Niego posłany,
żeby nieść Ewangelię.
W Kościele każdy
ochrzczony jest posłany,
żeby być świadkiem
Pana Jezusa.

Dziś samodzielnie
wykonamy łódki,
by wypłynąć i z Ojcem
Świętym budzić do misji.
Niestraszne nam burze
ani wichury, bo Pan Jezus
jest z nami!

Krok 1 – połóż kartkę pionowo.

Krok 2 – złóż ją na pół.

Krok 3 – ponownie złóż ją na pół i rozłóż.

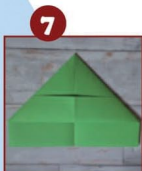
Krok 4 – złóż jeden z górnych rogów do środkowej linii zagięcia.

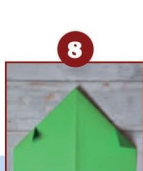
Krok 5 – to samo zrób z drugim rogiem.

Krok 6 – załóż pozostały dolny pasek papieru.

Krok 7 – załóż wystające rogi papieru tak, aby otrzymać trójkąt.

Krok 8 – odwróć składankę.

Krok 9 – załóż pozostały dolny pasek papieru.

Krok 10 – załóż wystające rogi papieru tak, aby otrzymać trójkąt.

Krok 11 – do powstałej kieszonki włóż dwa kciuki i rozszerz ją, aby uzyskać kształt rombu.

Krok 12 – dolny róg załóż do góry.

Krok 13 – odwróć składankę na drugą stronę.

Krok 14 – dolny róg załóż do góry.

Krok 15 – do powstałej kieszonki włóż palce i z trójkąta ponownie złóż romb.

Krok 16 – złap górne rogi trójkątów i delikatnie rozchylaj je aż do dołu.

Krok 17 – łódka gotowa!

Dzieci z oeniska PDMD ze Szkoły Podstawowej im. Marii Konopnickiej i Parafii pw. NMP Wspomożycielki Wiernych w Szamocinie z panią Justyną Borucką.

Modlitwa jubileuszu

Ojcze, który jesteś w niebie, niech wiara, którą nam
dałeś w Twoim Synu, Jezusie Chrystusie, naszym
Bracie, i płomień miłości rozlany
w naszych sercach przez Ducha Świętego
obudzą w nas błogosławioną nadzieję
na przyjście Twojego królestwa.

Niech Twoja łaska przemienia nas w pracowitych
siewców ewangelicznych ziaren,
które będą zaczynem ludzkości i kosmosu,
w ufny oczekiwaniu nowego nieba i nowej ziemi,
gdy moce zła zostaną pokonane,
a Twoja chwała objawi się na wieki.

Niech łaska jubileuszu ożywi w nas, pielgrzymach
nadziei, pragnienie dóbr niebieskich
i rozleje po całej ziemi radość i pokój
naszego Odkupiciela.

Tobie, Boże błogosławiony po wsze czasy,
niech będzie cześć i chwała na wieki.

Amen.

Matko nadziei, módl się za nami!

TYDZIEŃ MISYJNY 2025

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE DLA DZIECI

„Pielgrzymi nadziei”

TAJEMNICE RADOSNE

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Maryja żyjąca spokojnie w Nazarecie miała swoje plany na życie. Czekala, aż zamieszka z poślubionym Jej Józefem. Pewnie miała jakieś marzenia co do ich wspólnego domu i rodziny. I pewnego dnia w ten Jej świat wkroczył Pan Bóg, posyłając Anioła Gabriela. Nie wiemy, jak on wyglądał, ale wiemy, że Maryja go zauważyła i, co więcej, rozpoznała w nim posłańca samego Pana Boga. A ponieważ ufała Bogu i wierzyła w Jego nieskończoną miłość, zgodziła się na to, o co Pan Bóg Ją poprosił.

Każdego dnia do nas też przychodzi Pan Bóg. W różnych spotkaniach, osobach, wydarzeniach, myślach, pragnieniach. Prośmy o serce otwarte na Boga i pełne nadziei, takie, jakie miała Maryja, byśmy nie przegapiali Bożej obecności.

Pomóż nam, Jezu, byśmy Cię w różnych wydarzeniach widzieli, byśmy każdego dnia byli ufnymi pielgrzymami nadziei!

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Droga z Nazaretu do domu Elżbiety i Zachariasza nie była łatwa ani krótka. Wiodła przez góry i liczyła prawie sto kilometrów. Mimo to Maryja zostawiła wszystkie swoje sprawy i poszła pomóc Elżbiecie. Zniosła jej nadzieję, że wszystko będzie dobrze, że nie jest sama.

Codziennie spotykamy wiele różnych osób. Pewnie nieraz przydałaby im się nasza pomoc. Prośmy o serca wrażliwe, które będą potrafiły zauważyć, że ktoś obok nas potrzebuje wsparcia.

Pomóż nam, Jezu, byśmy z własnego lenistwa zrezygnować umieli, i pomagając innym z radością, byli pielgrzymami nadziei!

3. Narodzenie Pana Jezusa

Jezus Chrystus, Bóg i Człowiek, Zbawiciel świata, nie urodził się w pięknym i wystawnym pałacu, pośród służby i bogactwa. Od samego początku ziemskiego życia Bóg chciał pokazać, jak jest bliski ludziom ubogim, potrzebującym, prostym, zwyczajnym. Żeby z Nim rozmawiać i do Niego przyjść, nie trzeba być kimś wyjątkowym, super-wykształconym, nie trzeba używać wyszukanych słów. Ważniejsze jest bycie sobą, takimi, jacy jesteście, w szczerości i prostocie.

Czasami gorzej traktujemy osoby, które nie mają drogich ubrań czy najnowszego smartfona. Może nawet sami nie potrafimy cieszyć się z tego, co mamy, i ciągle chcemy więcej i więcej?

Prośmy o serca zdolne polubić to, co proste, szanować każdą osobę i cieszyć się z tego, co każdego dnia otrzymujemy od Boga i ludzi.

Pomóż nam, Jezu, byśmy na punkcie bogactw nie szaleli, umieli dziękować za wszystko i byli prostymi pielgrzymami nadziei!

4. Ofiarowanie Jezusa w świątyni

Symeon, który wziął w objęcia Dziecię Jezus w świątyni w Jerozolimie, nie ukrywał przed Maryją, że Jej życie jako Matki Syna Bożego nie będzie łatwe. Przepowiedział nawet, że „Jej duszę miecz przeniknie”, to znaczy, że będzie cierpiała, bo nie wszyscy uwierzą w Jezusa, a niektórzy nawet Go odrzuca. Maryja jednak nie buntowała się na te słowa, nie kłóciła się z Symeonem, że to nieprawda. Nic nie odpowiedziała. Po prostu milczała i pewnie w tym czasie modliła się, czyli rozmawiała z Bogiem.

Czasami słyszymy coś, co jest dla nas trudne, z czym się nie zgadzamy, co nie jest prawdą. Co więcej, czasem nie da się tego wyjaśnić, wytłumaczyć... Prośmy o serca pokorne, które będą potrafiły czasem „odpuścić” i zawierzyć wszystko Panu Bogu, ufając, że On najlepiej się tym zajmie.

Pomóż nam, Jezu, byśmy czasem zamiast się klócić i buntować, raczej milczeli,
z pokorą ufali Tobie w każdej sytuacji i byli zawsze pielgrzymami nadziei!

5. Odnalezienie Jezusa w świątyni

Maryja z Józefem byli daleko od świątyni w Jerozolimie, skoro aż trzy dni szukali Pana Jezusa, kiedy zorientowali się, że Go nie ma wśród krewnych i znajomych. Zapomnieli też może trochę po 12 latach życia bez żadnych nadzwyczajnych wydarzeń, że Jezus jest Synem Bożym i Jego dom jest tam, gdzie dom Boga Ojca.

Czasami daleko odchodzimy od Pana Boga. Zapominamy o Nim. Nic nadzwyczajnego nie dzieje się w naszym życiu, taka sobie zwykła codzienność: szkoła, rodzina, obowiązki, znajomi, zabawa... Zaczyna się nam nudzić w kościele, bo „ciągle to samo”, zaczyna się nudzić modlitwa... A Pan Jezus czeka...

Prośmy o serca, które będą zawsze blisko Pana Boga, a kiedy zdarzy nam się zagubić, będą potrafiły wracać do Jezusa pełne nadziei, że On zawsze na nas czeka.

Pomóż nam, Jezu, byśmy o Twojej bliskości nigdy nie zapomnieli, umieli Cię szukać zawsze i byli wytrwałymi pielgrzymami nadziei!

TAJEMNICE ŚWIATŁA

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

W chwili chrztu Pana Jezusa w Jordanie odezwał się głos z nieba i wszyscy tam obecni mogli usłyszeć, że Jezus jest umiłowanym Synem Ojca. W czasie naszego chrztu, chociaż raczej żaden głos się z nieba nie odezwał, to jednak przez słowa, które ksiądz wypowiadał w czasie tego sakramentu i przez teksty modlitw, wszyscy w kościele mogli usłyszeć, jak bardzo jesteśmy ukochani przez Boga.

Niektórzy zapomnieli o swoim chrzcie świętym, zapomnieli, że są powołani do życia i świętości, że są ukochani. Prośmy przede wszystkim o to, żebyśmy o tym zawsze pamiętali i tak żyli na co dzień, by przypominać innym o Bożej miłości.

Pomóż nam, Jezu, byśmy dnia naszego chrztu i Twojej miłości nigdy nie zapomnieli,
świadczyli o miłości Ojca naszym życiem, będąc wśród ludzi pielgrzymami nadziei!

2. Objawienie się Jezusa na weselu w Kanie

Pierwszy cud, który Pan Jezus uczynił, nie był żadnym uzdrowieniem ani wskrzeszeniem. Mogłoby się wydawać, że przemienienie wody w wino na weselu nie było niczym ważnym. Przecież od tego nie zależało czyjeś życie ani zdrowie. A jednak Pan Jezus wiedział, że dla nowożeńców to było ważne. Gdyby zabrakło wina, goście mogliby ich wyśmiać albo się obrazić. Wiedział też, że to było ważne dla Jego Matki. To przecież Maryja poprosiła Go o pomoc. Pan Bóg troszczy się o nas nie tylko w wielkich rzeczach, ale też we wszystkich najmniejszych drobiazgach. Prośmy o serca, które będą w to mocno wierzyć i nie będą bały się o nic prosić.

Pomóż nam, Jezu, byśmy prawdę o tym, że troszczysz się o nas, całym sercem przyjęli,
nie bali się prosić Cię o pomoc we wszystkim, byśmy byli pielgrzymami nadziei!

3. Głoszenie królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Pan Jezus przyszedł na świat dla naszego zbawienia, to prawda. Ale przyszedł też po to, żeby przypomnieć o swoim Ojcu, o Jego królestwie miłości, zrozumienia, pokoju i dobroci, do którego zaproszeni są wszyscy ludzie wszystkich czasów i miejsc.

Czasami ludzie zapominają o Bożym królestwie, o tym, jak je budować i ile znajdują w nim szczęścia i radości. Nie chcą się nawracać.

Prośmy o serca, które będą tęsknić za królestwem Bożym, będą chciały je poznawać i budować je wokół siebie.

Pomóż nam, Jezu, poznawać królestwo Boże, byśmy jak najwięcej o Nim wiedzieli,
a później odważnie mówili o nim wszystkim, byśmy byli pielgrzymami nadziei!

4. Przemienienie Jezusa na górze Tabor

Tylko ten jeden raz, na Górze Przemienienia Pan Jezus pokazał Apostołom tak wprost i bezpośrednio, że jest Bogiem. I to nawet nie wszystkim, a tylko trzem wybranym. To było tak niesamowite, tak nadzwyczajne i wyjątkowe, że trochę Apostołów przerosło. Nie za bardzo w tamtej chwili rozumieli, co się dzieje.

Czasami w naszym życiu wydarza się coś niespodziewanego. Nie umiemy tego zrozumieć, nie wiemy, dlaczego coś nas spotyka. Czasami to coś radosnego, czasami bardzo trudnego. Pan Bóg na różne sposoby przypomina nam o swojej obecności. Przypomina, że to on jest Bogiem, On wie lepiej, chce jedynie naszego dobra. Nawet jeśli my zrozumiemy to dużo później.

Prośmy o serca, które mocno będą ufać Panu Bogu, szczególnie wtedy, kiedy Jego plany są dla nas trudne do zrozumienia.

Pomóż nam, Jezu, byśmy w każdym wydarzeniu Boże działanie ujrzeli, w Bóstwo Twoje wierzyli i byli pełnymi ufności pielgrzymami nadziei!

5. Ustanowienie Eucharystii

Pan Jezus, żywy i prawdziwy, został z nami na ziemi pod postacią chleba. Przychodzi na ołtarz w każdej Mszy Świętej, jest obecny w Najświętszym Sakramencie. To prawda, że z Panem Bogiem można rozmawiać wszędzie, ale Msza Święta jest wyjątkowa. To prawdziwa ofiara samego Jezusa.

Czasami komuś nie chce się iść na Eucharystię, mówi, że się tam nudzi. A to dlatego, że zapomina, do kogo idzie.

Prośmy o serca chętne do spotkania z Najświętszym w każdą niedzielę i uroczystość, a może nawet i w tygodniu!

Pomóż nam, Jezu, byśmy z radością na Mszę Świętą przychodzić chcieli

i z komunii świętej czerpali siłę do tego, aby być pielgrzymami nadziei!

TAJEMNICE BOLESNE

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Pan Jezus wie, co to lęk, smutek, a nawet przerażenie. Świetnie rozumie nasze trudne chwile, płacz, wydarzenia i sytuacje, kiedy wszystko wydaje się przegrane, skończone i bez sensu. W Ogrodzie Oliwnym, w noc przed śmiercią było Mu bardzo trudno. Ale nie uciekł, nie zniechęcił się, nie złościł się na Boga Ojca. To z Nim rozmawiał, u Niego szukał pomocy i pocieszenia.

Nie jest łatwo się modlić, wierzyć i ufać Panu Bogu, kiedy spotyka nas coś bardzo trudnego i smutnego. Do wytrwania potrzeba dużo siły. Prośmy o serca, które w najtrudniejszych momentach mimo wszystko i ponad wszystko będą blisko Boga i będą Mu ufać.

Pomóż nam, Jezu, byśmy w chwilach trudnych się nie zniechęcili, byśmy byli nawet w smutku wiernymi Tobie pielgrzymami nadziei!

2. Biczowanie Pana Jezusa

Pan Jezus był niewinny. Oskarżony został fałszywie. Okrutna kara biczowania była niesprawiedliwa. I pewnie Pan Jezus mógł wszystkich swoich oprawców powalić na ziemię jednym słowem czy spojrzeniem, a jednak tego nie zrobił. Przyjął niesprawiedliwość za nas, dla naszego zbawienia.

Kiedy ktoś poważnie choruje, szczególnie kiedy chorują dzieci, przychodzi do głowy myśl, że to niesprawiedliwe. I to prawda. Choroba i cierpienie nigdy i przez nikogo nie są zasłużone. Nigdy nie są

„sprawiedliwe”. Nigdy też nie są karą Bożą. Po prostu są, bo to kwestia wirusów, bakterii, patogenów... Pan Jezus wie, co to znaczy cierpieć, i nigdy nikogo w chorobie nie opuszcza.

Prośmy o serca pełne ufności i zdolność ofiarowania chorób i cierpień za innych, w tym za misje i misjonarzy, żeby tak jak siostra Faustyna Kowalska być przekonanym, że więcej dla sprawy misji nawrócenia świata może uczynić ofiarowanie godziny cierpienia niż mądre kazania misjonarzy.

Pomóż nam, Jezu, byśmy wobec choroby i cierpienia przeciwko Tobie nie mruczeli,
ofiarowali je za misje i misjonarzy, będąc dla nich pielgrzymami nadziei!

3. Ukoronowanie Jezusa cierniem

Ci, którzy założyli Panu Jezusowi koronę uplecioną z gałązek ciernistego, to znaczy kolczastego krzewu, nie tylko chcieli zadać Mu ból, ale przede wszystkim chcieli Go wyśmiać, ośmieszyć, że nazwał się Królem i Synem Bożym. Pan Jezus nie odpłacił im tym samym, nie zaczął ich nienawidzić za to, co Mu zrobili. Niedługo później, już na krzyżu, modlił się dla nich o wybaczenie.

Zdarza się, że ktoś nas wyśmiewa, że chodzimy do kościoła, na lekcje religii, należymy do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, wierzymy w Boga, zachowujemy się jak uczniowie-misjonarze, nie kłamiąc, nie oszukując, szanując innych. Prośmy o serca, w których nie będzie złości i nienawiści wobec tych, którzy atakują nas z powodu naszej wiary. Prośmy o zdolność do modlitwy za takie osoby.

Pomóż nam, Jezu, byśmy nikogo nienawidzić nie zaczęli,
byśmy byli zdolnymi wybaczać pielgrzymami nadziei!

4. Droga Krzyżowa

Prorok Izajasz już wiele wieków przed Panem Jezusem napisał o Nim: „On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści”. Nikt nie wniósł za Jezusa krzyża na Golgotę. Trochę tylko podobno pomógł

mu Szymon Cyrenejczyk. Ale to Pan Jezus sam, do końca wziął na siebie ciężar grzechów wszystkich ludzi. To był niewyobrażalny wysiłek. Jezus dał radę. A nawet kiedy upadał, to podnosił się i szedł dalej.

Różnie układa się życie. Czasem jest łatwiej, czasem trudniej. Każdy coś w życiu „niesie”: jakiś ciężar trudnych doświadczeń, choroby, może ciężar jakiegoś grzechu, z którym nie potrafi wygrać, a może po prostu codziennych obowiązków, które wydają się okropnie ciężkie.

Prośmy o serca mężne i wytrwałe, które nie poddadzą się trudnościom, a kiedy zdarzy się nam się upaść, złapmy się krzyża Pana Jezusa i Jego łaski, żeby z Nim jak najszybciej się podnieść.

Pomóż nam, Jezu, byśmy w chwilach słabości i grzechu w upadku długo nie leżeli,
byśmy dzięki Twojej łasce szybko powstałi i byli na nowo pielgrzymami nadziei!

5. Śmierć Jezusa na krzyżu

Dzisiaj już wiemy, że śmierć Pana Jezusa niczego nie skończyła. Wiemy, że trzeciego dnia zmartwychwstał. Ale Maryja, św. Jan i inne osoby bliskie Jezusowi, które tamtego dnia stały pod krzyżem, o tym nie wiedzieli. Na pewno Jego męka i śmierć były dla nich wielkim cierpieniem.

To normalne, że bardzo cierpimy, kiedy umiera ktoś bliski. To całkowicie ludzkie. Prośmy o serca pełne nadziei w chwilach żałoby o łaskę głębokiego przekonania, że po śmierci jest życie, które zawsze zwycięża.

Pomóż nam, Jezu, byśmy w życie wieczne mocno wierzyć umieli, w pełnej ufności Tobie byli na ziemi pielgrzymami nadziei!

TAJEMNICE CHWALEBNE

1. Zmartwychwstanie Jezusa

Poranek zmartwychwstania był niesamowity. Ten, którego uważano za zmarłego, czyli Pan Jezus, wyszedł z grobu żywy, prawdziwy, zwy-

ciężki! I od tamtej pory już zawsze dobro, życie i Boża łaska zwyciężają zawsze i wszędzie. A zło, grzech i śmierć zostały pokonane.

Nikt z nas jednak nie ma siły, żeby samemu zwyciężać. Wygramy tylko wtedy, kiedy będziemy mocno trzymać się Jezusa!

Czasami zapominamy o zwycięstwie Pana Jezusa. Chcemy wszystko zrobić sami. Sami chcemy być lepsi. Sami chcemy decydować o wszystkim, bez pytania Pana Boga, a później dziwimy się, że nam się coś nie udaje...

Prośmy o serca pokorne, które Pana Boga będą pytać o zdanie i radę, z Nim podejmować decyzje i Jemu ufać.

Pomóż nam, Jezu, żebyśmy „samowolki” uprawiać nie chcieli, byśmy Ciebie pytali, z Tobą zwyciężali i byli pielgrzymami nadziei!

2. Wniebowstąpienie Jezusa

Po zmartwychwstaniu Pan Jezus jeszcze przez 40 dni był z Apostołami na ziemi. Wspierał ich, pocieszał, nauczał. Wreszcie pewnego dnia pożegnał się z nimi i wstąpił do nieba. Ale zanim to się stało, zrobił coś bardzo ważnego. Posłał Apostołów na cały świat, żeby wszystkim ludziom głosili Ewangelię, to znaczy Dobrą Nowinę – Jezusa.

To jest posłanie, które otrzymał każdy ochrzczony. Bo ochrzczony to znaczy ukochany i posłany. Ukochany przez Boga i przez Niego posłany, żeby tę miłość pokazywać życiem i o niej mówić.

Prośmy o serca tak pełne Bożej miłości, żeby inni patrząc na nas i nasze zachowanie, zobaczyli wielką miłość Boga do każdego człowieka.

Pomóż nam, Jezu, byśmy w naszej życiowej misji nigdy nie spoczęli, byśmy Twoją Ewangelię nieśli innym, będąc pielgrzymami nadziei!

3. Zesłanie Ducha Świętego

Kiedy Pan Jezus wstąpił do nieba, Apostołowie znów zaczęli się bać. I to tak mocno, że zamknęli się w Wieczerniku, żeby nikt im nie zrobił krzywdy. Nie wiedzieli, co mają dalej robić. Jak mają realizować

Jezusowe posłanie misji i głoszenia Ewangelii. Z pomocą przyszedł im Duch Święty. Dzięki Niemu wszystko stało się proste, odważnie poszli do ludzi, mówili tak jasno, że wszyscy ich rozumieli, i nawet gotowi byli za Pana Jezusa oddać życie.

Jak napisał papież Franciszek, każdy z nas otrzymał wszystkie dary Ducha Świętego, które uzdalniają nas do misji i ewangelizacji. Ale żaden, nawet najwspanialszy dar do niczego się nie przyda, jeśli go nie przyjmujemy, nie rozpakujemy i nie zaczniemy go używać!

Prośmy o serca gotowe do słuchania Ducha Świętego i współpracy z Jego darami i Jego łaską.

Pomóż nam, Jezu, byśmy z Duchem Świętym i Jego darami współpracować umieli,
byśmy Jego słuchali, pozwalali się Jemu prowadzić i byli pielgrzymami nadziei!

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Maryję nazywamy w litanii loretańskiej „Matką nadziei”. Jej życie wcale nie było łatwe. Doświadczyła wiele trudu i cierpienia. Urodziła Pana Jezusa w zwykłej grocie, musiała uciekać z małym Dzieckiem do obcego kraju, szukała Jezusa z bólem serca, kiedy został w Jerozolimie w świątyni, słyszała o Nim różne rzeczy, kiedy jako dorosły odszedł z domu i zaczął nauczać, patrzyła na śmierć Syna na krzyżu... A jednak nigdy nie straciła nadziei. Wierzyła i ufała Bogu ponad wszystko. Dlatego z ciałem i duszą została wzięta do nieba i czeka tam na nas!

Prośmy o serca zdolne do naśladowania Maryi. Takie, które jak Jej serce pełne będą zaufania Panu Bogu zawsze, niezależnie od okoliczności.

Pomóż nam, Jezu, byśmy w Maryi zawsze wzór życia widzieli, żebyśmy, jak Ona, aż do wieczności byli pielgrzymami nadziei!

5. Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową nieba i ziemi

Pan Jezus, zanim umarł na krzyżu, dał Janowi Maryję jako Matkę. A razem z Janem całemu Kościołowi. To znaczy każdemu z nas, bo każdy z nas jest częścią Kościoła. Później, już w niebie, Maryja została Królową nieba i ziemi. Czyli nasza Mama jest Królową! A dzieci Królowej to zawsze królewny i królewicze!

Czasami może nam się wydawać, że jesteśmy mało wartościowi, że nikt nas nie lubi, nikomu nie jesteśmy potrzebni. A przecież Pan Bóg kochał nas jeszcze przed naszym narodzeniem. W chwili chrztu świętego zapewnił, że jesteśmy jego umiłowanymi dziećmi, że jesteśmy dziećmi Króla!

Prośmy o serca pełne przekonania, że jesteśmy bardzo wartościowi, potrzebni Panu Bogu i światu, że On nas zawsze kocha i stworzył nas z miłości.

Pomóż nam, Jezu, byśmy o Mamie Królowej nigdy nie zapomnieli, jak dzieci ufnie się do Niej zwracali i byli, jak Ona, pielgrzymami nadziei!

S. Monika Juszka RMI, PDM

OBRZĘD PRZYJĘCIA DZIECI DO PAPIESKIEGO DZIEŁA MISYJNEGO DZIECI

CELEBRANS:

Drogie dzieci! Przez pewien czas przygotowywałyście się, aby zostać małymi misjonarzami i w pełny i konkretny sposób uczestniczyć w misyjnej działalności Kościoła. Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, którego szeregi dzisiaj powiększycie, obejmuje swą troską dzieci z terenów misyjnych, które jeszcze nie znają Pana Jezusa i cierpią z powodu różnego rodzaju niesprawiedliwości. Otacza swoją pomocą modlitewną i materialną również misjonarzy.

Dzisiaj, w obecności rodziców, rodzeństwa i wszystkich tu zgromadzonych, powiedzcie, czy chcecie z własnej woli i z ochotą podjąć się zadań, które stawia przed wami wasze Misyjne Dzieło?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoją codzienną modlitwą i zaangażowaniem pomagać dzieciom i misjonarzom na całym świecie?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoje dobre uczynki ofiarować w intencji dzieci świata i misjonarzy, którzy im głoszą Pana Jezusa?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie dzielić się waszymi drobnymi oszczędnościami z dziećmi, które tego potrzebują, bo często są głodne, chore, bezdomne, opuszczone lub sprzedawane w niewolę?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie coraz więcej dowiadywać się o pracy misjonarzy i życiu waszych rówieśników przez formację w Ognisku Misyjnym i czytanie czasopisma „Świat Misyjny”?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Drogie dzieci, Pan Jezus, któremu pragniecie służyć poprzez niesienie pomocy misjonarzom i dzieciom z krajów misyjnych, niech umocni wasze dobre postanowienia i udzieli wam łaski do wytrwania w nich. Amen.

Każdy ochrzczony jest UKOCHANY, a UKOCHANY JEST POSŁANY. Nikt, kto jest świadkiem Pana Jezusa i działa w Jego imię, nigdy nie jest sam! Jezus jest z nami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Żebyście zawsze o tym pamiętali, otrzymacie za chwilę krzyżyki misyjne, które najpierw poświęcimy.

POŚWIĘCENIE I WRĘCZENIE KRZYŻYKÓW MISYJNYCH PDMD

CELEBRANS:

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

WIERNI:

Który stworzył niebo i ziemię.

CELEBRANS:

Pan z wami.

WIERNI:

I z duchem twoim.

CELEBRANS:

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie, wszechmogący Boże, abyś pobłogosławił te misyjne krzyżyki. Niech będą umocnieniem w wierze dla tych, którzy będą je nosić. Niech pomagają im czynić dobro, bronią przed złem i przypominają o misyjnym powołaniu i zobowiązaniu. Przez Chrystusa Pana naszego.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS *(skrapia krzyżyki wodą święconą, a następnie mówi do dzieci lub każdego dziecka z osobna):*

Mały misjonarzu, Pan Jezus wybrał cię do współpracy w głoszeniu Ewangelii i w pomocy misjom i misjonarzom. On cię nigdy nie opuści i zawsze będzie cię wspierał w tym dziele. Przyjmij ten krzyżyk, który jest znakiem Jezusa, niech on ci przypomina, że masz być świadkiem Pana Jezusa wszędzie, dokąd pójdziesz.

DZIECKO / DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Kochani mali misjonarze, należycie od teraz do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci i jako współpracownicy samego papieża będziecie pomagać misjom i misjonarzom, modlić się za nich codziennie i opowiadać o dziele misyjnym Kościoła w waszych rodzinach i szkołach.

Pan Jezus jest i zawsze będzie z wami, żeby was wspierać. Ja, w Jego imię i w imieniu Kościoła, posyłam was, abyście byli Chrystusowymi świadkami każdego dnia, w każdej chwili i w każdej sytuacji. Niech towarzyszy wam Boże błogosławieństwo.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO UROCZYSTE LUB FORMA SKRÓCONA

Błogosławieństwo uroczyste

(celebrans wyciąga dłonie nad dziećmi)

CELEBRANS:

Bóg, który oparł waszą wiarę na świadectwie Apostołów, niech was błogosławi za ich wstawiennictwem.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Niech Bóg sprawi, abyście kierowani nauką i przykładem Apostołów stali się dla wszystkich świadkami prawdy.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Święci Apostołowie, którzy przekazali nam wiarę, niech wam pomogą dojść do wiecznej ojczyzny.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Idźcie, jesteście posłani!

DZIECI:

Bogu niech będą dzięki!

Forma skrócona

CELEBRANS:

Bóg w Trójcy Jedyny niech wspomaga rodziców, dziadków, opiekunów tych dzieci i zebranych tutaj wiernych, aby swoją modlitwą, słowem i świadectwem życia pomagali wytrwać im w powziętych postanowieniach, a przez to stali się radością i nadzieją Kościoła misyjnego. Amen.

Śpiew na zakończenie

np. Hymn PDMD *Z Ojcem Świętym budzimy do misji* lub inny.

OFIARY PDMD

W 2023 r. z ofiar złożonych na rzecz Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci udało się zgromadzić w Polsce **2 754 826,40 zł**. W tym:

- ofiary z osobistych wyrzeczeń – **165 267,26 zł**;
- ofiary z Dnia Misyjnego w Białym Tygodniu – **1 284 887,03 zł**;
- ofiary z akcji Kolędniczy Misyjni – **1 109 802,28 zł**;
- ofiary na PDMD z innych źródeł (kiermasze, rekolekcje itp.) – **15 455,97 zł**.

Środki te, za pośrednictwem Dykasterii ds. Ewangelizacji, dotarły w 2024 r. do **10 państw** (Kenia, Madagaskar, Nigeria, Uganda, Boliwia, Kolumbia, Bangladesz, Indie, Sri Lanka, Albania) i pomogły w realizacji **81 różnych projektów** proedukacyjnych i prozdrowotnych dla dzieci do 14. roku życia.

Podział projektów ze względu na kategorię przedstawia się następująco:

- **edukacja** (przedszkola, szkoły, ochronki, świetlice, podręczniki, pomoce szkolne, wyrównywanie szans edukacyjnych, dojazd do szkoły itp.) – **36 projektów**;
- **ochrona zdrowia i życia** (ambulatoria, szpitaliki, dożywianie dzieci w ośrodkach, studnie z czystą wodą, ośrodki dla matek oczekujących narodzin dzieci i z małymi dziećmi) – **12 projektów**;
- **duszpasterstwo parafialne** (prowadzenie grup dziecięcych w parafiach, spotkania parafialne, formacja dzieci przy parafiach, dożywianie dzieci w trakcie spotkań parafialnych, parafialne i diecezjalne spotkania PDMD) – **16 projektów**;
- **domy dziecka, bursy, internaty** – **4 projekty**;
- tzw. **pomoc zwyczajna** (pomoc diecezjom w organizowaniu duszpasterstwa dzieci na poziomie diecezji) – **13 projektów**.

Wszystkie ofiary przesyłane do Dyrekcji Krajowej PDM są księgowane, a następnie przekazywane do Sekretariatu Generalnego PDM przy Dykasterii ds. Ewangelizacji. Tam przydzielane są konkretne projekty do realizacji za pośrednictwem odpowiednich nuncjatur apostolskich. Każdy projekt jest szczegółowo rozliczany, a kopia rozliczenia wraz ze sprawozdaniem trafia do Dyrekcji Krajowej.

OPISY KILKU PRZYKŁADOWYCH PROJEKTÓW sfinansowanych w 2024 r. dzięki pomocy dzieci, rodziców i animatorów PDMD z Polski

1. KOLUMBIA – wikariat apostolski MITÚ

Centrum formacyjne i edukacyjne dla dzieci Villa Fatima ucierpiało z powodu huraganu. Zawaliła się część budynku, zniszczone zostały też niemal wszystkie materiały edukacyjne, pomoce i zabawki. Centrum to znajduje się w amazońskiej dżungli i przychodzą do niego głównie dzieci rdzennej ludności indiańskiej. Celem działalności jest wychowywanie w wartościach ludzkich, uczenie katechizmu, przygotowanie do sakramentów oraz prowadzenie zajęć warsztatowych uczących konkretnych umiejętności potrzebnych w codziennym życiu.

Dzięki temu projektowi udało się odbudować centrum i kupić pomoce potrzebne do jego funkcjonowania, takie jak: piłki, gry edukacyjne, stoliki, krzesła, dekoracje itp.

2. KOLUMBIA – wikariat apostolski SAN ANDRÉS Y PROVIDENCIA

Wikariat ten obejmuje archipelag wysp należących do Kolumbii. Zamieszkaný jest głównie przez miejscową ludność amazońską. Charakteryzuje się piękną przyrodą, ale też trudnymi warunkami

życia i trudnościami w przemieszczaniu się. Sytuacja ekonomiczna mieszkańców pogorszyła się znacznie w ostatnich latach, zwiększała się liczba rodzin żyjących w skrajnym ubóstwie, które nie pozwala na zakup obowiązkowych strojów szkolnych dla dzieci ani zapewnienie transportu do szkoły. Z tego powodu często rodzice nie posyłają do niej dzieci lub wypisują z niej nawet kilkuletnie maluchy.

Zrealizowane tutaj projekty pomogły w wyposażeniu szkół podstawowych prowadzonych przez parafie i zgromadzenia zakonne oraz w zapewnieniu dojazdu do nich.

W szkole Maryi Niepokalanej na wyspie Providencia zapewniono dzieciom przybory szkolne oraz mundurki.

W szkole La Sagrada Familia (Świętej Rodziny) prowadzonej przez siostry tercjarki kapucynki zakupiono mundurki szkolne oraz stroje sportowe dla dzieci.

W szkole Karmel, działającej przy Parafii Najświętszego Serca Jezusowego, położonej w najbiedniejszej części wyspy, zakupione zostały przybory szkolne i wyposażenie szkoły.

We wszystkich trzech powyższych szkołach zapewniono dojazd do szkoły dzieciom z najbardziej odległych rejonów wyspy.

3. UGANDA – diecezja KIYINDA-MITYANA

W Ugandzie, w 2020 r. z powodu pandemii COVID-19 prezydent nakazał zamknąć wszystkie szkoły. Do 2022 r. dzieci teoretycznie miały uczyć się w domach, choć różnie z tym bywało. Ponad rok temu szkoły zaczęły powoli otwierać się na nowo. Wróciła do nich bardzo duża liczba uczniów. Brakuje teraz nawet ławek i krzeseł, w związku z czym maluchy siedzą na ziemi. Jest to trudne zarówno dla uczniów, jak i nauczycieli.

Projekt sfinansował zakup 300 ławek do 20 szkół w diecezji. Tym samym pomocą objęto łącznie ponad 10 000 dzieci.

4. UGANDA – diecezja KIYINDA-MITYANA

Parafia Kiyinda powstała 5 lutego 2023 r. i powoli buduje swoją infrastrukturę. Przy parafii powstaje również Szkoła Podstawowa św. Kizito. Największym wyzwaniem na tych terenach jest brak wody. Uniemożliwia to funkcjonowanie szkoły i parafii. Jednocześnie dzieci z okolicy, które muszą często chodzić daleko po wodę dla swoich rodzin, nie mają czasu na naukę.

Projekt pozwolił na wybudowanie pięciu zupełnie nowych zbiorników wodnych oraz na odnowienie infrastruktury kanalizacyjnej (szkolnych latryn).

5. UGANDA – diecezja KIYINDA-MITYANA

W szkole dla dziewcząt prowadzonej przez diecezję był bardzo mały, dawno nieremontowany internat. Zatłoczone pokoje nie sprzyjały rozwojowi ani zdrowiu uczennic.

Dzięki realizacji projektu wybudowano nowy internat dla 120 dziewcząt pochodzących z bardzo oddalonych wiosek. Jest to również miejsce spotkań formacyjnych i edukacyjnych.

6. SRI LANKA – diecezja GALLE

Dużą część tej diecezji zajmują plantacje cynamonowe, na których pracują robotnicy sezonowi. Jest to niskopłatna praca. Pracownicy oraz ich rodziny żyją niezwykle biednie, w bardzo prostych warunkach, bez zaplecza sanitarnego. Odległości pomiędzy plantacjami a miejscowościami, gdzie są szkoły, sklepy czy kościoły, są dość duże. Cynamonowy busz utrudnia przemieszczanie się.

Projekty zrealizowane na terenie tej diecezji zapewniły wyżywienie, leczenie oraz edukację i formację ponad 1000 dzieci. Otoczone są one wszechstronną opieką i pomocą zapewniającą im rozwój osobowy.

7. SRI LANKA – diecezja GALLE

W buddystyczno-hinduistycznej mentalności Sri Lanki troska o chorych i niepełnosprawnych jest wciąż czymś nowym i niezbyt powszechnym. Zdarza się, że dzieci niepełnosprawne są porzucane, a nawet jeśli zostają w rodzinach, to zwykle w domach, gdzie nikt nie troszczy się o ich rozwój i edukację. W środku cynamonowego buszu siostry Bożego Miłosierdzia prowadzą dom dla 40 dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie. Projekt zapewnił im wyżywienie, utrzymanie, potrzebne leczenie i pensje dla pracowników ośrodka.

8. INDIE – diecezja NEYYATTINKARA

W Indiach większość ośrodków pomocy medycznej i rehabilitacyjnej oraz opieki dla osób niepełnosprawnych wciąż jeszcze prowadzona jest przez Kościół katolicki. Społeczeństwo indyjskie nie patrzy przychylnie na osoby z trudnościami zdrowotnymi i niepełnosprawnościami. Z powodu ubóstwa i niedostatecznego wyżywienia wiele dzieci w tym rejonie rodzi się chorych lub niepełnosprawnych czy też choruje w wieku niemowlęcym. Dużym problemem są zachorowania na polio, zwane inaczej chorobą Heinego-Medina, lub nagminne porażenia dziecięce, które mogą prowadzić do rozwoju porażenia mięśni i trwałego kalectwa. Polio należy do chorób „brudnych rąk”, co oznacza, że zakażenie szerzy się głównie drogą pokarmową i kropelkową, kontaktem ze skażonymi przedmiotami, przez spożycie skażonych pokarmów i w wyniku niedostatecznego przestrzegania zasad higieny osobistej. Na polio chorują głównie dzieci do 5. roku życia.

Projekty zrealizowane w tej diecezji objęły opieką ponad 200 dzieci niepełnosprawnych fizycznie i umysłowo, zapewniając im rehabilitację, edukację, wyżywienie oraz pomoc psychologiczną.

9. INDIE – diecezja NEYYATTINKARA

W Domu Dziecka św. Józefa prowadzonym przez siostry św. Anny z Tiruchirappalli przebywa na stałe 66 dziewcząt pomiędzy 3. a 14. rokiem życia. Potrzebują jedzenia, ubrań, leków, przyborów szkolnych, książek... Wszystkie dziewczęta są sierotami. Niektóre z nich zostały podzucone pod drzwi domu sióstr, inne znalezione na ulicach. Siostry troszczą się o stworzenie jak najbardziej domowej i rodzinnej atmosfery sprzyjającej rozwojowi dziewcząt. Projekt zapewnił roczne utrzymanie dla wszystkich wychowanek.

10. KENIA – diecezja ELDORET

W diecezji prowadzone są dwa szpitale: Kobujoi Mission Hospital i St. Brigida Catholic Hospital. Obydwa specjalizują się w opiece nad kobietami w stanie błogosławionym oraz w ratowaniu życia noworodków, szczególnie przedwcześnie urodzonych.

Realizacja projektu zapewniła zakup 5 inkubatorów wraz z potrzebnym wyposażeniem oraz innego sprzętu medycznego. Zakupiono także odpowiednie leki, odżywki i mleko dla dzieci i matek.

WIĘCEJ NA TEMAT PROJEKTÓW:

<https://missio.org.pl/zrealizowane-projekty-pdmd/>

PAPIESKIE DZIEŁO MISYJNE DZIECI DZIECI POMAGAJĄ DZIECIOM!

W 1843 r., we Francji biskup Karol de Forbin-Janson wpadł na pomysł, żeby to dzieci we Francji pomagały najbardziej potrzebującym dzieciom świata. Z pomocą Pauliny Jaricot wymyślił też, jak to zrobić. Metoda jest prosta – **codzienna modlitwa słowami Zdrowaś Maryjo** za misje i dzieci w krajach misyjnych, a **raz w miesiącu odłożenie takiej kwoty, ile kosztuje jedna bułka**, i przesłanie jej na pomoc tym dzieciakom, które może mają jeszcze mniej od nas. Ale uwaga! Ważne jest, żeby to nie były pieniążki wyciągnięte od rodziców czy dziadków! To ma być osobiste wyrzeczenie, to znaczy zrezygnowanie z czegoś, co się lubi, czy to batonika, czy paczki chipsów, z taką intencją, żeby pomóc tym, którzy chorują, umierają z głodu lub z braku pieniędzy na lekarstwa. To kwestia wewnętrznego nastawienia i pragnienia pomocy, a nie pieniędzy samych w sobie.

Bardzo ważnym wydarzeniem w historii Dzieła było uznanie go w 1922 r. za PAPIESKIE. Od tamtej pory w ponad 120 krajach świata miliony dzieci pomagają milionom dzieci, realizując przewodnie hasło dzieła: DZIECI POMAGAJĄ DZIECIOM: DZIECI MODLĄ SIĘ ZA DZIECI, DZIECI EWANGELIZUJĄ DZIECI.

Mimo ponad 180 lat PDMD ma się świetnie! Jest pełne zapału, werwy i młodości, bo to Dzieło Dzieci!

Codzienna modlitwa za misje i misjonarzy, świadectwo życia, ofiara duchowa i materialna, formacja w Ogniskach Misyjnych, Kołędniczy Misyjni, Dzień Misyjny w Białym Tygodniu... To wszystko i jeszcze więcej w Papieskim Dziele Misyjnym Dzieci!

Dziękujemy, że chcecie razem z Ojcem Świętym budzić siebie i innych do misji i współpracować w ewangelizacji świata. Jesteście wspaniali, jesteście odważni, jesteście potrzebni! A przede wszystkim jesteście przez Jezusa UKOCHANI. Pamiętajcie jednak, że KAŻDY UKOCHANY JEST POSŁANY!

PAPIEŻ FRANCISZEK DO DZIECI

„Moi młodzi przyjaciele, aby odnowić siebie i świat, nie wystarczy, abyśmy byli razem w swoim gronie: konieczne jest zjednoczenie z Jezusem. Od Niego otrzymujemy wielką odwagę: On jest zawsze blisko, Jego Duch idzie przed nami i towarzyszy nam na drogach świata. Jezus mówi nam: «Oto czynię wszystko nowe» (Ap 21,5); to są słowa, które wybrałem jako temat waszego pierwszego Światowego Dnia. Te słowa zapraszają nas, abyśmy stali się zwinni jak dzieci w uchwyceniu nowości wzbudzonej przez Ducha Świętego w nas i wokół nas. **Z Panem Jezusem możemy marzyć o nowej ludzkości i zaangażować się na rzecz bardziej braterskiego społeczeństwa, troszczącego się o nasz wspólny dom, poczynając od prostych rzeczy, takich jak pozdrawianie innych, proszenie o pozwolenie, przeproszanie, mówienie: «dziękuję».** Świat przemienia się przede wszystkim poprzez małe rzeczy, nie wstydząc się tego, że stawia się jedynie małe kroki. Co więcej, nasza małość przypomina nam, że jesteśmy słabi i że potrzebujemy siebie nawzajem, jako członki jednego ciała (por. Rz 12,5; 1 Kor 12,26).

I to nie wszystko. W rzeczywistości, drogie dziewczynki i drodzy chłopcy, **będąc samemu, nie można nawet być szczęśliwym**, ponieważ **radość rośnie w takim samym wymiarze, w jakim się nią dzielimy**: rodzi się z wdzięczności za dary, które otrzymaliśmy i którymi z kolei dzielimy się z innymi. Kiedy to, co otrzymaliśmy, zatrzymujemy tylko dla siebie, a nawet robimy awantury, aby otrzymać ten czy inny prezent, w rzeczywistości zapominamy, że największym darem jesteśmy my sami, **jedni dla drugich: jesteśmy «darem Boga»**. Inne dary są potrzebne, owszem, ale tylko po to, by być razem. Jeśli nie wykorzystamy ich w tym celu, zawsze będziemy niezadowoleni i nigdy nam nie wystarczą”.

Rzym, bazylika Świętego Jana na Lateranie, 2 marca 2024 r.

STATYSTYKA MISYJNA

POLSCY MISJONARZE W ŚWIECIE

Dane Komisji Episkopatu Polski ds. Misji z 5 maja 2025 r.

Polscy misjonarze na poszczególnych kontynentach w 2025 r.

W 2025 r. na misjach posługuje 1662 polskich misjonek i misjonarzy. W stosunku do ubiegłego roku liczba ta zmniejszyła się o 28 osób. Przebywają oni w 90 krajach na wszystkich kontynentach.

Najwięcej polskich misjonarzy i misjonek pracuje w 39 krajach Afryki – 660. Jest to o 16 osób mniej w stosunku do ubiegłego roku. Najwięcej misjonarzy jest w Kamerunie – 101, w Zambii – 65, w Tanzanii – 57, na Madagaskarze – 41, w Republice Środkowoafrykańskiej – 36, w Republice Południowej Afryki – 34, w Kenii – 31, w Demokratycznej Republice Konga i w Rwandzie – po 22, a w Burundi – 20. Na kontynencie afrykańskim wśród misjonarzy jest 66 księży diecezjalnych, 257 zakonników, 322 siostry zakonne oraz 15 osób świeckich.

W 27 krajach Ameryki Południowej i Środkowej pracuje 646 polskich misjonarzy i misjonek, o jedną osobę mniej niż w roku ubiegłym. Krajami, w których posługuje ich najwięcej, są: Brazylia – 193, Boliwia – 104, Argentyna – 93, Peru – 49, Ekwador – 39, Paragwaj – 33 oraz Kuba – 27. Wśród misjonarzy w Ameryce Południowej i Środkowej jest 143 księży diecezjalnych, 319 zakonników, 168 sióstr zakonnych i 16 osób świeckich.

W trzech krajach Ameryki Północnej pracuje 13 polskich misjonarzy: w Kanadzie – 8, na Alasce – 4 i na Bermudach – 1. Wśród nich jest 4 księży diecezjalnych, 8 zakonników i 1 osoba świecka.

Na kontynencie azjatyckim, w 20 krajach, posługuje 280 polskich misjonek i misjonarzy. Jest to o 1 osobę osób mniej w stosunku do ubiegłego roku. Najwięcej misjonarzy jest w Kazachstanie – 97,

w Izraelu – 53, w Japonii – 24, na Filipinach – 23, w Uzbekistanie – 15 i na Tajwanie – po 15, w Chinach – 11. W Azji przebywa 44 księży diecezjalnych, 120 zakonników, 113 sióstr zakonnych i 3 osoby świeckie.

W Oceanii jest 63 polskich misjonarzy. Jest to o 2 osoby mniej w stosunku do ubiegłego roku. Wszyscy posługują w Papui-Nowej Gwinei. Wśród nich jest 16 księży diecezjalnych, 40 zakonników, 6 sióstr zakonnych i 1 osoba świecka.

Kontynent	Księża diecezjalni	Misjonarze świeccy	Siostry zakonne	Zakonnicy	Razem
Afryka	66	15	322	257	660
Ameryka Południowa i Środkowa	143	16	168	319	646
Ameryka Północna	4	1	–	8	13
Azja i Azja Mniejsza	44	3	113	120	280
Oceania	16	1	6	40	63
Razem	273	36	609	744	1662

Nowi polscy misjonarze w 2025 r.

W roku 2024/2025 w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie do pracy misyjnej przygotowywało się siedem osób. 27 kwietnia 2025 r., podczas Mszy św. ku czci św. Wojciecha, abp Antonio Guido Filipazzi, nuncjusz apostolski w Polsce, przekazał im krzyże misyjne. Krzyże otrzymały także trzy osoby spoza CFM – dwie siostry zakonne oraz osoba świecka.

Troje misjonarzy będzie pracowało w Boliwii, pozostali w Uzbekistanie, Zambii, Republice Środkowoafrykańskiej, Togo, Papui-Nowej Gwinei, Wietnamie i Ekwadorze. Wśród nowych misjonarzy jest 2 księży diecezjalnych, 2 księży zakonnych, 4 siostry zakonne oraz 2 osoby świeckie.

Polscy biskupi misyjni w 2025 r.

W szeregach polskich misjonarzy jest 25 biskupów: w Ameryce Południowej i Środkowej – 11, w Afryce – 6, w Oceanii – 4, w Azji – 2, w Ameryce Północnej – 2.

Ameryka Południowa i Środkowa:

- bp Krzysztof Białasik SVD – Boliwia (diec. Oruro)
- bp Zdzisław Błaszczyk – Brazylia (São Sebastião de Rio de Janeiro)
- bp Stanisław Dowłasiewicz OFM Conv – Boliwia (Santa Cruz de la Sierra)
- bp Jan Kot OMI – Brazylia (Ze Doca)
- bp Krzysztof Kudławiec – Ekwador (Daule)
- bp Romuald Maciej Kujawski – Brazylia (Porto Nacional)
- bp Marian Marek Piątek CSSR – Brazylia (Coari)
- bp Bonifacy Antoni Reimann OFM – Boliwia (Ñuflo de Chavez)
- bp Józef Słaby CSSR – Argentyna (prałatura terytorialna Esquel)
- bp Jan Wilk OFM Conv – Brazylia (Anapolis)
- bp Edward Zielski – Brazylia (Campo Maior)

Afryka:

- bp Stanisław Dziuba OSPPE – Republika Południowej Afryki (Umzimkulu)
- bp Mirosław Gucwa – Republika Środkowoafrykańska (Bouar)
- bp Adam Musiałek SCJ – Republika Południowej Afryki (De Aar)
- bp Marek Ochlak OMI – Madagaskar (Fenoarivo Atsinanana)
- bp Jan Ozga – Kamerun (Doume-Abong-Mbang)
- bp Zygmunt Robaszkiewicz MSF – Madagaskar (Morombe)

Oceania:

- bp Walenty Gryk SVD – Papua-Nowa Gwinea (Goroka)
- bp Dariusz Kałuża MSF – Papua-Nowa Gwinea (Bougainville)

- bp Józef Roszyński SVD – Papua-Nowa Gwinea (Wewak)
- bp Jacek Piotr Tendej CM – Papua-Nowa Gwinea (Alotau-Sideia)

Azja:

- bp Jerzy Maculewicz OFM Conv – Uzbekistan (Taszkient)
- abp Tomasz Peta – Kazachstan (Astana)

Ameryka Północna:

- bp Wiesław Krótki OMI – Kanada (Churchill-Zatoka Hudsona)
- bp Wiesław Śpiewak CR – Bermudy (Hamilton)

STATYSTYKI KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

Z okazji 98. Światowego Dnia Misyjnego, obchodzonego w niedzielę 20 października 2024 r., Agencja *Fides* przedstawiła statystyki Kościoła katolickiego na świecie dotyczące 2022 roku.

Dane pochodzą z „Rocznika statystycznego Kościoła katolickiego” (zaktualizowanego 31 grudnia 2022 r.) i dotyczą wiernych Kościoła, struktur duszpasterskich, działalności w zakresie zdrowia, edukacji i pomocy społecznej. Ukazano również zmiany, wzrost lub spadek (w nawiasach) w porównaniu z rokiem poprzednim (2021), a na koniec przedstawiono obraz terytoriów kościelnych podlegających Dykasterii ds. Ewangelizacji Narodów.

Ludność świata

31 grudnia 2022 r. liczba ludności wynosiła 7 838 944 000, ze wzrostem o 53 175 000 względem roku 2021. Ogólny wzrost dotyczył prawie wszystkich kontynentów. Najbardziej znaczący był w Azji (+29 139 000) i Afryce (+15 861 000), a następnie w Ameryce (+8 275 000) i Oceanii (+417 000). Tylko w Europie odnotowało spadek (–517 000).

Katolicy

Na koniec grudnia 2022 r. liczba katolików wynosiła 1 389 573 000, co oznacza wzrost o 13 721 000 wiernych w porównaniu z rokiem 2021. Wzrost dotyczył wszystkich kontynentów oprócz Europy (–474 000). Najbardziej znaczący był w Afryce (+7 271 000) i w Ameryce (+5 912 000), a następnie w Azji (+889 000) i Oceanii (+123 000).

Odsetek katolików na świecie zmniejszył się minimalnie (–0,03%) i wynosił 17,7%.

Mieszkańcy i katolicy przypadający na jednego księdza

Ponownie wzrosła liczba mieszkańców przypadająca na jednego księdza, ogółem o 126, osiągając 15 682. Wzrost odnotowano w Ameryce (+81), Europie (+45) i Oceanii (+66), a spadek w Afryce (–527), Azji (– 296).

Ogółem liczba katolików przypadająca na księdza wzrosła o 35, osiągając 3408. Wzrost odnotowano na wszystkich kontynentach z wyjątkiem Azji (-21) i Afryce (-24), Ameryce (+58), Oceanii (+6), Europie (+28).

Jednostki administracji kościelnej i placówki misyjne

Liczba jednostek administracji kościelnej wzrosła o 6 w porównaniu z rokiem 2021, osiągając stan 3036. Nowe jednostki powstały w Afryce (+6) i w Ameryce (+2), natomiast w Azji 2 ubyły.

Według najnowszego badania na świecie jest 126 549 stacji misyjnych (w roku poprzednim było ich 134 098). Liczba stacji misyjnych bez księży-rezydentów zmniejszyła się ogółem o 6841 jednostek, osiągając stan 124 015, przy czym rozkład był następujący: spadek w Azji (-3963), Ameryce (-2071), Afryce (-796), Europie (-12), Oceania bez zmian. Liczba stacji misyjnych z księżmi-rezydentami wynosi ogółem 2534 (-707).

Kapłani

Ogólna liczba kapłanów na świecie spadła, osiągając 407 730 (-142). Europa po raz kolejny odnotowała znaczny spadek (-2745), dołączyła do niej Ameryka (-164) i Oceania (-69). Wzrost odnotowano w Afryce (+1676) i Azji (+1160).

Liczba księży diecezjalnych na świecie spadła w skali globalnej o 439, osiągając liczbę 279 171. Spadek odnotowano w Europie (-1924) i Oceanii (-13), natomiast wzrost w Azji (+547), Afryce (+814) i Ameryce (+137).

Liczba księży zakonnych wzrosła ogółem o 297, do 128 559. Wzrost odnotowano w Azji (+613) i Afryce (+864), spadek w Ameryce (-301), Europie (-821) i Oceanii (-56).

Diakoni stali

Liczba diakonów stałych na świecie stale rośnie (+974), osiągając liczbę 50 159. Wzrost miał miejsce w Afryce (+1), Azji (+15) i Europie (+267), a spadek w Ameryce (-308) i Oceanii (-1).

Na całym świecie jest 49 535 stałych diakonów diecezjalnych, co oznacza ogólny wzrost o 960. W Afryce liczba ta pozostaje niezmienną i wynosi 457, natomiast wzrosła w Ameryce (+697), Europie (+255) i Azji (+9). Spadek odnotowano jedynie w Oceanii, choć nieznacznie (-1).

Stałych diakonów zakonnych jest 615, co oznacza wzrost o 14 w porównaniu z poprzednim rokiem. Wzrost odnotowano w Afryce (+1), Azji (+6) i Europie (+12), a spadek w Ameryce (-5). W Oceanii liczba ta pozostała na niezmiennym poziomie (5).

Bracia zakonnici i siostry zakonne

Liczba braci zakonnych zmniejszyła się o 360, osiągając liczbę 49 414. Spadek odnotowano w Afryce (-229), Europie (-382) i Oceanii (-27), natomiast wzrost w Ameryce (+27) i Azji (+251).

Utrzymuje się tendencja spadkowa liczby sióstr zakonnych (-9730). W sumie jest ich 599 228. Wzrost odnotowano w Afryce (+1358) i Azji (+74), a spadek w Europie (-7012), Ameryce (-1358) i Oceanii (-225).

Instytuty życia konsekrowanego

Łączna liczba członków instytutów męskich życia konsekrowanego wynosiła 610 (+17). Zmniejszyła się w Ameryce (-9) i Europie (-1), wzrost odnotowano jedynie w Afryce (+18) i Azji (+9) podczas gdy w Oceanii pozostała bez zmian. Ponownie spadła liczba członków instytutów żeńskich życia konsekrowanego (-773), do łącznej liczby 18 955 członków. Wzrost tylko w Azji (+29), a maleją na wszystkich pozostałych kontynentach: w Europie (-497), Afryce (-80), Ameryce (-79), Oceanii (-48).

Misjonarze świeccy i katecheci

Liczba świeckich misjonarzy na świecie wynosi 413 286, co oznacza globalny wzrost o 2837 jednostek. Wzrost odnotowano w Ameryce (+3401), Afryce (+94) i Oceanii (+7), natomiast ich liczba spadła w Europie (-467) i Azji (-198).

Ogółem liczba katechetów na świecie spadła o 28 070 jednostek, osiągając 2 849 582. Spadek odnotowano w Azji (–16 951), Ameryce (–16 010), Europie (–14 541) i Oceanii (–121). Jedynym wyjątkiem jest Afryka, gdzie liczba katechetów wzrosła (+19 553).

Klerycy seminariów wyższych

Zmniejszyła się także liczba seminarzystów w seminariach wyższych, diecezjalnych i zakonnych: ogółem jest ich 108 481 (w roku poprzednim było 109 895). Wzrost zanotowano jedynie w Afryce (+726) i Oceanii (+12), natomiast spadek w Ameryce (–921), Azji (–375) i Europie (–859).

Liczba seminarzystów wyższych diecezjalnych spadła do 64 908 (–1645), natomiast liczba zakonników wzrosła i osiągnęła liczbę 43 573 (+231). W przypadku seminarzystów diecezjalnych wzrost, podobnie jak w roku ubiegłym, dotyczy jedynie Afryki (+282) i Oceanii (+4), natomiast spadek odnotowano w Ameryce (–864), Europie (–650) i Azji (–417).

Liczba seminarzystów w wyższych seminariach zakonnych wzrosła o 231 jednostek: tendencja wzrostowa dotyczy Afryki (+444), Azji (+45) i Oceanii (+8), natomiast spadek odnotowano w Europie (–209) i Ameryce (–57).

Klerycy seminariów niższych

Zmniejszyła się także ogólna liczba seminarzystów w seminariach niższych, zarówno diecezjalnych, jak i zakonnych, osiągając poziom 95 161 (–553). Szczegółowo wzrost nastąpił jedynie w Afryce (+1065), natomiast spadek odnotowano na pozostałych kontynentach: w Azji (–978), Ameryce (–475), Europie (–153) i Oceanii (–12).

W skali globalnej liczba seminarzystów w diecezjalnych seminariach niższych spadła do 72 462 (–339), a w zakonnych seminariach niższych do 22 699 (–214).

Podobnie jak w poprzednim roku, w przypadku seminarzystów diecezjalnych spadek odnotowano na wszystkich kontynentach z wyjąt-

kiem Afryki (+929): w Ameryce (-387), Azji (-692), Europie (-184) i Oceanii (-5). Liczba mniejszych seminarzystów zakonnych wzrosła w Europie (+31) i Afryce (+136), a spadła w Azji (-286), Ameryce (-88) i Oceanii (-7).

Instytucje oświatowe i wychowawcze

W zakresie oświaty i wychowania Kościół prowadzi na świecie: 74 322 przedszkola, do których uczęszcza 7 622 480 dzieci (w porównaniu z rokiem poprzednim liczba przedszkoli prowadzonych przez Kościół zmniejszyła się o 46 jednostek, natomiast liczba dzieci wzrosła); 102 189 szkół podstawowych dla 35 729 911 uczniów (w roku poprzednim było 100 939 szkół podstawowych dla 34 699 835 uczniów); 50 851 gimnazjów i szkół średnich dla 20 566 902 uczniów (w roku poprzednim na tym poziomie kształcenia było 49 868 placówek, w których uczyło się łącznie 19 485 023 uczniów). Ponadto w szkołach średnich uczy się 2 460 993 uczniów, a w instytucjach uniwersyteckich Kościoła katolickiego – 3 925 393.

Ośrodki zdrowia, pomocy społecznej i charytatywnej

Kościół prowadzi na świecie środki zdrowia i pomocy społecznej, których w roku 2022 było łącznie 102 409: 5420 szpitali i 14 205 przychodni, głównie w Afryce (1604 szpitale i 5172 przychodnie) oraz w Ameryce (1392 szpitale i 3433 przychodnie); 525 szpitali dla trędowatych, głównie w Azji (260) i Afryce (205); 15 476 domów dla osób starszych, przewlekle chorych i niepełnosprawnych, głównie w Europie (8 336); 8874 domy dziecka, zlokalizowane głównie w Azji (3013) i Europie (2363); 10 589 żłobków; 10 500 ośrodków poradnictwa małżeńskiego, głównie w Europie (5249) i Ameryce (2561); 3141 ośrodków edukacji społecznej lub reedukacji, z czego większość znajduje się w Ameryce (1391) oraz 33 677 instytucji innego typu zlokalizowanych głównie w Ameryce (13 582) i Europie (15 384).

Tabele statystyczne

Poniższe dane zaczerpnięto z „Rocznika statystycznego Kościoła katolickiego”. W nawiasach zaznaczono zmiany – wzrost (+) lub spadek (–) względem roku poprzedniego.

Ludność świata – katolicy

Kontynent	Ludność	Katolicy	Procent katolików
Afryka	1 384 373 000 (+15 861 000)	272 423 000 (+7 271 000)	19,7% (+0,32%)
Ameryka	1 038 640 000 (+8 275 000)	666 209 000 (+5 912 000)	64,1% (+0,02%)
Azja	4 650 852 000 (+29 139 000)	154 244 000 (+889 000)	3,3% (–0,02%)
Europa	722 315 000 (–517 000)	285 589 000 (–474 000)	39,5% (–0,08%)
Oceania	42 764 000 (+417 000)	11 108 000 (+123 000)	26,0% (+0,06%)
Ogółem	7 838 944 000 (+53 175 000)	1 389 573 000 (+13 721 000)	17,7% (+0,03%)

Liczba mieszkańców / katolików przypadająca na jednego kapłana

Kontynent	Liczba mieszkańców na kapłana	Liczba katolików na kapłana
Afryka	25 799 (–527)	5077 (–24)
Ameryka	8717 (+81)	5592 (+58)
Azja	44 080 (–296)	2111 (–21)
Europa	4533 (+45)	1812 (+28)
Oceania	9636 (+241)	2503 (+66)
Ogółem	15 682 (+126)	3408 (+35)

Jednostki administracji kościelnej i placówki misyjne

Kontynent	Jednostki administracji kościelnej	Stacje misyjne z kapłanem	Stacje misyjne bez kapłana
Afryka	551 (+6)	604 (+6)	72 691 (−796)
Ameryka	1100 (+2)	506 (−662)	17 954 (−2071)
Azja	543 (−2)	936 (−56)	32 076 (−3963)
Europa	761 (=)	400 (+5)	452 (−12)
Oceania	81 (=)	88 (=)	842 (=)
Ogółem	3036 (+6)	2534 (−707)	124 015 (−6842)

Kapłani

Kontynent	Kapłani ogółem	Kapłani diecezjalni	Kapłani zakonni
Afryka	53 659 (+1676)	37 349 (+814)	16 310 (+862)
Ameryka	119 145 (−164)	84 959 (+137)	34 186 (−301)
Azja	72 911 (+1160)	41 338 (+547)	31 573 (+613)
Europa	157 577 (−2745)	112 828 (−1924)	44 749 (−821)
Oceania	4438 (−69)	2697 (−13)	1741 (−56)
Ogółem	407 730 (−142)	279 171 (−439)	128 559 (+297)

Diakoni stali

Kontynent	Diakoni stali ogółem	Diakoni stali diecezjalni	Diakoni stali zakonni
Afryka	499 (+1)	457 (=)	42 (+1)
Ameryka	33 065 (−308)	32 911 (+697)	154 (−5)
Azja	354 (+15)	248 (+9)	106 (+6)
Europa	15 705 (+267)	15 397 (+255)	306 (+12)
Oceania	527 (−1)	522 (−1)	5 (=)
Ogółem	50 159 (+974)	49 535 (+960)	615 (+14)

Bracia zakonnici i siostry zakonne

Kontynent	Bracia zakonnici	Siostry zakonne
Afryka	9164 (–229)	83 190 (+1358)
Ameryka	12 914 (+27)	141 281 (–1358)
Azja	12 880 (+251)	175 568 (+74)
Europa	13 485 (–382)	193 178 (–7012)
Oceania	971 (–27)	6011 (–225)
Ogółem	49 414 (–360)	599 228 (–9730)

Członkowie instytutów świeckich

Kontynent	Członkowie męskich instytutów świeckich	Członkowie żeńskich instytutów świeckich
Afryka	97 (+18)	1241 (–80)
Ameryka	169 (–9)	4912 (–79)
Azja	54 (+9)	1809 (+29)
Europa	289 (–1)	10 986 (–497)
Oceania	1 (=)	7 (–48)
Ogółem	610 (+17)	18 955 (–733)

Misjonarze świeccy, katecheci

Kontynent	Misjonarze świeccy	Katecheci
Afryka	8686 (+94)	478 112 (+19 553)
Ameryka	351 893 (+3401)	1 534 293 (–16 010)
Azja	46 154 (–198)	357 917 (–16 951)
Europa	6415 (–467)	466 761 (–14 541)
Oceania	136 (+7)	12 499 (–121)
Ogółem	413 286 (+2837)	2 849 582 (–28 070)

Klerycy seminariów wyższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów wyższych ogółem	Klerycy seminariów wyższych diecezjalnych	Klerycy seminariów wyższych zakonnych
Afryka	34 541 (+726)	22 523 (+282)	12 018 (+444)
Ameryka	27 738 (–921)	19 144 (–864)	8594 (–57)
Azja	31 767 (–375)	15 119 (–417)	16 648 (+45)
Europa	13 461 (–859)	7515 (–650)	5946 (–209)
Oceania	974 (+12)	607 (+4)	367 (+8)
Ogółem	108 481 (–1414)	64 908 (–1645)	43 573 (+231)

Klerycy seminariów niższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów niższych ogółem	Klerycy seminariów niższych diecezjalnych	Klerycy seminariów niższych zakonnych
Afryka	55 529 (+1065)	48 044 (+929)	7484 (+136)
Ameryka	9296 (–475)	6390 (–387)	2906 (–88)
Azja	22 548 (–978)	13 081 (–692)	9467 (–286)
Europa	7605 (–153)	4787 (–184)	2818 (+31)
Oceania	183 (–12)	159 (–5)	24 (–7)
Ogółem	95 161 (–553)	72 462 (–339)	22 699 (–214)

Szkoły i uczniowie

Kontynent	Przedszkola	Dzieci w przedszkolach	Szkoły podstawowe	Uczniowie szkół podstawowych	Szkoły średnie	Uczniowie szkół średnich	Uczniowie szkół wyższych	Studenci uniwersytetów
Afryka	20 675	2 806 110	44 323	20 597 079	17 237	6 761 658	181 257	283 372
Ameryka	15 535	1 282 861	21 490	5 690 274	11 909	3 485 463	679 213	2 464 646
Azja	13 519	1 603 902	16 080	5 636 422	11 672	5 961 213	1 308 376	572 668
Europa	23 129	1 839 612	16 065	3 031 190	9293	3 865 048	283 625	916 957
Oceania	1464	89 995	4231	774 946	740	493 520	8522	37 845
Ogółem	74 322	7 622 480	102 189	35 729 911	50 851	20 566 902	2 460 993	3 925 393

Ośrodki zdrowia, pomocy społecznej i charytatywne

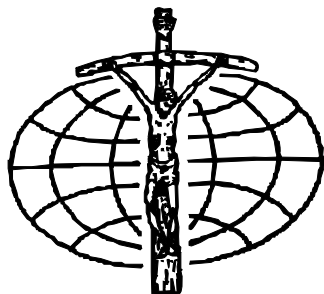
Kontynent	Szpitala	Przychodnie	Szpitala dla trędowatych	Domy dla osób starszych, dchronicznie chorych, niepełnosprawnych	Sierocińce	Świetlice dla dzieci	Poradnie małżeńskie	Centra edukacji i reedukacji	Inne instytucje
Afryka	1604	5172	205	666	1156	2174	1465	257	1181
Ameryka	1392	3433	39	3441	2226	2695	2561	1391	13 582
Azja	1168	2524	260	2679	3013	2705	1039	501	3071
Europa	1008	2515	20	8336	2363	2846	5249	915	15 384
Oceania	240	563	1	354	116	169	186	77	459
Ogółem	5420	14 205	525	15 476	8874	10 589	10 500	3141	33 677

Jednostki administracji kościelnej podlegające Dykasterii ds. Ewangelizacji Narodów

Dykasterii ds. Ewangelizacji Narodów podlegają 1124 jednostki administracji kościelnej.

Kontynent	M	AD	D	OT	WA	PA	MSI	PT	AA	OP	Ogółem
Afryka	94	3	403	–	18	3	1	–	–	3	525
Ameryka	5	–	22	–	40	1	2	1	–	–	71
Azja	79	1	342	1	17	33	3	–	4	2	482
Oceania	11	–	31	–	–	1	2	–	–	1	46
Ogółem	189	4	798	1	75	38	8	1	4	6	1124

Legenda: metropolia (M), archidiecezja (AD), diecezja (D), opactwo terytorialne (OT), wikariat apostolski (WA), prefektura apostolska (PA), misja sui iuris (MSI), prałatura terytorialna (PT), administratura apostolska (AA), ordynariat polowy (OP).

PAPIESKIE DZIEŁO ROZKRZEWIANIA WIARY

www.pdrw.missio.org.pl